

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

Τὸ Χριστουγεννιάτικο φύλλον
«ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ»
Θὰ εἶναι καὶ ἐκπληκτικὸν καὶ πρωτοφανὲς διὰ
τὴν Ἑλλάδα, — ΜΟΝΟΝ 2 ΔΡΑΧΜΑΙ.
50 μεγάλοι πλούσιως εἰκονογραφεύμενοι σελίδες

2
ΔΡΑΧΜΑΙ
32
ΣΕΛΙΔΕΣ

Ἀθῆναι
12
Δεκεμβρίου
1922
Ἀριθ. φύλ. 12

Π
E64

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΘΕΛΟΝΤΗΣ ΤΟΥΡΤΟΥΡΙΖΩΝ

Τώρα που αρχίζει ο 'Αθηναϊκός χειμώνας, με το ξεροθόρι του, την παγωνιά του και τη λιακάδα με τα...καρδιά, πρέπει να συλλογισθούμε λίγο με συμπάθεια μια τάξη ανθρώπων που υποφέρουν περισσότερο από κάθε άλλον αυτή την εποχή. Πρόκειται για τους εθελοντές τουρτουρίζοντες!...

Υπάρχουν, λοιπόν, και εθελοντές τουρτουρίζοντες: άνθρωποι, δηλαδή, που κρυώνουν και ξεπαγιάζουν γιατί το θέλουν, ενώ μπορούν να κάνουν και διαφορετικά, ενώ μπορούν να δοκιμάσουν τη βεβαίωση της σόμπας ή του τζακιού και να νιώσουν τη ζέση που τους γλυκαίνει το σώμα και την ψυχή. Μάλιστα, υπάρχουν. Δεν μπορεί να μη τους έχετε. Είναι οι άνθρωποι που έχουν την εθελοντική ιδέα ότι το χειμώνας πρέπει όπωδήποτε να κρυώνει κανείς, ότι το ξεπαγιάσμα είναι υπέροχο, ότι, εάν καθίσουν κοντά στη φωτιά, ή περιπόνητος ύγια τους διατρέχει οσο-βαρώσαν τον κίνδυνο.

Το μοτίβο γύρω από το όποιον περι-σφραγίζεται το αίσινον επιχείρημά τους είναι:

— 'Αν βγώ ζεστός έξω στο κρύο, ή ά-ποτομη μεταβολή της θερμοκρασίας θα μου χαρίσει καμιά ποινή. ...

Είναι μια από τις πιο 'απαλές ιδέες από εκείνες που ριζώνουν ποτέ-ποτέ στην ιδέα μερικών ανθρώπων και δεν έννοούν να ξεκολλήσουν με κανένα τρόπο. Τώρα, λοιπόν, αρχίζει το μαρτύριο των εθελοντών τουρτουρίζοντων.

Αυτών των εθελοντών θα τον έπαινε πρώ-τα-πρώτα μέσα στο σπίτι του, το όποιον δίνει την έντονη ψευδαίσθηση, 'Απαγο-ρεύεται αδιαπύργος και δια ροπαλού ή ύ-παρξης σόμπας ή το άναμα μαγκαλιού. 'Η θερμοκρασία μέσα στο σπίτι περι-σφραγίζεται γύρω από το μπέν, ίσως, αν ήταν άνοιχτά τα παράθυρα να έφταναν και μπικιάσες. 'Ο εθελοντής όμως είναι κατενθουσιασμένος. Φοράει το παλτό του, το κασκόλ, τα γάντια, ακόμα και το...καπέλλο και γυρίζει από δωμάτιο σε δωμάτιο για να ιδεί μήπως άναψαν φω-τιά. Τρώει με το παλτό και το καπέλλο, ίσως κοιμάται και μ' αυτό. ... Όταν παρ-αφύση το κρύο, ίσως ρίξει και καμιά κουβέρτα στην πλάτη. Άλλα φωτιά, ού-τε για ιδέα.

— Βρέ χριστιανέ μου ξεπαγιάσαμε! διαμαρτύρεται ή σούζωνς. ... 'Ας ά-νάρουμε ένα μαγκάλι τουλάχιστον.

— Άδύνατον! ... 'Όταν θά βγώ έξω κατόπιν θα κρυώω!

— Μα έσθ θα βγής το δράδυ.

— Έστω και το δράδυ. Το κρύο είναι ύγια....

Και μετά το σπουδαίον αυτό απόφθε-γμα, ο εθελοντής τουρτουρίζων αρχίζει να χορεύει γιατί αισθάνεται τα πόδια του ζυλισμένα.

Αυτό το μαρτύριο διαρκεί ολόκληρο το χειμώνα. 'Ο εθελοντής τουρτουρίζων άρπάζει, συνάγει μέσα στο σπίτι του, ποινιλάει, κάποτε λαμβάνει και καμ-ιά μικρή περιπνευμονία, αλλά έχει πάντα την ιδέα ότι όλ' αυτά είναι...ύ-για....

Κανείς δεν μπορεί να του βγάλει την ιδέα ότι αν άναβε σόμπα, θα του συνέβαιναν χειρότερα. 'Εν τώ μεταξύ από τας καπνοδόχους των γειτονικών σπιτιών άναβαίνει πυκνός καπνός που μαρτυρεί ότι οι άλλοι άνθρωποι κάθονται κοντά στη σόμπα τους και νιώθουν την ευτυχία της θερμότητας, ενώ οι σούνοι-κοι του εθελοντού τουρτουρίζοντος υπο-φέρουν το μαρτύριο του ξεπαγιάσματος, όχι χωρίς διαμαρτυρίες.

— Μπαμπά, λέει ο άναίδης υιός, φεύ-γω.

— Ποι πάς μ' αυτό το κρύο;

— Πάω λίγο έξω να ζεσταθώ και θάρ-θω....

Η σούζωνος προσπαθεί να παρηγορη-θί στο τζάκι της κουζίνας, όπου ψινει-τά το φάι, ο εθελοντής επιχειρεί να πείσι όλους, ότι το κρύο είναι ύγια, διακοπτόμενος από άλλεπάλληλα φτα-νίσματα, ή ένα μεταναστεύει και φεύ-γει προς άνευρεσιν θερμότερων κλιμά-των και άλλο μέλος της οικογενείας ρί-χνει μια πολύ επίκαιρη πρόταση:

— Έχω μια ιδέα....

— Τι ιδέα; έρωτά ο εθελοντής τουρ-τουρίζων.

— Να βάλουμε στο σπίτι έναν...άνε-μιστήρα!...

ΠΑΝ. ΠΑΠ

Όταν ο Έλλην άπελπίζεται

Μέ ποιόν τρόπο αυτόκτονούμε

Μία περιεργωτάτη στατιστική

— Τι μέσα χρησιμοποιούν οι Έλληνες όταν θέλουν να τερματίσουν τη ζωή τους;

Το έρωτήμα αυτό δεν είναι ίσως της έποχής γιατί, ως γνωστόν, ο άδιόρθω-τος Ρωμύος σπανίως άποφασίζει να αυτόκτονήσει τέτοια έποχή. Συνήθως φυ-λάει τα ντέρτια του και τα σκελάρια του για την έγκατάλειψη της σκορδόπι-στης ή για άλλη παρεμφερή αίτια μέχρις ότου έρθη ή Άνοιξη, ο Μάιος, τή ρόδα, και τότε άποφασίζει να άποδημιση προς Κόρινθο.

Έν πάση περιπτώσει την άφορημί για να άσכולηθούμε με τη λύση αυτής της άπορίας, που συχνά άσφαλώς γεννιέται στον καθένα, μός την έδωκε ένας άγ-κάδης τώμος, που έδεχθηκε το ύπουρ-γείο της 'Εθνικής Οικονομίας, με τόν-τίτλο «Στατιστική των αίτιων των θανά-των».

Μερικά από τα κεφάλαια του βιβλίου αυτού είναι αρκετά διαφωτιστικά σχετι-κάς με τις αυτόκτονίες, που γίνονται στην Έλλάδα.

Και πρώτα-πρώτα ή στατιστική αυτή μάς πληροφορεί ότι σε κάθε 100 αυτό-κτονίες οι 73 είναι άρρενες και οι 27 θη-λείς. Στην Έλληνίδα λοιπόν άρρεσι πε-ρισσότερο ή ζωή της παρά στον Έλλη-να, όπως της άρέσει να άψηφούν τη ζωή τους όι άλλοι γι' αυτήν.

Και ερχόμεστε στή μέσα, τα όποια μεταχειρίζονται οι βουλόμενοι να θέ-σουν τέρμα στη ζωή τους.

Έπ' 100 αυτόκτονισαντων-λέγει ή στατιστική-τά 13,1 % αυτόκτονούν με δη-λκτήρια, τα 15,4 % διά πνιγμού, 4,4 % με μαχαίρι, έυράφι κ. λ. π.

Άξιοσημείωτος είναι ο άριθμός των αυτόκτονισαντων με πιστόλι-και γενικάς

διά πυροβόλου όπλου.

Τά 25,8 % των αυτόκτονούντων προτι-μούν να άρχίσουν τον έπικήδειό τους με το συνήθεστο «βλήθεις διά σφαί-ρας περιστροφούς»....

Χαρακτηριστική είναι ή μεγάλη δυσ-αναλογία μεταξύ των άνδρών και των γυναικών που αυτόκτονούν διά πυροβό-λου όπλου. Σε κάθε 95 ή άνδρας άναλο-γούν 9 μόνο γυναίκες, πράγμα που μάς άποκαλύπτει, πως ή γυναίκα φοβάται ή-μπαρούλι και καταφεύγει στή άλλα μέ-σα που προσαφέραμε.

Άντιθέτως ή γυναίκα άρέσκειται πε-ρισσότερο να τερματίσει τη ζωή της παίρνοντας το μπάνιο της, προφανώς για να δώκνη από τό νού της την εικό-να του πυρός της κολάσεως που την άναμνεί.

Η άναλογία των αυτόκτρων διά πνι-γμού είναι 7 % για τους άντρες και 18 % για τις γυναίκες.

Θέλετε τώρα να μάθετε και σε ποιά ήλικια αυτόκτονούν οι 'ερισσότεροι;

Είναι γι' αυτή μία έρώτηση που εύλο-γα προκαλεί την περιέργειά μας.

Από τους άριθμούς που θα παραθέ-σουμε βγαίνει ή θλιβερή διαπίστωση ή-τι ο έρωτας έχει έννοκήσει πολύ θανατη-φόρος κατά τα τελευταία χρόνια στον τόπο μας.

Οι περισσότεροι αυτόκτονούν σε ήλι-κια 20-27 έτών προφανώς δε για λό-γους αισθηματικούς. Η άναλογία των αυτόκτονούντων στην ήλικια αυτή είναι 30 %, ενώ τα υπόλοιπα 70 % άνήκουν σε όλες τις άλλες ήλικίες από 15 έτών ως 85.

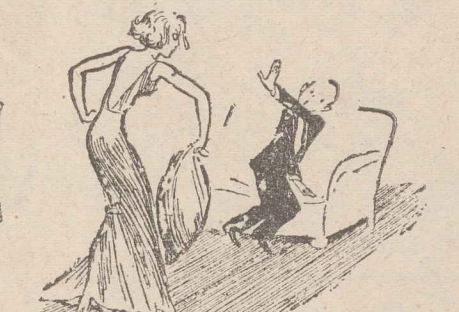
ΣΠ. Γ-ς

Η συζυγική ευτυχία...

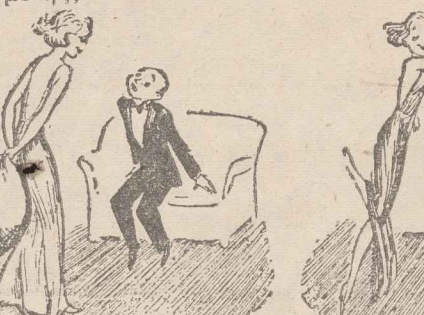
(ή 'Ιλαροτραγωδία εις πράξεις έπτά)

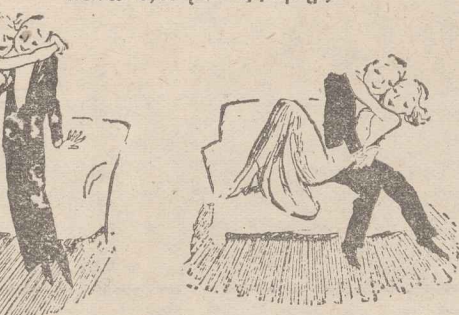
—Όστε τολμάς λοιπόν να με παρα-μελής;

—Μά, αγάπη μου, θέλεις ότι πάντα κάνω ό,τι μου ζητήσεις.

—Μ' άγαπάς, λοιπόν, ό-πως πριν, Νίκο μου;

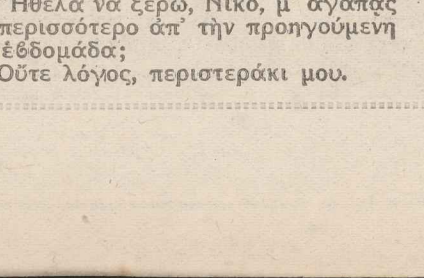
—Είμαι πάντα για σέ-πως πριν, Νίκο μου;

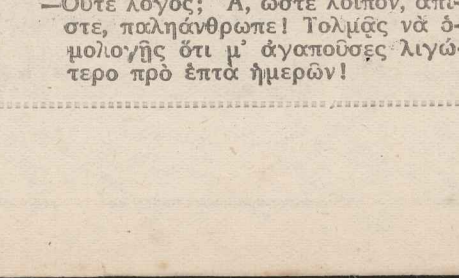
—Μά, φυσικά, χρ' όση μου.

—Και, βέβαια, Νί-ο μου.

—'Ηθελα να ξέρω, Νίκο, μ' άγαπάς περισσότερο άπ' την προηγούμενη έβδομάδα;

—Ούτε λόγος, περισσότερά μου.

ΣΧΕΔΙΑΣΜΑΤΑ

ΕΡΩΤΟΤΡΟΠΙΑΙ ΤΟΥ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Έκείνοι που υποφέρουν περισσότερο από κάθε άλλον τώρα το χειμώνα είναι οι έρωτευμένοι. Οι έρωτευμένοι το ύ-παίθρου, για να ξεγυμνωθούν, γιατί οι άλλοι έρωτες, οι έρωτες των κλειστών χώρων, περνούν τη χειρή τους έπο-χή. Ένώ τα καυμένα τα ρομαντικά ζευ-γαράκια ύφιστανται θλιβητή πανώλε-θρία. Τό καλοκαίρι έτρεχαν άμεριμνα στίς πιο έρμηκες γωνίες της 'Αθήνας κι' έστεγαζαν τον έρωτά τους κάτω ά-πό ένα στοργικό ούρανό. 'Η άναπαρά-στασις των έρωτων του Μαρίου και της Τίτικας ήταν πλήρης. Δένδρα, λουλού-δα, πουλιά, έρμηδα, οκταόδι και μια θερμή άτμόσφαιρα του ξεσφαιλές την άμοιβαία προσοχή εκείνων και εκείνου.

Μά τώρα, αν ένα ζευγάρι έπιμείνη να περιφέρη τον έρωτά του άστεγο στην παγερή άδειάβριση νύχτα, είναι θλιβ-θνή δειολύπητο. Έκείνος δεν μπορεί να καιδέψη το χέρι εκείνης, γιατί φορεί γάντια. Οι πιο θερμοί όρκοι παύωνουν μόλις φύγουν από τα χείλη και το του-συχέρο 'Αθηναϊκό θορυβόδα που κά-νει να τρέμει ή μικρούλα σάν πουλί, μάς είδοποιεί ότι διασφινεί σε όλ' αυ-τά....

— 'Αγάπη μου, είμαι τότε ευτυχισμέ-νος άπόψε....

— Κρυώνω Πέτρο....

— Είσαι τό πάν για μένα.

— Είμαι για βεντούζες....

— Άσε με να καιδέψω τό προσώπί-κι σου.

— Μή, γιατί τά χέρια σου είναι πα-γωμένα.

Έκείνη βιάζεται να γυρίσι γρήγορα και να θερμάνει κοντά στη σόμπα τους παγωμένους όρκους που άκουσε πριν από λίγο. Κι' έπειτα νυχτώνει τόσο γρή-γορα τό χειμώνα, που χωρίς άλλήλ' ή μαλλώνουν στο ύ-παίθρου, έρε-ζέ τέτοια ώρα ;

— Μα είνε όκτώμιση ακόμα καλές μα-μά.

— Δεν ξέρω τί είναι. Εκείνου που ξέ-ρω είνε ότι έχει νυχτώσει έδω και τρεις ώρες....

Τι να κάνουν, λοιπόν, τά ρομαντικά ζευγαράκια, που δεν έχουν ή δεν τολ-μούν να προσφέρουν στέγη στον έρω-τά τους ; Έκτιθένται στο βορρά, στη βροχή, στην παγωνιά και πάλι δεν μπο-ρούν να ζήσουν μερικές στιγμές ευτυ-χισμένες. Και πόση ποινής ξοδεύεται άδικως.

— Πές μου τί θέλεις αγάπη μου ; Θέ-λεις να σου χτίσω ένα παλάτι ; Θέλεις να σου γράψω τά πιο παθητικά τραγού-δια που εγύρθηκαν ποτέ ; Θέλεις να σου κατεβάσω τ' άστέρια του ούρανού και να τ' άπλώσω στή πόδι σου ;....

—'Οχι δεν θέλω τίποτ' από όλ' αυτά.

— Τι θά ήθελες τότε ;

— Κάτι πολύ πιο άπλό : Ένα μαγκάλι κάρβουνα !

Έκείνη δεν έχει άδικο. Κι' εκείνος βάζει τά ποικτικά του σκεδία στην τοίτη και συλλογίζεται τους μήνες που θά υ-ποφέρη ακόμα, ως ότου το πρώτο χει-μόνι θά φέρη την άνοιξη στίς έρωτευμέ-νες καρδιές.

ΡΩΜΑΙΟΣ

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Ο έλληνοδός έρωτας δεν ψυχραίνει πο-τέ. Καθώς είναι όλο ψυχή, δεν μπορεί ν' άδυνατίσει. Ένα κάρθουνο σκεπάζε-ται με σιτάκι, ένα άστέρι ποτέ.

Πρέπει ν' άποδέχεται τις εύεργεσίες με την πρόθεση να τις άνταποδώσει μεγέλειστερες.

Η ζήλια βασανίζει περισσότερο την γυναίκα από τον άνδρα.

ΣΤΑΝΤΑ

Η ιστορία δεν είναι παρά ένας μύθος που παραδέχονται όλοι οι άνθρωποι.

Τό να διοτάξης πάντα, άπομεινί πως ποτέ δεν θά γτάσης σε τίποτα.

Σους άγρίους, ή γυναίκα είναι ένα ζώο, στην Άσία ένα έπιπλο και στην Εύ-ρώπη ένα χαϊδεμένο παιδί.

ΝΤΥΚΩ

Ο άνδρας ποθεί πρώτα, κι' όστερα ά-γαπά. Ένώ ή γυναίκα πρώτα αγαπάει, κι' όστερα ποθεί.

ΖΟ ΝΥ ΡΟΥ

«ΤΟ ΕΡΓΟΝ» θα εκδοθή εις 50 πενήνδες δελτάδες, μετέδουσε πολυκόσμητος εικόνες και με ποικίλην έκτα- κτην και επιτίσιον δανη. ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΜΟΝΟΝ 2 ΔΡΑΧΜΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝ. Δ. ΠΑΣΣΑΣ

Γραφεία Σταδίου 23.

Τυπογραφ. Παλαμίδου 4.

ΤΗΛΕΦ. 1 Γραφείων 31909

Τυπογραφ. 28632

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΑΔΕΡΦΗ ΑΡΓΥΡΩ

ΤΟΥ Κ. Π. ΝΙΡΒΑΝΑ

Ο θεός Δημήτρης δεν ήτανε καθαυτό τρέλλος. Στο σπίτι, για να μην τον λέ-νε τρέλλο, τον λέγανε άφρημένο. Μά-οιτε άφρημένος δεν ήτανε. Οι ειδικοί γιατροί, που τον είχαν εξέτασει, είπαν πως έπασχε από επρώμιον άνοιαν. Αύτη ήτανε ή διάγνωσίς τους.

Εκείνο που έδωκε κανείς είνε, πως άεσφαινα, ενώ ήτανε νέος ακόμα, τό μυα-λό του είχε κάνει σπάσι. 'Η σκέψη του είχε πεθάνει. Από τότε έξακολουθούσε να ζή στον κόσμο, που είχε άφήσει, όταν πρωτόπαθε. Τίποτα δεν είχε αλλάξει γι' αυτόν γύρω του. Πρόσωπα και πράγμα-τα μένανε πάντα τά ίδια. Στη θέσι έ-κείνων που πέθαιναν έδάζε άλλους. Τους έδινε τά όνόματα των πεθανένων κι' έ-ξακολουθούσε να πιστεύη, πως είνε οι ίδιοι. Έτσι διαφόροι γνωστοί και άγνω-στοί είχανε θάφτισή άπ' αυτόν με όλα τά οικογενειακά του όνόματα: 'Ο θεός ο Νικόλης, ο 'Αμβρουζιάκης, ο Στρατής, ή Μαριέττα, ο 'Επαμεινώνδας, 'Αδέρφια του, 'Αδέρφια του, φίλοι του. Έννοείται, ότι ο θεός ο Νικόλης έεσφαινα τίποτα δεν έμπόδιζε να είνε γυναίκα. 'Ητανε ή ύ-πηρετρία μας, όπως πάλιν ο περιβολά-ρης μας ήτανε ή Μαριέττα. 'Η συννό-τη άμους μαζί των γυνάικων στην ένέ-λεια, γιατί ο κόσμος, που είχε πλάσει, δεν άλλάζε γι' αυτόν. Τοίγυγε κανείς να φωνάζη τό θεό Νικόλη και ήτανε βέ-βαιος, πως θά φωνάζη την ύπηρετρία, τοίγυγε να ζητήση κάτι από τη Μαριέ-τα και ήτανε βέβαιος, πως θά τό ζητού-σε από τον περιβολάρη. Και έπειδή όι γιατροί μάς είχανε συστήσει να τον ά-κούμε να κάνει πάτε, τότε έλασφες δου-λειές, που δεν άπαιτούσανε σκέμιν και πρωτοβουλία, για να τον άπασχολούμε, τον είχαμε στο σπίτι σάν ένα είδος ρο-μ-μ-ό-τ, ένα είδος μηχανικού ανθρώπου. Και είνε ή αλήθεια, πως έκανε όλες του τις δουλειές, με την άκρίβεια και την εύσυνειδησία της μηχανής.

Και ήτανε τόσο συμπαθητικός και τό-σο άξιοσημείωτος ο καυμένος ο θεός Δη-μήτρης. Από τον παλιό έκούτο του, που είχε σβύσει, είχε διατηρήσει δυο πνε-νιες χάρες: την μεγάλη του καλώςουνη και την υπερβολική του εύγενεια. 'Η εύγένεια του αυτή, έννοείται, με τη σύγ-χυση προσώπων και πραγμάτων, που εί-χε γίνει μέσα του, καταντούσε επικίνδυ-νη κάποτε και για τον ίδιο και για τους άλλους. Μπορούσε να μπάση κλέφτες μέ-σα στο σπίτι και να τους βάλει να κα-σάθουν στο σπλόνι, με την ιδέα, ότι εί-ναι παλαιοί συγγενείς του ή φίλοι του. Κάποτε τον άκούσαμε να λέρη σε κά-ποιον, που είχε χτυπήσει την πόρτα, κι' έτρεφε να του άνοιξη:

—'Όριστε, κύριε 'Επαμεινώνδα, περά-ντε. Τί γενήκατε τόσον καιρό; Έχουμε χρόνια να σάς δοίμε. Ελάτε μέσα.

Και σε λίγο τον είδαμε να βάζη μέσα στο σπίτι, χαϊδεύοντάς τον στίς πλάτες, έναν άγνωστο ζήτημόν, που άπορούσε κι' αυτός για την τόσο περιποίηση και για τό όνομα, που είχε λάβει. Για τό θεό Δημήτρη ο άγνωστος ζήτημός ήτανε, ά-πλούστατα, ο κύριος 'Επαμεινώνδας, κά-ποιος παλιός φίλος του, ως φαίνεται, ή συγγενής του.

♦♦♦

Η ξεχωριστή συμπάθεια του θείου Δημήτρη ήτανε ή γάττα του σπιτιού, μία όμορφη κάσπηρη γάττα. Γι' αυτόν όμως δεν ήτανε γάττα. Φανατόρασε, πως είναι ή αδερφή του ή 'Αργυρώ, που είχε χρόνια πεθανένη. Τό πως τώρα κα-τάφερε να βλεπή σε μία γάττα την ά-δερφή του και να είναι βέβαιος, πως ή-τανε αυτή, δε σήκωνε παρά μία μόνο εξήγησι. Η αδερφή του, όπως έλεγαν ό-σοι τη θυμόντουσαν, είχε γαλανά μάτια. Και τού έφτανε, πως ή γάττα είχε κι' αυτή γαλανά μάτια, για να είναι ή 'Αρ-γυρώ. Γιατί όχι; Μήπως τάχα δυο μά-τια κάποτε δεν είναι όλος ο άνθρωπος ;

Η καλή γαττοπούλα δεν μπορούσε βέ-βαια να φαντασθή τό ρόλο που έπαίξε. Είχε καταλάβει όμως την εξαιρετική της βέλη κοντά τό θεό Δημήτρη και ένιω-σε πως την έπωφελήθη. Στο τραπέ-ζι άνέβαινε και ποτρωγε τό φαγί του άπομείον από τό πιάτο του. Κάποτε πο-τέ άπόμειον και τη μπουκιά του από τό τη-ροζόνι του. Έκείνος, όχι μόνο δεν την έ-

ΑΘΗΝΑΙ

12

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Άριθ. φύλλου 12

Τιμή φύλλου Δραχ. 2

Έκδίδεται κατά Σάββατον

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΖΩΗΝ

Ο στραγαλός στην γωνία του δρόμου

διωχνε ποτέ, αλλά και τη γάττιζε πάν-τα, εύχαριστήμένος, που μπορούσε να την περιποιηθή. Κι' αν δεν φροντίσαμε έμείς οι άλλοι να την διαφύουμε από κον-τά, ο θεός Δημήτρης θάμενε πάντα νηστικός.

—Εγώ δεν πενιά... μάς έλεγε στε-νωγορημένος. Άφήστε την κυρία 'Αρ-γυρώ να φάη. Μου κάνει εύχαριστηση.

Και την έαναφώναζε:

—'Ελα, 'Αργυρώ μου, έλα να φάς.

Η 'Αργυρώ, έννοείται, με τον καιρό, είχε γίνει άνυπόφορη. Καθότανε διαρ-κώς στή γονάτά του. Και ο καυμένος ο θεός Δημήτρης μπορούσε να μείνη ό-σοι τη θυμόντουσαν, είχε γαλανά μάτια. Και τού έφτανε, πως ή γάττα είχε κι' αυτή γαλανά μάτια, για να είναι ή 'Αρ-γυρώ. Γιατί όχι; Μήπως τάχα δυο μά-τια κάποτε δεν είναι όλος ο άνθρωπος ;

Η καλή γαττοπούλα δεν μπορούσε βέ-βαια να φαντασθή τό ρόλο που έπαίξε. Είχε καταλάβει όμως την εξαιρετική της βέλη κοντά τό θεό Δημήτρη και ένιω-σε πως την έπωφελήθη. Στο τραπέ-ζι άνέβαινε και ποτρωγε τό φαγί του άπομείον από τό πιάτο του. Κάποτε πο-τέ άπόμειον και τη μπουκιά του από τό τη-ροζόνι του. Έκείνος, όχι μόνο δεν την έ-

♦♦♦

Και ποιος θά τόλγαι; Η 'Ανάτου έ-γινε ή άφορμή του θανάτου του θείου Δημήτρη.

Ένα χειμωνιάτικο πρωί, ένα άγριο πρωί του Γενάρη, που είχε χιονίσει όλη τη νύχτα και ή πολιτεία είχε σκεπαστή από χιόνια, έβρήκαμε τό θεό Δημήτρη στην κάμαρη του, όρθιον μπροστά στή κρεβάτι του, με τά νυχτικά του, και ζυ-λαιομάναν άπ' το κρύο. Τά δόντια του χτυπούσαν και δεν μπορούσε να πάρη την άναπνοή του. Είχε ξεγυμνήσει έτσι, φαίνεται, όλη τη νύχτα.

—Γιατί κάθεται έτσι, Δημήτρη; τον ρώτησε εσθιασμένη ή αδερφή του, ή μητέρα μου. Δεν πλάγιασες άποψε;

—'Οχι... άποκρίθηκε τουρτουρίζοντας.

—Καθόλου;

—Ετσι, πέρασες όλη τη νύχτα. Χρι-στανάει μου!

—Έτσι. Δεν πειράζει....

—Γιατί;

—Γιά να μην ξεδιολέσω την κυρία 'Αρ-γυρώ.

Σηκώσαμε ευστατικά τις κουβέρτες του και είδαμε κουλουριασμένη στην μέση του κρεβατιού την γάττα, που ρουθού-ζε τρισευχαρισμένη. Δεν ήτανε όδοκλή-να καταλάναμε τι είχε γίνει. 'Ο θεός Δημήτρης, πηγαινόντας να πλυνάσθι, άφού γυθώθηκε πρώτα, έβηκε τρυπημένη

στού κρεβάτι του τη γάττα, που είχε κα-ταφύγει εκεί να ζεσταθί άπ' το μεγάλο κρύο εκείνης της νύχτας. Έκείνος, όχι μονάχα δεν πλάγιασε κοντά της, αλλά την σκέπασε καλά - καλά και, για να μην την ξεδι-ολέση, έβενε άγρυπνος κοντά της, όλη τη νύχτα, όλη τη φοβερή εκείνη χειμωνιά-τική νύχτα.

—Τέτοια τρέλλα—φώναζε ή μητέρα μου άπελπισμένη— τέτοια τρέλλα! Για μία γάττα να χασπ τη ζωή του!

Πετάξαμε γρήγορα άπ' το κρεβάτι τη γάττα, ξεπλώσαμε, με χίλια στανιά, τό θεό Δημήτρη από τον σκεπασμα καλά. Μά δεν μπορούσε να πάρη άπάνω του. Είχε άρπάξει ένα θάρη κροκόνημα και μέσα σε τρεις μέρες πέθανε.

—Από μία γάττα—έκλαψε ή μητέρα μου— από μία γάττα!

Η 'Αργυρώ ρουθούζει, κουλουρια-σμένη στή πόδια τό άδειον κρεβάτιο, άνυπόπη για τό τί είχε κάνει, άνυπό-πη για τό τί είχε χάσει. Η 'Αργυρώ είχε έσαναγίνει τώρα μία γάττα, σάν ό-λες τίς άλλες.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ
της 'Ακαδημίας 'Αθηνών

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΜΕΡΩΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΟΡΕΑ 1. Τ. 10. 14

ΗΜΕΡΟΜ. 16. 8. 85

ΑΡΙΘ. 39045

ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

ΤΡΩΓΕΤΕ ΖΑΝΟΝ!

Είς τὸ Χόλλυγουντ (καὶ τὶ δὲν εἶνε ἱκανοὶ νὰ εὐφρανοῦν ὅσοι ζοῦν εἰς θάλασσαν τῶν ἀστέρων!) ἀνεκαλύφθη ἕνα νέον μέσον διὰ νὰ ἐξαφανίζετο τὸ περὶ τὸν πάχος τοῦ σώματος. Ὅσοι θέλουν ν' ἀδυνατήσουν πρέπει νὰ τρώγουν, νὰ τρώγουν διαρκῶς, νὰ τρώγουν μόνον ἑλάνταιναι. Ἀλλὰ νὰ τρώγουν μόνον σάν-νόν! Αὐτὴ εἶνε ἡ νέα θεραπεία τῆς ὁποίας συνιστοῦν οἱ εἰδικοί εἰς τοὺς κινηματογραφικοὺς ἀστέρας πού θέλουν ν' ἀδυνατήσουν ἡ ἀπλῶς νὰ μὴ παχύνουν περισσότερο. Διότι φαίνεται ὅτι ὁ σάνος ἔχει τὴν δύναμιν ν' ἀφαίρει τὸ λίπος.

Ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς λοιπὸν, εἰς τοὺς καταλόγους τῶν μεγάλων ἐστιατορίων τοῦ Χόλλυγουντ θὰ ἀναγράφεται καὶ ὁ σάνος, μαγειρευμένος κατὰ διαφόρους τρόπους. Καὶ ὁ σάνος θὰ καταστήσῃ τὸ ἐκλεκτότερον ἔδεσμά των κινηματογραφικῶν ἀστέρων. Μὴ χειρότερα!

Τὰ προβλήματα τοῦ ἀπείρου

Τὰ προβλήματα τοῦ ἀπείρου ἐθεωροῦντο ἕως τώρα ἀλῦτα. Δύο ὅμως Εὐρωπαῖοι μαθηματικοί, ὁ Ρούντολφ Κάρνατ, πρὸ Πανεπιστημίου τῆς Πράγας καὶ ὁ Κ. Γκαϊντὲλ τῆς Βιέννης, εἶνε ἀντιθέτως γνώμη. Οἱ διαμαρτυροῦνται ἀπὸ μαθηματικὰ καὶ παραδοσιακὰ δύο μαθήματα. Λύσεις τῶν προβλημάτων αὐτῶν, πού ἀντιστοιχοῦν ὅλων τῶν ἐπιστημονικῶν κόσμων. Ὁ δρόμος τὸν ὁποῖον ἐχάραξαν ὁ Γκαϊντὲλ ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν μαθηματικὴν ἐπιστήμην καὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ πού θεωρεῖται δεξιὴ εἶνε τὸναισθητὸν πολὺ ἀτελὲς γνώστη. Λέγεται ἐν τούτοις ἐπὶ εἰς ὅλον τὸν κόσμον δὲν ὑπάρχουν παρὰ δύοδεκα περίπου μαθηματικοὶ ἱκανοὶ νὰ ἐνηγοήσουν τὰς ἀποδείξεις τοῦ Γκαϊντὲλ ἐπὶ τῶν δυσκολῶν ὑπολογισμῶν του.

Παπούτσια ἀπὸ στομάχι

Ἔως τώρα ὅλος ὁ κόσμος μετεχειρίζετο παπούτσια κατασκευασμένα ἀπὸ δέρματα ἀγέλαδων, αἰγῶν, φώκας, χοίρων καὶ φειδιῶν. Τώρα, ἕνα μεγάλο ὑποδουλοποιεῖται τὸ Ταγκανρόγκ, εἰς τὸν Καυκάσον, ἐκασάρισε εἰς τὴν ἀγορὰν ὑποδημάτων κατασκευασμένα μετὰ τὴν ἔκθεσιν μερικῶν μεγάλων μαρτῶν πού ἀφῆκαν εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν καὶ τὴν Ἀζοφικὴν. Φαίνεται δὲ ὅτι τὰ νέα αὐτὰ παπούτσια εἶνε πολὺ μεγαλειότερα ἀντοχῆς, διότι ὅλοι ὅσοι τὰ ἐφόρεσαν ἔμειναν κατενθουσιασμένοι καὶ τὰ προτιμοῦν ἀπὸ τὰ ἄλλα.

Ἡ πρώτη ἐπιστολὴ

Μία ἐπιστολὴ πού θεωρεῖται ὡς ἡ ἀρχαιότερα τοῦ κόσμου ἐξετέθη τελευταίως εἰς τὴν Πινακοθήκην Κράφτον τοῦ Λονδίνου. Πρόκειται περὶ μίας μικρῆς πλάκας ἐξ ὁπλῆς γῆς, ἐμβρεμένη εἰς τὰς ἀνάσκαφας τοῦ Οὐρ, εἰς τὴν Χαλδαίαν. Εἰς τὴν πλάκα αὐτὴν εἶνε χαραγμένοι μετὰ ἕνα μυτερὸν ὄργανον μερικαὶ χαρακτῆρες. Ἡ ἀρχαιολογικὴ αὐτὴ ἐπιστολὴ διατηρεῖται μετὰ τὴν θῆκην τῆς κατασκευασμένην ἐπίσης ἀπὸ πηλῶν. Κατὰ τὰς διαβεβαιώσεις τῶν ἀρχαιολόγων, ὁ ἀποστολεὺς τῆς παναρχαίας αὐτῆς ἐπιστολῆς ἔζησε τὴν ἐποχὴν τῆς δυναστείας Ἀρράξου τῶν βαβυλωνίων, δηλαδὴ πρὸ πέντε χιλιάδων ἐτῶν. Ἡ ἐπιστολὴ ἀναφέρεται εἰς τὴν ἀγορὰν ἢ ἐνοικίσιον ἑνὸς κτήματος, τὸ ὁποῖον καλοῦντο Ἀννί, ἐπρόκειτο νὰ παραχωρήσῃ εἰς κάποιον Σίμη Χά. Ὅποια ἀπογοήτευσις διὰ τοὺς τοιγυτὰς, πού ἐπίστευαν ὅτι ἡ πρώτη ἐπιστολὴ πού ἐγράφη εἰς τὸν κόσμον ἦτο ἀπαραίτητος ἐρωτικὴ!...

Ἐνα χωριὸ πού κἀνεται

Εἶνε τὸ χωριὸ Τόρνεν, ἐπάνω στὸ δαμόνιον νησι πού βρίσκεται στὰ ἀνοίγματα τοῦ Χανσάρ. Τελευταίως, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀγόρασε ὁλόκληρον τὸ νησί αὐτὸ καὶ πρόκειται νὰ τὸ μετατρέψῃ εἰς ἀεροπορικὴ σχολὴ καὶ ἀεροδρόμιον. Οἱ κάτοικοι του, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ μεγαλύτερος εἶνε ηλικίας 82 ἐτῶν, μὲ θλίβη τους ἔλθουν νὰ γκρεμίζον τὸ σχολεῖο τους καὶ τὴν ἐκκλησίαν τους, πού χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν 12ον αἰῶνα. Σὲ λίγους ἔτις ἡ σειρὰ καὶ τῶν πτωχῶν τους, τὸν δένδρων καὶ κάθε ἀλασθήσεως. Ὅλα θὰ πέσουν, τὸ ἔδαφος θὰ ἱσοπεδωθῇ καὶ ἐκεῖ πού εὐδοκίεζε ἄλλοτε τὸ θυμὸν, θὰ σκορπίσουν τώρα τὴν μυρωδιὰ τους ἡ ἐνεργίαν καὶ τὸ μηχανελαίω...

Ἐνας περίεργος φυσιολόγος

Ἡ ΕΙΚΟΣΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΣΝΙΚΩΦ ΕΦΕΥΡΕΤΟΥ ΤΗΣ ΓΙΑΟΥΡΤΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Πῶς ἀνεκάλυψε καὶ διέδωσε μίαν θεραπείαν πού ἐνδιαφέρει ἐξαιρετικῶς καὶ τοὺς Ἕλληνας.

Αἱ ἰδιοτροπίαί τοῦ χαρακτήρος του

Τὶς μέρες αὐτὲς ἔγιναν 20 χρόνια ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου τοῦ Μετονικῶφ, τοῦ περιφημοῦ Ρώσου σοφοῦ καὶ θεμελιωτοῦ τῆς γιουρτοθεραπείας. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν, ὁ ἐπιστημονικὸς κόσμος στὴν Γαλλία καὶ οἱ φίλοι του, διοργανώσαν ἀναμνηστικὰς τελετὰς στίς ὁποίας ἐξεφωνήθησαν λόγοι γιὰ τὴν προσωπικότητά καὶ τὸ ἔργο του μεγάλου ἐπιστήμονος. Ὑπερδυσμένον καὶ ἡμεῖς μετὰ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν, μερικὰ ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Μετονικῶφ, παραθετοντες στὸ τέλος καὶ ἕνα χαρακτηριστικὸν τοῦ ἀνέκδοτον.

Ὁ Μετονικῶφ ἐγεννήθηκε τὸ 1845 στὸ Ἰδάνοκβα, κοντὰ στὸ Χάρκοβο. Ὁς τὰ 42 τοὺς χρόνια ἔζησε μίαν ζωὴ ἀνίσχυρ, ἀλτῆκκι οὐκ ἐξῆς. Ὁταν ἐτελείωσε τὶς σπουδὰς του στὸ Χάρκοβο, πήρε τοὺς ἐρρωτικούς του θεοὺς, δηλαδὴ τὰ μικροσκοπία του, τὶς μυοκαλῆς, καὶ τὰ μικροβιολογικὰ του παρασκευάσματα, καὶ ἐπῆλθε στὸ Γκίενε τῆς Ἀγγλίας, στὴν Μεσόποι, στὴν Ὀδυσσὴ, στὴν Μαδέρα, στὴν Μεσοσίην, στὴν Τανγέρη, στὴν Βιλαφράνκα, στὴν Τερνέστη καὶ πάλι στὴν Ὀδυσσὴ.

Ἦταν ἕνας ἀκούραστος μελετητὴς καὶ ἐρευνητῆς, παρακολουθῶντας ὅλους ὁλόκληρος τὸ χόρτο νὰ φυτρώσῃ, τὰ ἔντομα νὰ ζοῦν καὶ νὰ ἀναπαράγουνται, τὰ μικροβία νὰ κινῶνται κατὰ τὸν φάκον τοῦ μικροσκοπίου του. Τὸν ἐπαίρναν οἱ τριγυρνοὶ του γιὰ μαγικά, ὅμως αὐτὸς ἐργαζόταν ἐπάνω σ' ἕνα κολοσσαιοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν ἀντιλαμβάνετο τὴν σημασίαν. Ἐδίωκε πολλὴν ἕως ὅτου ἀποφασίσῃ νὰ ἐλθῇ στὸ Παρίσι, τὸ ὁποῖον τὸν ἐτρο-

μασε λιγάκι, γιὰτὶ ἔδλεπε τὴν Γαλλικὴν ζωὴ ὅπως τὴν εἶχαν περιγράψῃ οἱ μυθιστοριογράφοι τοῦ Ἰνταουρλοισμοῦ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1886. Ὁταν ἐφθασε στὸ Παρίσι, ὁ Παστέρ πού ἤξερε πῶς τὴν μεγάλη ἀξία του, τὸν ἐδέχθηκε γιὰ συνενεργητὰ του. Καὶ ὑπῆρξε πολὺτιμος βοηθὸς ὁ Μετονικῶφ.

Τὸ 1888 γινόντατο ὑποδιευθυντῆς τοῦ Ἰνσταυτοῦ Παστέρ. Τὸ ἔργο του ὑπῆρξε σημαντικό. Οἱ θεωρίαι του περὶ «ἀνοσίας» καὶ «βακτηριοκτοσίας» ἀνοίξαν πλατύτατος ὁρίζοντας στὴν βιολογία καὶ τὴν βακτηριολογία, οἱ ὁποῖες χάρις αὐτῶν ἔκασαν θαύματα, στὸν πόλεμον κατὰ τὴν παθολογίαν μικροβίων καὶ ἰδίως τῆς холёρας καὶ τῆς πανώλους.

Ἡ τέφρα τοῦ Μετονικῶφ βρίσκεται, τώρα μέσα εἰς μίαν λήκυθον στὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ἰνσταυτοῦ Παστέρ.

Ὁ Μετονικῶφ ὑπῆρξε ἕνας ἀνθρώπος πολὺ νευρικός. Εἶχε ἀνάγκη ηουκίας γιὰ τὰ ἐργαζομῆ. Στὴν γεγονοτὴν τοῦ ὅμως, ὑπῆρχε ἕνα σκυλλί πού μετὰ τὰ συχνὰ γυμνασμοὶα τοῦ τὸν ἐνοχλοῦσε πολὺ. Μία ἡμέρα ὁ Μετονικῶφ λέγει τοῦ βοήθου του :

— Βρήκαμε καὶ καλλιεργοῦμε ὅλα τὰ μικροβία, ὅμως δὲν βρήκαμε ἀκόμη τὸ σπουδαϊότερον :

— Ποιὸ διδάσκαλε :

— Τὸ μικροβίον τῆς σιωπῆς : μετὰ πόση ἱκανοποίησιν δὲν θὰ τὸ ἐδάρα στὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ θύλαρου σκυλλιοῦ καὶ ὅλων τῶν παρομοίων του : γατί,ν, παπαγάλων καὶ αὐτῆς ἀκόμη...τῆς καθαριότητάς μας !

ΤΟ ΑΡΩΜΑ ΤΩΝ ΑΝΘΕΩΝ

Ἐνας βοτανολόγος προκείμενος μετὰ ἀγάπην πρὸς τὴν στατιστικὴν καὶ ἀρκετὴν φαντασίαν, ἐπεράτωσε κατ' αὐτὰς μίαν ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσαν ἐργασίαν : καθάρτισεν ἕνα πινάκα ὅλων τῶν λουλουδιῶν πού καλλιεργοῦνται εἰς τὴν Εὐρώπῃ. Πληροφοροῦμεθα λοιπὸν ὅτι καλλιεργοῦνται ἐν ὅλῳ 4.300 ποικιλίαι, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ 1.124 ἔχουν λευκὰ ἢ κρέμ, πέταλλα, 951 κίτρινα, 823 κόκκινα, 594 γαλάζια καὶ 308 μωρὰ.

Ἡ στατιστικὴ ὅμως αὐτὴ δὲν σταματοῦν ἐδῶ. Ὁ βοτανολόγος ἐχάρισε τὰ λουλουδία καὶ ἀναλόγως μετὰ τὰ ἀρώματά των. Λοιπὸν, ἀπὸ τὰ 4300 λουλουδία πού καλλιεργοῦνται εἰς τὴν Εὐρώπῃ μόνον τὰ 420 ἔχουν εὐχάριστον μυρωδιάν, τὰ 2.300 εἶνε ἐντελὲς ἀρώμα καὶ τὰ 1.500 ἐκπέμπουν μίαν ὀσμήν ἀρκετὰ δυσάρεστον. Τὰ περισσότερα ἀρωματικὰ λουλουδία εἶνε ἐκεῖνα πού ἔχουν πέταλλα λευκὰ ἢ κρέμ (187 ἐπὶ 1.124) καὶ τὰ μωρὰ εἶνε ἀρώμα κατὰ τὸ πλεῖστον.

Τὸ ἔργο του ὑπῆρξε σημαντικό. Οἱ θεωρίαι του περὶ «ἀνοσίας» καὶ «βακτηριοκτοσίας» ἀνοίξαν πλατύτατος ὁρίζοντας στὴν βιολογία καὶ τὴν βακτηριολογία, οἱ ὁποῖες χάρις αὐτῶν ἔκασαν θαύματα, στὸν πόλεμον κατὰ τὴν παθολογίαν μικροβίων καὶ ἰδίως τῆς холёρας καὶ τῆς πανώλους.

Ἡ τέφρα τοῦ Μετονικῶφ βρίσκεται, τώρα μέσα εἰς μίαν λήκυθον στὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ἰνσταυτοῦ Παστέρ.

Ὁ Μετονικῶφ ὑπῆρξε ἕνας ἀνθρώπος πολὺ νευρικός. Εἶχε ἀνάγκη ηουκίας γιὰ τὰ ἐργαζομῆ. Στὴν γεγονοτὴν τοῦ ὅμως, ὑπῆρχε ἕνα σκυλλί πού μετὰ τὰ συχνὰ γυμνασμοὶα τοῦ τὸν ἐνοχλοῦσε πολὺ. Μία ἡμέρα ὁ Μετονικῶφ λέγει τοῦ βοήθου του :

— Βρήκαμε καὶ καλλιεργοῦμε ὅλα τὰ μικροβία, ὅμως δὲν βρήκαμε ἀκόμη τὸ σπουδαϊότερον :

— Ποιὸ διδάσκαλε :

— Τὸ μικροβίον τῆς σιωπῆς : μετὰ πόση ἱκανοποίησιν δὲν θὰ τὸ ἐδάρα στὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ θύλαρου σκυλλιοῦ καὶ ὅλων τῶν παρομοίων του : γατί,ν, παπαγάλων καὶ αὐτῆς ἀκόμη...τῆς καθαριότητάς μας !

Τὸν ἐπαίρναν οἱ τριγυρνοὶ του γιὰ μαγικά, ὅμως αὐτὸς ἐργαζόταν ἐπάνω σ' ἕνα κολοσσαιοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν ἀντιλαμβάνετο τὴν σημασίαν. Ἐδίωκε πολλὴν ἕως ὅτου ἀποφασίσῃ νὰ ἐλθῇ στὸ Παρίσι, τὸ ὁποῖον τὸν ἐτρο-

μασε λιγάκι, γιὰτὶ ἔδλεπε τὴν Γαλλικὴν ζωὴ ὅπως τὴν εἶχαν περιγράψῃ οἱ μυθιστοριογράφοι τοῦ Ἰνταουρλοισμοῦ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1886. Ὁταν ἐφθασε στὸ Παρίσι, ὁ Παστέρ πού ἤξερε πῶς τὴν μεγάλη ἀξία του, τὸν ἐδέχθηκε γιὰ συνενεργητὰ του. Καὶ ὑπῆρξε πολὺτιμος βοηθὸς ὁ Μετονικῶφ.

Τὸ 1888 γινόντατο ὑποδιευθυντῆς τοῦ Ἰνσταυτοῦ Παστέρ. Τὸ ἔργο του ὑπῆρξε σημαντικό. Οἱ θεωρίαι του περὶ «ἀνοσίας» καὶ «βακτηριοκτοσίας» ἀνοίξαν πλατύτατος ὁρίζοντας στὴν βιολογία καὶ τὴν βακτηριολογία, οἱ ὁποῖες χάρις αὐτῶν ἔκασαν θαύματα, στὸν πόλεμον κατὰ τὴν παθολογίαν μικροβίων καὶ ἰδίως τῆς холёρας καὶ τῆς πανώλους.

Ἡ τέφρα τοῦ Μετονικῶφ βρίσκεται, τώρα μέσα εἰς μίαν λήκυθον στὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ἰνσταυτοῦ Παστέρ.

Ὁ Μετονικῶφ ὑπῆρξε ἕνας ἀνθρώπος πολὺ νευρικός. Εἶχε ἀνάγκη ηουκίας γιὰ τὰ ἐργαζομῆ. Στὴν γεγονοτὴν τοῦ ὅμως, ὑπῆρχε ἕνα σκυλλί πού μετὰ τὰ συχνὰ γυμνασμοὶα τοῦ τὸν ἐνοχλοῦσε πολὺ. Μία ἡμέρα ὁ Μετονικῶφ λέγει τοῦ βοήθου του :

— Βρήκαμε καὶ καλλιεργοῦμε ὅλα τὰ μικροβία, ὅμως δὲν βρήκαμε ἀκόμη τὸ σπουδαϊότερον :

— Ποιὸ διδάσκαλε :

— Τὸ μικροβίον τῆς σιωπῆς : μετὰ πόση ἱκανοποίησιν δὲν θὰ τὸ ἐδάρα στὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ θύλαρου σκυλλιοῦ καὶ ὅλων τῶν παρομοίων του : γατί,ν, παπαγάλων καὶ αὐτῆς ἀκόμη...τῆς καθαριότητάς μας !

Τὸν ἐπαίρναν οἱ τριγυρνοὶ του γιὰ μαγικά, ὅμως αὐτὸς ἐργαζόταν ἐπάνω σ' ἕνα κολοσσαιοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν ἀντιλαμβάνετο τὴν σημασίαν. Ἐδίωκε πολλὴν ἕως ὅτου ἀποφασίσῃ νὰ ἐλθῇ στὸ Παρίσι, τὸ ὁποῖον τὸν ἐτρο-

μασε λιγάκι, γιὰτὶ ἔδλεπε τὴν Γαλλικὴν ζωὴ ὅπως τὴν εἶχαν περιγράψῃ οἱ μυθιστοριογράφοι τοῦ Ἰνταουρλοισμοῦ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1886. Ὁταν ἐφθασε στὸ Παρίσι, ὁ Παστέρ πού ἤξερε πῶς τὴν μεγάλη ἀξία του, τὸν ἐδέχθηκε γιὰ συνενεργητὰ του. Καὶ ὑπῆρξε πολὺτιμος βοηθὸς ὁ Μετονικῶφ.

Τὸ 1888 γινόντατο ὑποδιευθυντῆς τοῦ Ἰνσταυτοῦ Παστέρ. Τὸ ἔργο του ὑπῆρξε σημαντικό. Οἱ θεωρίαι του περὶ «ἀνοσίας» καὶ «βακτηριοκτοσίας» ἀνοίξαν πλατύτατος ὁρίζοντας στὴν βιολογία καὶ τὴν βακτηριολογία, οἱ ὁποῖες χάρις αὐτῶν ἔκασαν θαύματα, στὸν πόλεμον κατὰ τὴν παθολογίαν μικροβίων καὶ ἰδίως τῆς холёρας καὶ τῆς πανώλους.

Ἡ τέφρα τοῦ Μετονικῶφ βρίσκεται, τώρα μέσα εἰς μίαν λήκυθον στὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ἰνσταυτοῦ Παστέρ.

Ὁ Μετονικῶφ ὑπῆρξε ἕνας ἀνθρώπος πολὺ νευρικός. Εἶχε ἀνάγκη ηουκίας γιὰ τὰ ἐργαζομῆ. Στὴν γεγονοτὴν τοῦ ὅμως, ὑπῆρχε ἕνα σκυλλί πού μετὰ τὰ συχνὰ γυμνασμοὶα τοῦ τὸν ἐνοχλοῦσε πολὺ. Μία ἡμέρα ὁ Μετονικῶφ λέγει τοῦ βοήθου του :

— Βρήκαμε καὶ καλλιεργοῦμε ὅλα τὰ μικροβία, ὅμως δὲν βρήκαμε ἀκόμη τὸ σπουδαϊότερον :

— Ποιὸ διδάσκαλε :

— Τὸ μικροβίον τῆς σιωπῆς : μετὰ πόση ἱκανοποίησιν δὲν θὰ τὸ ἐδάρα στὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ θύλαρου σκυλλιοῦ καὶ ὅλων τῶν παρομοίων του : γατί,ν, παπαγάλων καὶ αὐτῆς ἀκόμη...τῆς καθαριότητάς μας !

Τὸν ἐπαίρναν οἱ τριγυρνοὶ του γιὰ μαγικά, ὅμως αὐτὸς ἐργαζόταν ἐπάνω σ' ἕνα κολοσσαιοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου κανεὶς δὲν ἀντιλαμβάνετο τὴν σημασίαν. Ἐδίωκε πολλὴν ἕως ὅτου ἀποφασίσῃ νὰ ἐλθῇ στὸ Παρίσι, τὸ ὁποῖον τὸν ἐτρο-

μασε λιγάκι, γιὰτὶ ἔδλεπε τὴν Γαλλικὴν ζωὴ ὅπως τὴν εἶχαν περιγράψῃ οἱ μυθιστοριογράφοι τοῦ Ἰνταουρλοισμοῦ τῆς ἐποχῆς τοῦ 1886. Ὁταν ἐφθασε στὸ Παρίσι, ὁ Παστέρ πού ἤξερε πῶς τὴν μεγάλη ἀξία του, τὸν ἐδέχθηκε γιὰ συνενεργητὰ του. Καὶ ὑπῆρξε πολὺτιμος βοηθὸς ὁ Μετονικῶφ.

Τὸ 1888 γινόντατο ὑποδιευθυντῆς τοῦ Ἰνσταυτοῦ Παστέρ. Τὸ ἔργο του ὑπῆρξε σημαντικό. Οἱ θεωρίαι του περὶ «ἀνοσίας» καὶ «βακτηριοκτοσίας» ἀνοίξαν πλατύτατος ὁρίζοντας στὴν βιολογία καὶ τὴν βακτηριολογία, οἱ ὁποῖες χάρις αὐτῶν ἔκασαν θαύματα, στὸν πόλεμον κατὰ τὴν παθολογίαν μικροβίων καὶ ἰδίως τῆς холёρας καὶ τῆς πανώλους.

Ἡ τέφρα τοῦ Μετονικῶφ βρίσκεται, τώρα μέσα εἰς μίαν λήκυθον στὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ἰνσταυτοῦ Παστέρ.

Ὁ Μετονικῶφ ὑπῆρξε ἕνας ἀνθρώπος πολὺ νευρικός. Εἶχε ἀνάγκη ηουκίας γιὰ τὰ ἐργαζομῆ. Στὴν γεγονοτὴν τοῦ ὅμως, ὑπῆρχε ἕνα σκυλλί πού μετὰ τὰ συχνὰ γυμνασμοὶα τοῦ τὸν ἐνοχλοῦσε πολὺ. Μία ἡμέρα ὁ Μετονικῶφ λέγει τοῦ βοήθου του :

— Βρήκαμε καὶ καλλιεργοῦμε ὅλα τὰ μικροβία, ὅμως δὲν βρήκαμε ἀκόμη τὸ σπουδαϊότερον :

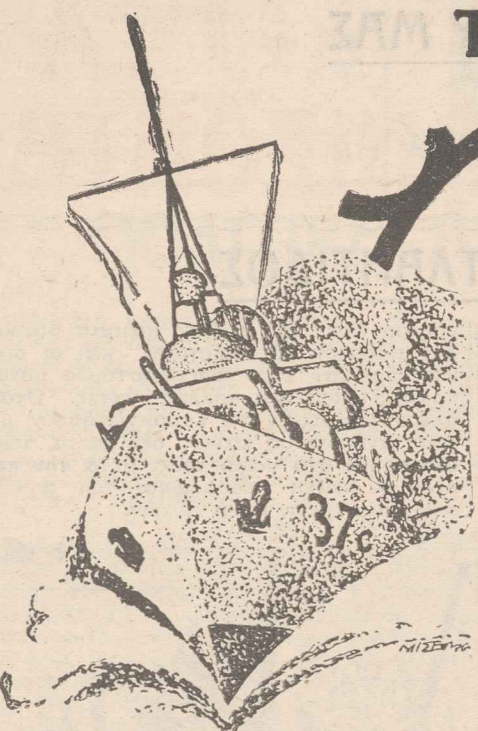
— Ποιὸ διδάσκαλε :

— Τὸ μικροβίον τῆς σιωπῆς : μετὰ πόση ἱκανοποίησιν δὲν θὰ τὸ ἐδάρα στὸ στόμα αὐτοῦ τοῦ θύλαρου σκυλλιοῦ καὶ ὅλων τῶν παρομοίων του : γατί,ν, παπαγάλων καὶ αὐτῆς ἀκόμη...τῆς καθαριότητάς μας !

Τὰ εὐκίνητα λαγωνικὰ τῆς θαλάσσης

Νηπιονπλοῖκα

Ὁ ρόλος πού θὰ διαδραματίσουν εἰς τὸν μέλλοντα πόλεμον

Τὸ ἀντιτορπιλικὸν δύναται νὰ διεκδικήσῃ τὸν τίτλον τοῦ σπουδαιοτέρου πολεμικοῦ σκάφους. Παίρνει εἰς ἰδιαιτέρως τιμητικὴν θέσιν εἰς τὸ ναυτικόν, λόγω τοῦ ὅτι ἡ δράσις του εἶναι ἡ πλέον πολυσημειότερα καὶ ἡ χρησιμοποιοῦνται εὐρύτερα. Δημιουργοῦνται τῶν πολεμικῶν συνθηκῶν τὸν εἰκοστὸ αἰῶνα τὸ ἀντιτορπιλικόν, μὴ γνωρίζοντες πρὸ τούτου εἰς τοὺς πρὸς τὸ 1900 στόλους, ὑπέστη τὰ τελευταῖα χρόνια τεραστίαν ἐξέλιξιν, ἀνάγκη πού τὴν πολυπλοπότητα τῶν σκοπῶν, τοὺς ὁποίους ἀρδεῖει νὰ ἐξυπηρετῇ. Ἐνῖναι τὸ πλέον «βασιμνόν» ὁ πλέον τῶν θαλάσσης. Ὁ ρόλος του εἰς ἕνα μελλοντικὸν πόλεμον, ὅπως μᾶς ἀνεπτυξέν εἰς μίαν συνέντευξιν ὁ ἀντιπλοίαρχος κ. Ἀλεξάνδρης, ἕνας ἐκ τῶν ὀλίγων δυναμένων νὰ ὁμιλήσουν μετὰ κύρους ἐπὶ τοῦ θέματος, θὰ εἶναι πράγματι καταληκτικόν.

Ὁταν πρωτοεμφανίσθη κατὰ τὸ 1900 τὸ ἀντιτορπιλικόν, μικρὸν σκάφος ὁμιλίας 250 τόνων ἐκπομπήσαν, ἀνελάθε τὸν ὁκεανὸν νὰ καταδιώκῃ τὰ τορπιλλοῦλα, τὰ πλοῖα δηλαδὴ πού ἐξαπέλυον τὶς τορπίλλας. Καὶ γι' αὐτὸ ὠνο-

λαίου τορπιλλοβόλου. Εἰς μίαν ναυμαχίαν τοῦ μελλόντος τὸ ἀντιτορπιλικὸν μετὰ τὴν ταχύτητα τῶν ἐλπίων των, ἐνῷ τὰ βαρεὰ σκάφη τῶν δύο συγκρουομένων στόλων θὰ μάχωνται, θὰ ἐξαπολύουν κατὰ τὸν ἐκθρόνι τῶν τορπίλλας των, τὰ καθ' ἑνα 6 ἕως 8 τορπίλλας τῶν 35, θελνεν-κοὺς ἀνω τῶν δέκα χιλιάδων μέτρων. Παράλληλως θὰ μάχωνται πρὸς τὰ ἀντιτορπιλλικὰ τὸν ἐκθρόνι, ἀπὸ τὶς τορπίλλας τῶν ὁποίων θὰ προσπαθοῦν νὰ διαφυλάξουν τὰ φιλικά των σκάφη. Θὰ κἀμουν δηλαδὴ καὶ ἐπιθεοὶν καὶ ἀμυν-ἐπιθεοὶν των πρέπει νὰ υποστηρίζωνται ἀπὸν βαρεὰ σκάφη. Διότι ἀλλοιῶς δὲν μποροῦν νὰ προσεγγίσουν τοὺς ἀπὸ τὴν πῆλιν ἡμέραν ἕνα θωρηκτόν, ἀπὸ τὰ τεράστια κανόνια τοῦ ὁποίου διατρέχουν μεγάλον κίνδυνον. Ἄλλος ὁ σκοπὸς τοῦ ἀντιτορπιλικοῦ εἶναι ἡ δημιουργία προπε-τοσμάτων καπνοῦ. Καθὼς ἔχει μεγάλαν ταχύτητα, θὰ διαπλέῃ μίαν γραμμὴν πρὸ ἑνὸς στόλου ἢ ἑνὸς ἄλλου στόλου τὸν ὁποῖον πρόκειται νὰ καλύψῃ καὶ ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος θὰ ἐκ-δημιουργήσῃ ἕνα παραπλοῖον πυκνὸν καπνὸν. Τοῦτο παίζει σημαντικό ρόλον : εἰς ἕνα ναυτικὸν ἀγῶνα.

Ὁ Παγκόσμιος Πόλεμος ἤνοιξε νέον πεδὶον δράσεως εἰς τὰ ἀντιτορπιλλικά. Καὶ δεύτερον θὰ χρησιμεύῃ γιὰ νὰ συν-νοδεύῃ τὰς διαφόρους νηοπομπὰς καὶ τὰ ἐμπορικὰ σκάφη. Διότι μόνον ὅταν ἀντι-ληφθοῦν ἀ

ΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΟΥ ΜΑΣ

ΗΠΕΙΡΟΙ ΚΑΙ ΝΗΣΙΑ ΠΟΥ ΕΞΑΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ

ΤΟ ΑΙΩΝΙΩΣ ΑΛΥΤΟΝ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΘΡΥΛΙΚΗΣ ΑΤΛΑΝΤΙΔΟΣ

Οι Άκεανοί, ως γνωστόν, καλύπτουν σήμερα τὰ τρία τέταρτα τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Αἱ ἡπείροι καὶ αἱ νῆσοι θυθίζον τὰς βάσεις των στὶς θάλασσες ἀλλ' εἴτε αἱ ἀκταὶ εἰναι πολυμορφοὶ ἢ κανονικαί, σκεπασμένα ἀπὸ ἄμμο ἢ θροχλοῖς, θεωροῦμεν ὅτι τὸ σχέδιον τῶν ἀκτῶν αὐτῶν εἶναι ἀμετάβλητον, εἶναι κτίσις τὴν καθωρισμένην καὶ ὅπου σ. γ. κτίσις μίαν ἐπαυλὶν εἰς τὴν ὄχθην τῆς θαλάσσης δὲν φαντάζεται θεώσιος ποτὲ ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ μὴ τὴν θρῆ εἰς τὴν ἰδίαν θέσι τὸ ἄλλο καλοκαίρι.

Ἡ σταθερότης ἐν τούτοις αὐτῇ, τῆς ὁποίας ἀπολόωμεν, εἶναι μὲλλον πρόσφατος.

Χωρὶς ν' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὴς μακρινὰς ἐποχάς, ποὺ γινώσκονται πρᾶγματι εἰς τὰ ὅσα τῶν αἰώνων καὶ τῆς ὁποίας ἰσὺς περιγράφουν οἱ ἐπιστήμονες, ὅπου ἡ γῆ, ὡς πύριν σφαῖρα ἐκλυέτο εἰς τὸ διάστημα, μπορούμε νὰ φθάσωμε εἰς τὴν ἐποχὴν ποὺ ὁ μικρὸς αὐτὸς ἥλιος ποτὲ εἶναι ἡ γῆ μας εἶναι περὶ τελείως κρυώσῃ καὶ εἶναι καταστῆ ἀρκετὰ εὐχάριστος καὶ κατοικήσιμος.

Ἐὰν ἡ ἐποχὴ αὕτη, ἡ ὁποία καλεῖται τεταρτογενὴς ἴτο ἀρκετὰ παραγμένη ἀκόμη κατὰ τὴν γένεσιν τῆς, ἐφρονιζώμεν ἀρκετὰ κατόπισιν. Τὰ θούνα μας, μὲ πλυσίως καλὰς καθωρισμένους, καλὰς ἐξελυμένους ἀπὸ τὴν τῆσιν τῶν φουερὰν παγετῶν, εἶναι σήμερον στερεὰ καὶ ἀμετάβλητα. Πολλὰ παλαιὰ ἡφαίστεια δὲ εἶναι σήμερον γελαστοὶ καὶ ἥριες ἀναίαντες λίμναι, οἱ ὁποῖες ἀντικατοπτρίζουν τῆς ψηλότερας γύρω κορφῆς καὶ τὸν οὐρανόν. Οἱ παραδόσεις τόνον γιὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτῶν τῶν λίμνῶν ὅσον καὶ διὰ πολλὰς ἄλλας ἀναρρέουσιν ἀπὸ τῆς ὁποίας ἔχει προκύψει ἡ σημερινὴ μορφή τοῦ πλανήτου μας εἶναι ἀμύπητες εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐμπνέουν τὰς διηγήσεις τῶν κατοίκων τῶν μερῶν ἐκείνων ἰδίως ὅπου αἱ ἰσχυρὶ τῶν διαταραχῶν αὐτῶν εἶναι εἰσὶ ἐμφανῆ.

Ἡ μεγαλειτέρα ἀπὸ τὰς σχετικὰς παραδόσεις εἶναι ἡ τῆς ἐξαφανίσεως τῆς Ἀτλαντίδος, ἡ ὁποία ἐφθασεν ἕως ἡμῶν ὅχι μόνον διὰ τῆς παραδόσεως τῶν διαφόρων λαῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων "Ελλήνων συγγραφέων. Ἡ νεότερα δὲ ἐπιστήμη τοποθετῇ τὴν πέμπτην τοῦτον ἡπείρον εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν ὡς συνδεόμενον τὴν Ἀφρικὴν μὲ τὴν Ἀμερικὴν. Αἱ Κανάριοι νῆσοι, αἱ Ἀζόροι, αἱ τοῦ Ποσειδῶν Ἀκρωτηρίου καὶ ἡ Μαδέρα, ἀποτελοῦν τὰ τεκμήρια, κίττα τῶν ἐπιστημονικῶν, τῆς ἐξαφανισθείσης αὐτῆς ἡπείρου καὶ δὲν εἶναι κατ' αὐτὸς παρὰ αἱ κορυφαὶ τῶν ὑψηλότερων ὀρέων τῆς καταπονηθείσης ἡπείρου, αἱ ὁποῖαι παρέμειναν ἔξω τῶν νεύων. Τὰ ἀρχαία συγγράμματα ἐν τούτοις δὲν μᾶς δίδουν καμμίαν λεπτομέρειαν διὰ τὸν φουερὸν κατακλιμῶν. Ἀλλὰ ὑπάρχουν καὶ εἰς πολλὰ ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ἀεξαφανισθεῖσαι γαῖαι, τῶν ὁποίων ὁ καταπονητικὸς ἔκλειψεν ὡς ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν ἐποχὴν μας καιροῦ. Ἀς ἀναφέρουμε μερικὰ ἀπὸ τὰ φουερὰ αὐτὰ γεγονότα μαζὶ μὲ τῆς παραδόσεις ποὺ τὰ συνοδεύουν. Εἰς τὴν Γαλλικὴν Βρετανίαν εἶναι γνωστὴ ἡ παράδοσις γιὰ τὴν πόλιν τοῦ "Υς, εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ντουαρνέζ. Τὸν 16ον αἰῶνα ὁ ἀδελφὸς Μορὸ ἀνεκάλυψε κάτω ἀπὸ τὰ νερά ποταμὶα τῆς καὶ τῆς στήλης, παλαιὰς τότε σκεπασμένη ἀπὸ φύκια καὶ μεταγενέστερες ἐρευνᾶς ἀπέδειξαν τὴν ὑπαρξίν ἐρείπων εἰς τὰ μέρη ἐκείνα. Φαίνεται ὅτι ἐκεῖ ὑπῆρχε σὲ πολὺ πολλὸ καιρὸ μίαν κραταῖα καὶ πλουσιωτάτη πόλις καὶ ἡ παράδοσις λέγει ὅτι ὑπεύθυνος διὰ τὴν καταστροφὴν τῆς, ἡ ὁποία εἶναι κατὰ τὸ τέλος τοῦ τεταρτοῦ αἰῶνος μ. Χ. ὑπῆρξεν ἡ διαστραμμένη κόρη τοῦ Βασιλέως Γκραντελόν, ἡ ὁραία Νταῦ.

Ἡ πόλις ἐπυροστατεύου κατὰ τῆς ἀμυπητοῦ ἀπὸ μεγάλων τεχνῶν εἰς τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀνοικνόμενα κινητὰ φράγματα διὰ νὰ περνοῦν τὰ νερά τὰ ὁποῖα ἐσχηματίζον τὸν λίμνην ὅταν, κατὰ τὴν πληροῖαν, ὁ ἀέρας ἐπεσπύρετο. Τὰ χρυσὰ κλειδιά τῶν μεγάλων αὐτῶν φραγμάτων καὶ νὰ μὴν κρεμασμένα στὸ λακίμν τοῦ ὁ Βασιλέως τῆς πόλεως, διότι μόνον εἰς ὠριμένους ἡμέρας τοῦ ἔτους καὶ ὅταν ἀπολύτως ἐπρεπε ἀνοίγειν τὰ φράγματα αὐτὰ διότι ἄλλως τὰ ὀρηκτικὰ νερά ποτὲ θὰ ἐμπαίναν ἀπὸ καὶ θὰ κατέκλυζον ὅλην τὴν περιοχὴν καὶ θὰ καταπνίγον τὴν πόλιν. Ἡ κόρη τοῦ Βασιλέως θύμω, ἡ ὁποία καθεὶν ὁρᾶτο ἀπὸ τὴν δύσι τοῦ ἡλίου ὡς τὴν αὐγὴν ἐδέχτο ὁ αὐτὸς τοῦ νεοῦ ποὺ τῆς ἀρεσάν, τὸν τελευταῖον πάντα, τὸν ἐκλέκτο τῆς θροῦδας ποὺ περνοῦσε τῆς περισσοτέρας ὡρὲς μαζὶ τῆς, τὸν ἐπνιπε πάντα τὴν στιγμήν ποὺ ἐτοιμαζόταν νὰ ἐλθῇ ἀπὸ τὰ διαμερίσματα τῆς μ' ἑνα ἰδιαίτον μηχανῆμα ποδοθετημένον στὴν εἰσοδὸν. Μία μέρα,

Εἶναι ἄρα γε ἀπόγονοι τῶν κατοίκων τῆς θρυλικῆς Ἀντλαντίδος, οἱ σελμινοὶ αὐτοὶ πολεμιστὰς, ποὺ εἶναι ἀληθινὸι περιπλανώμενοι ἱππῶται τῆς Ἑρμῆου

λίγοις τὰ δάση καὶ οἱ ἀγροὶ φθάνουν ὡς τὴν ἀκτὴν ὅπου φαίνονται κομμένοι σὰν μ' ἑνα τεράστιον μαχαίρι. Τὰ οἰκίσματα δὲ τὸν νῆσον αὐτὸν δείχνουν ἑνα ἄλλο, γο ποὺ πρέχει ὁλοταχὺς γιὰ νὰ προσπάρῃ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ποὺ ἀπὸ πρὸς τῆς δὲν ἐξέχει οὔτε ἑνα μέτρο ἀπὸ τὰ κύματα καὶ τὸν χειμῶνα οἱ κάτοικοι κάθονται ἐπάνω σὲ ἐπὶ τεχνικῶν λόφους ὅπου εἶναι χτισμένα τὰ σπιτία τους. Ὁ ὁγδοὸς λόφος εἶναι τὸ νεκροταφεῖον ὅπου πηγαίνουν τοὺς πεθαμένους μὲ δάρκα.

Στὶς ἀκτὲς τῆς Γερμανίας ἔχει ἐπίσης ἐκτετατὴν πρὸ αἰώνων ἡ πόλις Βινέτα, μὲ ὅλη τὴν γύρω περιοχὴ τῆς καὶ, κατὰ τὴν παράδοσιν, τὰ Χριστιανώγεννα, κάθε χρόν, τὰ μεσάνυχτα αἱ κειμήλια τῶν ἐκείνων τῆς χιτωνῆς ἔλθουν εἰς τὸν κάτοικον τὸν γύρω χωρίων ἀκούουν τὸν ἦχο τους ν' ἀνεβαίνει πνιγμένους μέσα ἀπὸ τὴν θάλασσαν.

Ἐνα ἀπὸ τὰ πρόσφατα καὶ ἀπὸ τὰ φουερῶτερα φαινόμενα τοῦ εἰδους αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐκκοχίς τοῦ ἡφαίστειου Κρακατόρος στὴν ὁμόνυμον νῆσον τὸ 1883. Τὸ ἡφαίστειον αὐτὸ, ὡς τότε ἑνὸς ὁμήρους καπνοῦ, μ' ἑνα μεγάλο μακριὰ εἰς ὅλους τοὺς ναυτιλομένους ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ τὴν Εὐρώπην διὰ τὴν "Αἰοί Ἀνατολὴν ἡ τανάσσειν ἀπὸ τὸ στενὸν τῆς Σούντης.

Τὸ 1883 ὑπόκωφος ἐβροντᾶς ἀρχίζουν νὰ ἀκούγονται ἀπὸ τὰ ἐγκατὰ τῆς γῆς, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν ἐξέινει κανένα μὴ πως τὰ ἡφαίστεια δὲν ὑπάρχουν εἰς τὸν κόσμον γιὰ νὰ κολλᾶζον καὶ νὰ θορυβοῦν. Καὶ οἱ ἐκδρομῆς, ἐντόπιον καὶ ἐξοικολογησάν ν' ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὴν Βαταβία στὸ πρᾶσινο γελαστό θυνόν. Ἀλλὰ τὸ ἡφαίστειον ἀρχίζει νὰ καπνίζει πῶς δυνατὰ καὶ ἑνα φουερὸ καὶ ἀληθινὸν γιὰ ὅσους τὸ εἶδαν πρῶτον ποτὶ σκοτεινὸ καὶ ἀπὸ τὴν νύχτῃ ἀκόμην τὸ νῆσι δολιχόρρο ἐπέσει ἑνὸς ἑκάστου μὲτ' ἑνὸς ὁρᾶτος ἀπὸ γύρω νῆσις, ἑνα κύμα ὁποῦ 30 μέτρων κατέκλυε τῆς ἀκτὲς εἰς βάθος πολλῶν χιλιόμετρων — οἱ κυματισμοὶ τοῦ ἐφθασαν μετὰ δεκαπέντε ὥρας εἰς τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἑλπίδος — μίαν ὁρῆσιν ἀπὸ ζεστὴ λάσπη ἐκλύψε ὅλους τοὺς τόπους γύρω καὶ τὰ θυνὰ καὶ οἱ λόγοι τὸν πῶς μακρινῶν ἀκτῶν νῆσιον ἐσκεπασθησαν ἀπὸ ἑνα πυλὸν στράμμα ἡφαιστειογενῶν πετρωμάτων καὶ στάκτες. Ἡ νῆσος Κρακατόρ εἶχε τὸν νεῶν ἦταν τὸση γύρω σ' αὐτὸ τὸ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Ἐτησίαν Δρχ. 200
Ἐξάμηνος » 100

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

Ἐτησίαν Λίρ. 2
Ἐξάμηνος » 1

ΤΟ ΕΡΓΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Τραπεζῶν καὶ κινηματογράφων κατὰ στίχον Δραχ. 15.

Ἐμπορικὰ Ἀγγελία Δρ. 12.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ

Μεγάλῃ σημασίᾳ ἀποδίδεται εἰς τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ὁ προθυπουργὸς κ. Ι. Μεταξᾶς ἐξεφώνησεν ἐν Πειραιεὶ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν ἐπ' εὐκαιρίαν τῶν ἐγκαταλίων τοῦ Ἐμπορευματολογικοῦ Μουσείου τῆς γείτονος, τοῦτο δὲ διότι ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὠμίλησεν ἐκτενέστερον περὶ τῆς ὁριστικῆς μορφῆς, ἣν ἡ Κυβέρνησις προτίθεται νὰ δώσῃ ἐν μέλλοντι εἰς τὴν ἀπὸ τῆς 4ης Αὐγούστου ἐπιβεβλημένην μεταστροφήν. Πράγματι ὁ κ. Ι. Μεταξᾶς ὁμίλησεν περὶ τῆς στενῆς συνεργασίας τοῦ νέου Κράτους μὲ τὰς ἐργαζόμενας καὶ παραγωγικὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, ἐτόνισεν ὅτι εἶναι ἀνάγκη τὸ κράτος νὰ σκεφθῇ ὅπως εἰς τὸ μέλλον, ὅταν δημιουργηθῶν αἱ ἀναγκαῖαι προϋποθέσεις, ἡ συνεργασία αὕτη λάθῃ κοινωνικώτερον καὶ μονιμώτερον χαρακτήρα. Τοῦτο δὲν δύναται νὰ ἐπιτευχθῇ ὁλως, εἴπεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, παρὰ ἔταν ἡ μέλλουσα νὰ συγκροτηθῇ ἐθνικὴ ἀντιπροσωπεία εἰς ἀντιπροσωπεία μόνον τῶν ἐργαζομένων καὶ παραγωγῶν τάξεων.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ μέλλουσα νὰ συγκροτηθῇ Ἐθνικὴ Ἀντιπροσωπεία πρέπει νὰ περιέχῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὅχι μόνον πρᾶσιν, τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν ἀπὸ τὰς τάξεις αὐτὰς, ἀλλὰ καὶ τὰ ὁποῖα ν' ἀνήκουν πραγματικῶς εἰς αὐτὰς καὶ νὰ εἶναι ἐν πλήρει γνώσει τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκ τῶν μακρῶν τῶν θύου καὶ τῆς μακρῆς τῶν ἀσχυλῶν. Ἐπεξηγῶν τὰς ἀντιλήψεις τοῦ ταύτας ὁ κ. Ιω. Μεταξᾶς ἐδήλωσεν, ὅτι δὲν εἶναι νοητὸν ὁ ἱατρός ἢ ὁ δικηγόρος ν' ἀντιπροσωπεύῃ τὸν εὐνοήσαν ἢ τὸν ἑμπορὸν. Κατὰ τὴν αὐτὴν λογικὴν δὲν εἶναι νοητὸν καὶ τὸ ἀντιστρέφον. Τὸν εὐνοήσαν ὃ' ἀντιπροσωπεύῃ ὁ εὐνοήσαν, τὸν ἑμπορὸν ὁ ἑμπορὸς, τὸν ἱατρὸν ὁ ἱατρός, τὸν δικηγόρον ὁ δικηγόρος, τὸν ἐργάτην ὁ ἐργάτης, τὸν γεωργὸν ὁ γεωργός. Ὅταν γίνῃ αὕτη — καὶ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐξεφώνησεν τὴν πεποιθήσιν του ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ κατορθωθῇ τοῦτο — ἀντιπροσωπεία αὕτη θὰ εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ, ἑνὸς πολιτισμοῦ θοδῆς διὰ τὸ ὅτι ὁ Κράτος, τὸ ὁποῖον ἐν γνώσει ὅλων τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργαζομένων καὶ παραγωγῶν τάξεων ἐκ τῶν συζητήσεων μετὰ τῆς τοιαύτης ἀντιπροσωπείας θὰ δύναται νὰ λαμβάνῃ ἐκάστοτε τὰ καταλληλότερα μέτρα.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ ΤΗΣ ΜΑΔΡΙΤΗΣ

Καθ' ὁλόκληρον τὴν ληγούσαν σήμερον ἑβδομάδα δὲν ἐσημειώθησαν ἀξία λόγου πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις, οὔτε ἐκ τῆς πλευρᾶς τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, οὔτε ἐκ τῆς κυβερνητικῆς, εἰς τὸ μέτωπον τῆς Μαδρίτης. Ἡ μαχητικὴ αὕτη ἀδράνεια ἀποδίδεται τοῦτο μὲν εἰς τὴν κόπῃσιν τῶν μαχομένων στρατευμάτων, τοῦτο δὲ εἰς τὸν ἐπικρατοῦντα θῆρος τὸν χειμῶνα, ὅστις παρακωλύει τὰς ἐπιχειρήσεις. Ἐξ ἄλλου ὑπάρχουν ἐσπί-

μοι πληροφορία, ὅτι τὰ ἐθνικὰ στρατεύματα τοῦ στρατηγοῦ Φράγκου ἀνεστῆσαν κατόπισιν σχεδίου, τὰς ἐπιχειρήσεις τῶν διὰ νὰ προετοιμασθῶν νῆαν λυσσαλέαν κατὰ τῆς ἰσπανικῆς πρωτεύουσος ἐπιθεσιν ἐν συνδυασμῷ μὲ ἐπὶ τῆς Καταλωνίας ἀκτίνους καὶ ἐπὶ τῆς Καταλωνίας. Λέγεται ὅτι ἡ νέα αὕτη ἐπιθεσιν τοῦ στρατηγοῦ Φράγκου θ' ἀρχίσῃ τὴν 2αν Ἰανουαρίου.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μετὰ σημαντικωτάτων γεγονότων διὰ τὴν διεθνή διπλωματίαν καὶ πολιτικὴν ἡ διαρρευσσασα ἑβδομάς. Ἐκτός ἀπὸ τὸν χρονίζον ἰσπανικὸν πόλεμον, εἰχομεν τὰς ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφερόμενας πληροφορίας περὶ ἐπικειμένης εὐρωπαικῆς συμφωνίας μετὰ Ἑγγυλίας καὶ Ἱταλίας διὰ τὰ ἰσπανικά καὶ τὰ Μεσογειακά, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸ περίφημον καταστάν ζήτημα τῆς συνταγματικῆς κρίσεως ἐν Ἀγγλίᾳ, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἐν διαρκεί προσοχῇ ὅχι μόνον τὴν ἀγγλικήν, ἀλλὰ καὶ τὴν διεθνή κοινὴν γνώμην.

Τὸ ἰσπανικὸν πρόβλημα προσέλαθε νῦν πρῶτον. Ἡ μάλλον ἥρχισε κατ' αὐτὰς νὰ διαφαίνεται φανερά ἡ πραγματικὴ τὸν οὐσίαν, τὴν ὁποῖαν εἶχεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Ὅτι δηλαδὴ δὲν εἶναι μόνον καθαρὰς ἰσπανικὸν πρόβλημα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐν τῷ Κινηματογράφῳ «Παλλάς» μενομένην τὴν παρελθούσαν Περμπὴν μεγάλην φοιτητικὴν συγκέντρωσιν, ἥτις καὶ ἐστῆθη ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐξέβη ὁ κ. Πρωθυπουργὸς τὰς Συγκλήτους τοῦ Πανεπιστημίου καὶ Πολυτεχνείου, πρὸς ἃς ὠμίλησε διὰ μακρῶν, τόνισας τὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ὑποστηρίξῃ ἠθικῶς καὶ ὁλικῶς τὰ Πνευματικὰ Ἱδρύματα τῆς χώρας ὅπως ταῦτα ἐν ἑσυχονίᾳ εἰς τὸ ἔργον τῶν τῶσον διὰ τὴν ἀρίστην κατάρτισιν τῶν φοιτητῶν, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀποκατάστασιν ἀκμαίου ἐθνικοῦ φρονήματος.

Κατόπισιν σχετικῶς διαδῆλως τοῦ Διηγητοῦ Συλλόγου Πειραιῶς ὁ κ. Υπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης προέβη εἰς τὴν διασαφήνισιν ὅτι ἀποκλείονται πάσης παρεμβάσεως ἡ παρουσίας εἰς τὰ ὑπουργεῖα καὶ τὰ δημόσια γραφεῖα μὴ ὡς μεσάζοντες καὶ ὅχι οἱ δικηγόροι, διὰ τὰς ὁποίας οὐδαμῶς πρέπει νὰ ἐκληφθῇ ὅτι ἀποκλείονται τῆς ἀναλήψεως οὐκ ἐθνικῶν ὑποθέσεων, διὰ τὰς ὁποίας οὐτοὶ θὰ γίνονται δεκτοὶ εἰς τὰς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐφ' ὅσον προσάγουν ἐγγράφους ἐντολὰς τῶν πελατῶν τῶν. Ἡ διεκρίνισις αὕτη ἐκρίθη ἀπαραίτητος κατόπισιν παρερμηνείας τῆς σχετικῆς ὑπουργικῆς διαταγῆς.

ΕΙΣ ΠΟΣΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΑΝΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΝΕΡΓΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Κατὰ τὸ ἐκδοθὲν στατιστικὸν δελτίον τῆς Κ.Τ.Ε. τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων εἰς ὅλα τὰ Κράτη πλὴν τῆς Τουρκίας, τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀφρικῆς ὁλοκληρῶν, ὠρισμένων δημοκρατίων τῆς Ν. Ἀμερικῆς, τῶν Ἰνδῶν, τῆς Κίνας καὶ ὠρισμένων ἄλλων καθυστερημένων χωρῶν τῆς Κεντρῶς Ἀσίας, ἀνέρχονται εἰς 16.615.355 άτομα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων κατὰ χώραν εἰς Ἑλθετίαν ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν 10% ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ.

Ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀντίστοιχον μῆνα τοῦ παρελθόντος ἔτους, παρατηρεῖται μείωσις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀνέργων εἰς 6-λον τὸν κόσμον.

3.086, Γαλλία 406.595, Οὐγγαρία 48.221, Ἰρλανδία 71.743, Ἱταλία 609.094, Ἰαπωνία 344.927, Λεττονία 1.263, Νορβηγία 31.332, Ν. Ζηλανδία 41.908, Κάτω Χώρας 390.091, Ρουμανία 7.496, Πολωνία 269.464, Ἀγγλία 1.384.090, Σουηδία 47.144, Τσεχοσλοβακία 439.332 καὶ Γιουγκοσλαβία 11.593. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων εἰς Ἑλθετίαν ἀνέρχεται εἰς ποσοστὸν 10% ἐπὶ τοῦ συνόλου τοῦ ἐργατικοῦ πληθυσμοῦ.

Εἰκόνες ἀπὸ τὸν Ἰσπανικὸν ἀλληλοπαράγον

Ἀριστερά : Ἐθελοντὰ τοῦ ἐπαναστατικοῦ στρατοῦ μάχονται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ναυπηγομηχανικῆς πόλεως τῆς Μαδρίτης. — Εἰς τὸ μέσον : Μία ἐκκλῆσις τὴν ὁποῖαν μετεβάλλουν εἰς ἐρείπια αἱ ὁδοὶ τοῦ κυβερνητικοῦ πυροβολικοῦ. — Δεξιὰ : Ἀκόμην καὶ γυναῖκες ἔχουν λάβει μέρος εἰς τὴν ἀλληλοκτονίαν

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ήσυνήθης ζωηρότης παρατηρήθη κατά την λήγουσαν εβδομάδα επί των αξιών εν τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν, ἥτις εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἱκανοποιητικὴν προώθησιν τῶν τιμῶν ἐπὶ δελτιωμένων ἐπιπέδων.

Ἡ ἱκανοποιητικὴ ἐξέλιξις τῶν τιμῶν τῶν ἀξιών οὐδέποτε εἰς τὸ γεγονός ἐστὶν ἀνάλογον πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς αγοράς λόγω τῆς υπερβολικῆς ἐρεκτικότητος τοῦ κεφαλαίου, ἐν τούτοις ὅμως αἱ τοποθετήσεις αὐξάνονται σταθερῶς.

Κατὰ τὴν ὑπὸ ἀνασκόπησιν ἐβδομάδα αἱ πλείους τῶν ἀξιών διαπραγματευθεῖσαι εἰς συνεχῶς βελτιωμένων ἐπιπέδων ἀνετιμήθησαν. Αἱ διενεργηθεῖσαι πράξεις ἦσαν ἀξιολογοί, εἰς ποσὰ πλείονα αἱ τιμαὶ δὲ προσέσθισαν καὶ μετρητῶν διεκρινόμενα εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον περίπου.

Κατὰ τὴν ὑπὸ ἀνασκόπησιν ἐβδομάδα αἱ πλείους τῶν ἀξιών διαπραγματευθεῖσαι εἰς συνεχῶς βελτιωμένων ἐπιπέδων ἀνετιμήθησαν. Αἱ διενεργηθεῖσαι πράξεις ἦσαν ἀξιολογοί, εἰς ποσὰ πλείονα αἱ τιμαὶ δὲ προσέσθισαν καὶ μετρητῶν διεκρινόμενα εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον περίπου.

Διάφοροι Οικονομικαὶ Εἰδήσεις

Ἐκ τῆς δημοσιευθείσης λογιστικῆς καταστάσεως τῆς 30-11-1936 τῆς Τραπεζῆς παραβέβηται τὰ κάτωθι στοιχεία, ἐνδεικτικὰ τῆς θέσεως τῶν κυριωτέρων λογαριασμῶν τῆς Τραπεζῆς.

Τὸ εἰς χρυσὸν καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀπόθεμα τῆς Τραπεζῆς ἀνῆλθεν εἰς 2.945.100.000, αἱ δὲ ὑποχρεώσεις τῆς εἰς χρυσὸν καὶ ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα ἀνέρχονται εἰς 180.000.000. Κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἀνωτέρω τὸ κάλυμμα τῆς κυκλοφορίας ἀνῆρχετο τὴν 30ην Νοεμβρίου εἰς δραχ. 2.765.100.000 ἐναντι δρ. 2.763.200.000 τῆς προηγουμένης ἐβδομάδος, ἥτοι παρουσιάζει αὐξήσιν κατὰ δρ. 1.900.000.

ΤΑ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΑ

Τὰ Ταχυδρομικὰ Ταμιευτήρια θὰ θέσουν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ κοινῶς τοῦ συναλλασσομένου μετὰ αὐτὰ, εἰδικὰ δελτὰ ταυτίστος. Τὰ δελτὰ αὐτὰ, τὰ ὅποια θὰ στοικίζον ἐξ δραχμῶν, θὰ εἶνε χρήσιμα εἰς τοὺς κατόχους τῶν διὰ συναλλαγὰς τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅσον καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, δεδομένου, ὅτι εἶνε διεθνῶς ἀνεγνινόμενα.

Ἡ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Τὸ ὕψος τῆς ἔργασίας προβαίνει εἰς τὴν λήψιν συντόνων μέτρων, διὰ τὴν ταχύτερον ἐνάρξιν τῆς οὐσιαστικῆς λειτουργίας τῶν κοινωνικῶν ἀσφαλίσεων, ἡ ὅποια ὑπολογίζεται ὅτι θὰ πραγματοποιηθῇ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1937. Τότε θὰ ἔχη ἀρχίσει ἡ λειτουργία τῆς γενικῆς διεθνέσεως τοῦ ἱδρυμάτος καὶ τῶν τοπικῶν ὑποκαταστημάτων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Θεσσαλονίκης.

Τὸ ἱδρυμὰ θὰ ἀπαρκοῖται συνολικῶς περὶ τοὺς 900 ὑπαλλήλους, κατ' ἀρχὰς ὅμως θὰ διορισθῶν μόνον 200. Ἐξ αὐτῶν οἱ 160 κατώτεροι, ἐκτὸς 10-15 κλητῶν, θὰ διορισθῶν κατόπιν διαγωνισμοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ 40, ἀνωτεροί, ἀνεῖν διαγινόμενοι.

Μέλη αὐτοῦ διορίσθησαν οἱ κ. κ. Κορώνης, καθηγητῆς τοῦ Πολυτεχνείου, Βελώντης, πρῶτον ὑπουργὸς, Π. Ζερβός, καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου, Γούναρης, Ἀλ. Κανελλόπουλος, Γ. Παπαδόπουλος καὶ Σ. Βορκοῦτας, ὡς ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργοδοτῶν, καὶ Καλύδας, Βουτρινῆς, Διδόρης καὶ Μιράκας, ἀντιπρόσωποι τῶν ἐργατῶν.

Τὸ παλαιὸν συμβούλιον ἀπετελεῖτο ἐκ τῶν κ. κ. Κορώνη, Κριμῆ, Κεραμιδῆ, Γούναρη, Γεωργίου, Χατζοπούλου, Σταματοπούλου, Καλομύρη, Μαραγκῆ καὶ Κουτσογιάννη.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ

ὕπευθον συμφώνως τῷ Νόμῳ

Ὑπεύθυνος συντάκτης:

ΝΙΚ. Α. ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ

Σπυριδίων Τρικούπη 74

Προϊστάμενος τυπογραφείου:

ΝΙΚΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

Πριέμου 53 - Καλλιθέα

ΘΑ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΘΟΥΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΕΗ ;

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παρισίων, διεξάγονται ἐκεῖ ἀπὸ τινος διαπραγματεύσεως μεταξὺ τοῦ Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ καὶ τῶν κ. κ. Μπλουὶ καὶ Ντελμπό, πρωθυπουργοῦ καὶ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποδέχονται εἰς τὸ ὅφελός τῆς πληρωμῆς τῶν πολεμικῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ἀμερικὴν. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίες, αἱ διαπραγματεύσεις αὐταὶ ἔχουν προοδεύσει σημαντικῶς ἀναμένεται δὲ ἡ ὑπογραφή προκαταρκτικῆς συμφωνίας, μετὰ τὴν ὅποιαν ὁ κ. Μπλουὶ μεταβαίνει εἰς Ἀμερικὴν θὰ ὑπογράψῃ μετὰ τοῦ πρεσβυτοῦ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τὴν ὁριστικὴν συμφωνίαν διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν πολεμικῶν χρεῶν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αὐτοπρόστατα Οικονομικὰ Νομοθετήματα ἐν Γερμανίᾳ

Ὁ στρατηγὸς Γκαίρινγκ στηρίζοντες εἰς τὴν ἐξουσιοδότησιν ἡ ὅποια τῷ παρασχέθι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ τετρασέτους σχεδίου τῆς οικονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἐπικρατείας ἐξέδωκε δραστικὰ πράγματα Διάταγμα ἀποσκοποῦντα εἰς τὸ νὰ καταπολεμήσῃ τὴν οικονομικὴν ἀντίδρασιν. Μεταξὺ τῶν νομοθετημάτων, συγκαταλέγεται Νομοθετικὴν διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιβάλλεται ἡ πούνη τοῦ θανάτου εἰς τοὺς Γερμανοὺς ὑπὲρ τοῦ οὐκ ὀφείλουσιν κατὰ παράστασιν τῶν ἰσχυροῦσαν Διάταξιν ἐξαγάγει κεφάλαια εἰς τὸ ἐξωτερικόν ἡ ἥθεον διατηρήσει κεφάλαια εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ αὐτὴ πούνη ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς διεμένοντας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Γερμανοὺς, οἵτινες ἥθεον παραθεῖ τὰς ἰσχυροὺς διατάξεις περὶ παραβάσεων τοῦ περὶ συναλλάγματος νόμου.

Ἐξεδόθη Διάταγμα ἔχον ἀναδρομικὴν ἰσχύν, διὰ τοῦ ὁποῖου ἀπαγορεύεται ἡ ὑπερτίμησις τῶν ἐμπορικῶν, γεωργικῶν ἢ βιομηχανικῶν προϊόντων. Τὸ μέτρον τοῦτο ὑπογράφει κατόπιν τῆς σημειώσεως τοῦ ἀναρτῶντος ἐξάγει κεφάλαια εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἡ αὐτὴ πούνη ἐπιβάλλεται καὶ εἰς τοὺς διεμένοντας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ Γερμανοὺς, οἵτινες ἥθεον παραθεῖ τὰς ἰσχυροὺς διατάξεις περὶ παραβάσεων τοῦ περὶ συναλλάγματος νόμου.

Αἱ οικονομικαὶ προπαρασκευαὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας

Ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἐπεκτείνει τὰς προπαρασκευὰς τῆς καὶ εἰς τὸν οικονομικὸν πεδὸν λαμβάνει σωρεῖαν ὀδὸν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οικονομικῶν μέτρων ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν. Ἡ ἀποκατάστασις αὐτὴ διέρρηξε καὶ τὸν τελευταῖον δεσμὸν δὲ συνέδεε τὰς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγορὰς τῆς Γερμανίας.

Ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἐπεκτείνει τὰς προπαρασκευὰς τῆς καὶ εἰς τὸν οικονομικὸν πεδὸν λαμβάνει σωρεῖαν ὀδὸν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οικονομικῶν μέτρων ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν. Ἡ ἀποκατάστασις αὐτὴ διέρρηξε καὶ τὸν τελευταῖον δεσμὸν δὲ συνέδεε τὰς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγορὰς τῆς Γερμανίας.

Ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις ἐπεκτείνει τὰς προπαρασκευὰς τῆς καὶ εἰς τὸν οικονομικὸν πεδὸν λαμβάνει σωρεῖαν ὀδὸν πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οικονομικῶν μέτρων ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ τῶν ἐξωτερικῶν χρεῶν. Ἡ ἀποκατάστασις αὐτὴ διέρρηξε καὶ τὸν τελευταῖον δεσμὸν δὲ συνέδεε τὰς μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀγορὰς τῆς Γερμανίας.

Ἀγγλικά κεφάλαια ἐν Τουρκίᾳ

Ὑπεγράφη ἐν Ἀγκυρᾷ τὸ ὁριστικὸν συμβόλαιον, δι' οὗ ἀνετίθη εἰς τὸν ἀγγλικὸν ὄμιλον Brassett & Co ἡ ἐν Κωνσταντινῇ τῆς Μ. Ἀσίας ἱδρυσὶς ἐργασταίου κατασκευῆς χαλκῶν καὶ σιδήρων. Αἱ ἐργαστασίαι θὰ στοιχίσωσι περὶ τὰ 3.000.000 στερλίνων. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἐτήσια παραγωγή θ' ἀνέλθῃ εἰς 180.000 τόνους.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ἡ ναυτιλιακὴ κίνησις

Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς ὑπηρεσίας ἡ ναυτιλιακὴ κίνησις τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, κατὰ τὸν μῆνα Ὀκτώβριον ἔ. ε., ἔχει ὡς ἀκολουθεῖ :

Κατέπλευσαν ἐν ὅλῳ πλοία ἐμφорта 267 χωρητικότητος 455.472 κόρων, ἐξ ὧν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἦσαν 109 χωρητικότητος 99.284 κόρων, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἦσαν ὑπὸ ξένας σημαίας. Ἀπέπλευσαν δὲ 228 πλοία χωρητικότητος 461.350 κόρων, ἐξ ὧν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἦσαν 47 χωρητικότητος 49.954 κόρων, τὰ δὲ ὑπόλοιπα ἦσαν ὑπὸ ξένας σημαίας.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ 1935 παρατηρεῖται μείωσις εἰς τοὺς κατάλους κατὰ 9 πλοία καὶ ὡς πρὸς τὴν χωρητικότητα κατὰ 23.190 κόρους, εἰς δὲ τοὺς ἀπὸ πλοίων μείωσις κατὰ 11 πλοία καὶ αὐτῆς εἰς χωρητικότητα κατὰ 38.107 κόρους.

Κατὰ τὴν περίοδον ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου-31 Ὀκτωβρίου 1936 κατέπλευσαν ἐν ὅλῳ πλοία 2.435 χωρητικότητος 4.256.614 κόρων, ἐξ ὧν ὑπὸ Ἑλληνικὴν σημαίαν ἦσαν τὰ 925, χωρητικότητος 843.606, ὑπὸ ξένας σημαίας δὲ τὰ ὑπόλοιπα 1.510 πλοία 3.413.008 χωρητικότητος καὶ ἀπέπλευσαν 1839 πλοία, χωρητικότητος 365.247 ἦσαν ὑπὸ Ἑλληνικὴν καὶ τὰ ὑπόλοιπα 1.422 χωρητικότητος 3.360.727 ὑπὸ ξένας σημαίας.

Ἦτοι κατὰ τὸ ἔτος 1936 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ 1935 παρατηρεῖται γενικὴ εἰς τοὺς κατάλους μείωσις ἀριθμοῦ κατὰ 207 πλοία καὶ χωρητικότητας κατὰ 387.355 κόρων, εἰς δὲ τοὺς ἀπὸ πλοίων μείωσις εἰς ἀριθμὸν κατὰ 222 πλοία καὶ εἰς χωρητικότητα κατὰ 146.149 κόρους.

Ὁ καπνὸς ὁσπορος

Ὁ συγκεντρωθεὶς ἐφέτος ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς καπνὸς ὁσπορος ἀνῆλθεν εἰς 550 χιλιάδας ὀκάδας, ἡγοράσθη δὲ ἀπὸ τοὺς παραγωγούς πρὸς 6.50 δραχμῶν κατ' ὀκάαν.

Ἡ ἀνωτέρω ποσότης ἐδόθη εἰς τὴν βιομηχανίαν ὁσπορείου, ἡ ὅποια παρήγαγεν 187.000 ὀκάδας ὁσπορείου, τὸ ὅποιον καὶ καπναλῶθη ὡς βρώσιμον.

Τὰ ὑπολείμματα τοῦ καπνὸς ὁσπορος ἐκ 300 περίπου χιλιάδων ὀκάδων, θὰ διατεθοῦν πρὸς διατροφήν τῶν κτηνῶν κατὰ τὸν χειμῶνα.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς, οἱ ὅποιοι γίνονται, ὁ κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος συγκεντρωθὲν καπνὸς ὁσπορος θὰ ἀνέλθῃ εἰς 4 εκατομμύρια ὀκάδας, ἐκ τῶν ὁποίων θὰ παραχθοῦν 1.400.000 ὁσπορείου καὶ 3.600.000 ὀκ. πλακοῦντων διὰ τὴν κτήνην.

Τὸ ἐμπορικὸν μέτρον ἰσοζυγίου

Κατὰ τὸ ἐκδοθέν ὑπὸ τῆς στατιστικῆς ὑπηρεσίας δελτίον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ἡ εἰσαγωγή, ἐν ὁσέει μετὰ 1935, παρουσιάζεται πλεονάζουσα κατὰ 83.790 τό-ους, μειωμένη δὲ κατὰ 65.210 κεφαλῶν καὶ 1558 τεμνίων, ἐν συγκρίσει μετὰ τῆς περιόδου. Τὸ ἔλλειμμα τοῦ ἐμπορίου μᾶλλον ἰσοζυγίου κατὰ τὸ παρελθὸν μῆνον ἀνέρχεται εἰς 4.522.335.000 ἐναντι 3.529.514.000 κατὰ τὸ 1935.

Τὴν αὐξήσιν ταύτην τοῦ ἔλλειμματος προέβλεπον, ἡ κυβερνήσις καθέρισε καθεῖς κατὰ τὸ δεύτερον ἔξοδον ἐντονωτέρους ἐμπορικοὺς περιορισμοὺς.

Διὰ τὸν λιννίτην

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἀπεφάσισε νὰ λάβῃ διάφορα μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ λιννίτου. Οὗτα καθήκοντες νόμον, διὰ τοῦ ὁποῖου αὐξάνεται ἡ ἀξία τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς τοῦ δοσμοῦ εἰσαγωγῆς τῶν παντὸς εἶδους γαιανθῶν. Τὸ ἐκ τῆς αὐξήσεως αὐτῆς προερχόμενον ποσὸν κατατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διατίθεται διὰ τὴν παροχὴν ἐπιχορηγήσεως εἰς τὰς λιννιτικὰς ἐπιχειρήσεις, καθὼς καὶ εἰς τοὺς ὁσποροὺς καταναλωτὰς λιννίτου.

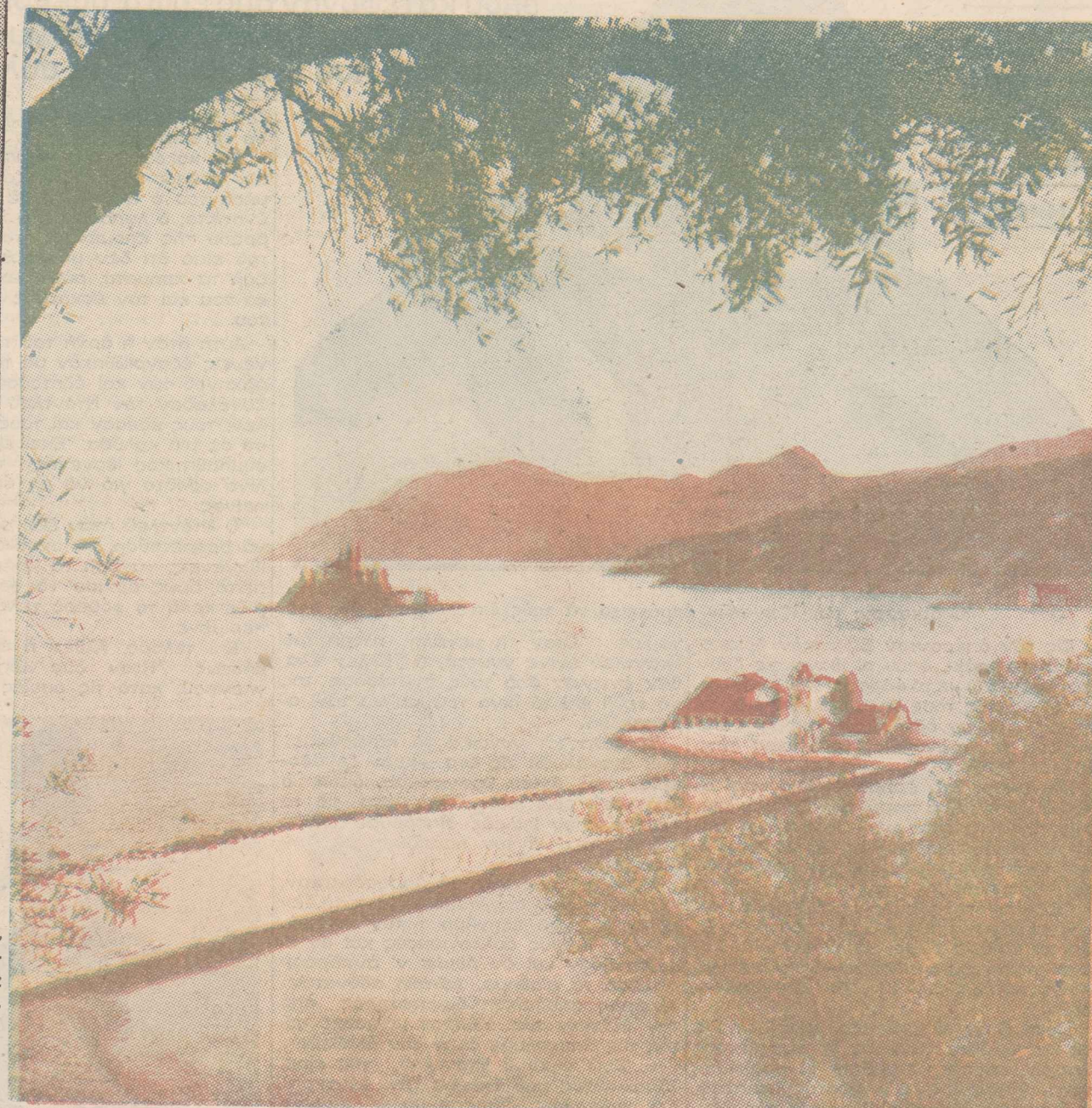
Ἐπίσης χορηγεῖται ποσὸν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μεταλλείων, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς μελέτης τῶν λιννιτικῶν περιοχῶν καὶ ἐκτέλεσιν ἐρευνητικῶν μέτρων, γαιωθροῶν κλπ.

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβερνήσις ἀπεφάσισε τὴν συγχώνευσιν τῶν ὑπαρχουσῶν ἐννέα ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν εἰς τέσσαρας. Δι' αὐτὰς τὸ Κράτος θὰ διαθέσῃ ἐν δισεκατομμύριον ληρῶν, κατανεμόμενον εἰς ἑξ ἑτήσιας χρήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ. Τὸ σύνολον τῶν ἀτμοπλοικῶν τῶν ἐταιριῶν αὐτῶν θὰ ἀντιπροσώπευ ἔν ἑκατομμύριον διακοσίας χιλιάδας τόνων.

Σημειώσθαι ὅτι ἀσχετῶς πρὸς τὴν ἐπιχορηγήσιν τοῦ ἐνὸς δισεκατομμυρίου τῶν ληρῶν, θὰ συνεχισθῶν καὶ αἱ μετὰ τὴν ἐπιχορηγήσιν ἐπιχορηγήσεις.

Σημειώσθαι ὅτι ἀσχετῶς πρὸς τὴν ἐπιχορηγήσιν τοῦ ἐνὸς δισεκατομμυρίου τῶν ληρῶν, θὰ συνεχισθῶν καὶ αἱ μετὰ τὴν ἐπιχορηγήσιν ἐπιχορηγήσεις.

ΤΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἔγιναν εἰς τὸ Παρίσι, ἐνδιαφέροντα περάσματα, «ἀεροθεραπεῖας». Πρόκειται περὶ τῆς ἐξουδετέρωσης τοῦ διασημοῦ ἱατροῦ Πωλε δὲ ἰατρικῆς ἰσχυρίζεται ὅτι εἰς τὰ μεγάλα ὕψη ὠρσμένοι α. σθενεῖς, ἰδίως οἱ φυματικοί, ὑποβαλλόμενοι εἰς εἰσπνοὰς καθαροῦ ἀέρος γίνονται τελείως καλά. Εἰς τὴν εἰκόνα, εἰς ἀσθενεῖς μετὰ τὴν εἰδικὴν συσκευήν εἰσπνοῆς, πού ἐθεραπεύθη νοσηλευθεῖς ἐπὶ τριμήνον

Μία γραφικὴ ἀποφῆς τῆς Κερκύρας μετὰ τὸν Ποντικόν

Εἰς τὸ Βερολίνον, ἔγιναν πρὸς ἡμερῶν ἐπιδείξεις κλασσικῶν χορῶν, εἰς τοὺς ὁποίους ἔλαβον μέρος αἱ χορεύτριαι τῆς κρατικῆς Ὀπερας τοῦ Βερολίνου καὶ τὸ φημισμένον μπαλέτο Μεντόν. Εἰς τὴν εἰκόνα, εἰς τὴν εἰκόνα οἱ κ. κ. Μπλουὶ καὶ Ἐρρί, αὐτῶν τῶν χορῶν ἐπὶ μᾶς ἐπερωτώσεως

Τὰ ἰσπανικά γεγονότα, προέκλεσαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐνδιαφερόμενος αὐτοῦ εἰς τὴν ἑλλάδα. Εἰς τὴν εἰκόνα οἱ κ. κ. Μπλουὶ καὶ Ἐρρί, αὐτῶν τῶν χορῶν ἐπὶ μᾶς ἐπερωτώσεως

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ

Μία μυθιστορηματική περιπέτεια στην έξωτική Μχόα.

Ο δικαστής των Ιθαγενών έπρόκειτο να τους εκτελέσει

Είς τόν άπέραντον Ειρηνικόν όθρυκεται ένα νησί, όπου οι Ιθαγενείς ζουν εύτυχισμένοι με τό φάρμακα και τό κυνήγι. Οι έρωτες τους είναι άπλουστα και ύγιεις, και συνοδεύονται πάντα από χορούς και τραγούδια. Τό νησί αυτό λέγεται Μχόα.

Μία μέρα, στό έρημο έκείνο νησί άποβιβάσθηκε ένα παράξενο ζεύγος λευκών. Έκείνη ήταν νέα, ώραια, με μακριά, κατάνθη μαλλιά. Αυτός ήταν ένας άντρας με πρόσωπο ρυτιδωμένο, άν και νέος άκόμα.

Έβαλαν τους μαύρους να τους κατασκευάσουν μία καλύβα, άφου τους έδωσαν άρκετά δώρα, και άφησαν τό καράβι πού τους μετέφερεν έως εκεί να φύγει, χωρίς καθόλου να στενοχωρηθούν.

Ποιοί ήταν οι άνθρωποι αυτοί; Για να καταλάβετε καλά την δραματική ιστορία, πρέπει να μάθετε τό παρελθόν τους. Αυτός ήταν ο Άλδερντ Ντάντλεϊ, ο διάσημος Ντάντλεϊ, ταίσιος της Φέντερα Κόμπανυ της Νέας Υόρκης, ο άνθρωπος πού κατεζητείτο τώρα από την πλανήτιν Άμερικανικήν άστυνομία γιατί είχε κλέψει μιά εκατομμύριο δολάρια.

Έπειτα από πολλές περιπέτειες, για να άπαύσει την ούληψιν, συνάντησε μίαν γυναίκα, την Πάβιν Βράϊγκ πού τον έρωτεύθηκε και, κουρασμένος από τις περιπλανήσεις του, άποφάσισε να πάει στό έρημο έκείνο νησί, την Μχόα, και να μείνει για πάντα εκεί.

— Θάρρης και σ'αυτό μου : έρωτήσουν την γυναίκα, όταν έφηρε την άποψήν να φύγει. Θα μπορούσε να παταχθεί άπ' όλες τις άποψάσεις πού σού προσφέρει ο πολιτισμένος κόσμος.

Η Πάβιν, άντι να τό άπαντήσιν τόν άγκάλιασε. Καί όμως, εις τό άγκάλιασμα έκείνο ήταν κρυμμένο ένα φοβερό δράμα.

Τό πραγματικόν όνομα αυτής της γυναίκας δεν ήταν Πάβιν Βράϊγκ, άλλα "Έλλην Φόρμπερ, και άνήκεν εις τό γυναικείον τμήμα της Άμερικανικής Άστυνομίας.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Αι κινηματογραφικά βιογραφία είναι πλέον της μόδας, πρό παντός μετά την καταπληκτική επιτυχία πού έσημείωσαν εις όλον τόν κόσμον η γνωστή ταινία από την ζωήν τού Παοτέρ.

Άπό την Άμερικνή άγγέλθηκαν τό γύρισμα μίας νέας ταινίας με την ζωήν τού Άλφρεδού Νόμπελ, τού έφευρέτου της δυναμίτιδος, πού άφισε μετά τόν θάνατόν του τό ποσό των έννέα εκατομμυρίων δολλαρίων, οι τόκοι των οποίων διανεμόνται καθ' έτος μεταξύ των ανθρώπων πού διεκρίθησαν περισσότερο εις την φυσικήν, την χημείαν, την ιατρικήν και την φιλολογίαν. Έπίσης άγγέλονται άλλαι δύο κινηματογραφικά βιογραφία : μία διά την ζωήν της Μαν-τάμ Κουρί, της γαλλίδος πού άνεκάλυψε τό ράδιον και μία διά την Σάρν Μπερνάρ.

Όσοι παρρηκόλυθησαν την προβολήν τού "Μεγάλου Ζηγκάρεν" θα εξεχώρισαν ένα ικανόν χορευτή, αδύνατο και πανώφλο, τόν Ραϊν Μπόλγκερ. Λοιπόν, αυτές θ' άντικαθίσταν τόν φρέντ Ά-στάρ στή νέα μουσική ταινία της Τζιν-τζερ Ρότζερς. Ός γνωστόν, τό μοναδικόν χορευτικό ζευγάρι άπεφάσισε να γυρίσι και να παίξιν ό καθείς μόνος του, ανεξάρτητος, χωρίς να φοβάται μήπως τόν έπικρίσιν ο άλλος. "Ετσι, η Μάργκο (πού έκείροκορτοήσασιν στό "Εγκλήμα Χωρίς Πάθος") θα χορεύει με τόν Άσταν και ο Άλντρεν Ραϊν Μπόλγκερ με την κοκκινομαυρά Τζιντζερ. Άρά να ή άλλανη αυτή θα ικανοποιήσιν τούς θαυμαστάς των δύο άστέρων ή θ' άναγκασθούν να μονιάσουν πάλιν-εί "άνθρωποι πού μιλούν με τά πόδια :".

Μέχρι σήμερα πολλοί ήθοισιοι, άν άνδρες ή θήλειοι, τού όνόματι Τούρλι Τούλιν και ο "Έντ Ρόμπινσον, εξέφρασαν την επιθυμία να έρμηνεύσουν στην οθόνη τό μεγαλύτερο στρατηγικό κεφάλι τών αίωνων.

Τώρα, η Μετρό έτοιμάζει μία ιστορική υπερπαραγωγή για τόν έρωτα τού Ναπολέοντος με τη Μαρία Βαλέσκα. Ο περιήρωτος Άμερικανός τραγουδιστής Τζέιν Μπάρνερ, ο οποίος την προσηραμείν έδωμάδα έτέλεσε τούς γάμους του με τόν "Έλεν Μπάρρι (είναι η τετάρτη νόμιμος σύζυγός του), θα ζωντανεύει

τόν Βοναπάρτη και η Γκρέτα Γκάρμπο την Πολωνίδα, κόμισσα. Ο έκλεκτός Γάλλος ήθοισιός Σαρλ Μπουαγιέ θα λάβη κι' αυτός μέρος στή διανομή. Τό γύρισμα της εξαιρετικής αυτής ταινίας, πού ένώνει τρεις άστέρας παγκοσμίου φήμης, θ' άρχισι μόλις τειλειώθ η "Κυρία με τας Καμελίας".

Τού λοιπού αι κινηματογραφικά ταινία δεν θα άποβίδουν πιστός μόνον ό,τι ένδιαφέρει την όρασιν και την άκοήν, άλλα και ό,τι ένδιαφέρει... την όσφρησιν. Όπως μετά τας "βυβάς" ταινίας η τεχνική επέτυχε την θαυμασίαν τελειότητα των ήχητικών και έπειτα των όμιλουσών, οι όποια άποβίδουν πιστός την ήμιλιαν και πάντα άλλον θόρυβον, τόν όποιον άπαιτεί τό προβολόμενον έργον, έτσι τώρα, μετά τά "παράλιν", θα έχουμε και τό... "όντοράν", τό όσμηρά, τό...μυρωδάτα φιλμ. Δύο Άγγλοι έφευρέται έφευρόν και παρουσίαν μηχανήματα, διά τό όποιοι, κατά την προβολήν, θα έν συγχρονισμώ με τόν ήχον, θα "προβόλλονται" εις την αίθουσαν και αι άρμόζονσαι εις τας σκηνοθετικές άπαι-

τήσεις τού έργου "όσμαι" τού περιβάλλοντος, εις τό όποιοι εξέλισσεται ή δράσις, ή τά άρώματα των πρωταγωνιστούντων γούπν και γονισών. Οι έφευρέται (ο κ. Ρόλεϊ και ο κ. Γουάινερ) παρουσίαν τό μηχανήμα των εις την Λιόνν "Έκβειν "Έφευρέτων, εις τό Λονδίον, ή δε άρμόδια εξ ειδικών επιτροπών, άφου τό έδοκίμασαν άσπρότατα, τό έδραν "εύφροσύνασιν" και τό έδράδευσιν.

Όλαι αι μέθοδοι θεωρούνται καλές διά την έκτέλεσιν κινηματογραφικής ρεκλάμας. Κάποτε, πρό παντός εις την Άμερικνήν, κατασκευάζουν και εις πολυά γελία πράγματα, όρκει να δημιουργήθω θόρυβος γύρω από τόν ήχον μίας ταινίας ή διά τό σώμα μίας ήθοισιού. Η τελευταία τρουβαίγιν εις τό ζήτημα της ρεκλάμας άνήκει εις τόν άμερικανόν παραγωγόν Δαυίδ Σέλζνικ, ο όποιος άπεφάσισε να προβόλιν την τελευταίαν του ταινίαν με πρωταγωνιστήριαν την Ντίππικ, επί ένός μεγάλου άερώνου, όπου διά πρώτων φοράν θα λεί μια μικρή κινηματογραφική αίθ.

Τίς άνθρωποι ή άρχή τού τέλους. Οι Ιθαγενείς εξαγριώθηκαν με τόν φόνον τού άρχηγού των και έζητούσαν εκδίκησιν! Συνέλαβαν τόν Ντάντλεϊ και την "Έλλην, τούς έδεσαν και τους έκλεισαν σε σέ μία καλύβα. Εκεί ένας ψιλλός και σωμαθπηκός Ιθαγενής, τούς έφερνε λίγα φρούτα για να μη πεθάνουν της πείνας.

Ο Ντάντλεϊ ήταν έξω φρενών, ήθελε να δραπέτευσι, να σκοτώσιν όλους τούς Ιθαγενείς, να βρην τά χρίματά του. Έπειτα όμως άρχισε να φοβάται. Έγνώριζε καλά τό φοβερό τέλος πού τόν έπεριμένε.

Επί τέλους, ήλθεν ή ώρα της εκδίκας. Ήταν δύο νύχτες μεγάλου γλεντιού, κατά τις όποιες οι Ιθαγενείς

Η οστανική γυναίκα τό κατάρθρωσε. Τόν άνεκάλυψε εις ένα μικρόν ξενοδοχείον τού Άνίου φραγκικού, όπου ο Ντάντλεϊ είχε καταφύγει μαζί με τά χρίματα πού έκλεψε. Μπορούσε λοιπόν εύκολώτα να τόν παραδώσιν εις την δικαιοσύνην.

Συνέθε όμως κάτι τό άπροσδόκιστον, κάτι τό όποιον άργότερα ούτε αυτή δεν κατάρθωνε να έξηγήσιν : τόν έρωτήθηκε ! "Όσους συλλογιμούς και άν έκαμε, όσον και άν ήθελε ν' άντιδράσιν" αυτό τό αίσθημα, ετάθη άδύνατον. Ο έρωας άπεδείχθη δυνατότερος άπ' την θέλησιν της. Κάποτε μάλιστα : αυτός της άπεκάλυψε όλην την αλήθειαν.

Εγώ είμαι ο Ντάντλεϊ, της είπε. Είμαι αυτός πού έκλεψε την Φέντερα Κόμπανυ. Δεν έπρεπε να μ' άναστήσιν.

Η "Έλλην όμως δεν τόν άφησε να προχωρήσιν. Τού έκλεισε τό στόμα μ' ένα φιλί γεμάτο άγανισιν, γιατί έκείνη τις συνέπειες της τραγικής έκείνης άγάνης.

Μετά μίαν έδομάδα, ένα μικρό άτιμό πλοίο τούς άπεβίβάσεν εις την Μχόα. Καί για πάντα.

Οι πρώτες μέρες πέρασαν ήσυκας, σκεδόν εύτυχισμένες. Αυτός ήταν ή σικός γιατί ή άστυνομία δεν θα μπορούσε ποτέ να τόν άνακαλύψιν ο αυτό τό καταφύγιο, και ο έρωας αυτής της γυναίκας συνεπληρώσιν την εύτυχίαν του.

Ένα πρωί όμως, τό δράμα εξέπασσε σκεδόν άσπρότατα. Όταν επέστρεψε από ένα μακρόν περίπατον στό έσωτερικόν τού μαγευτικού νησιού ο Ντάντλεϊ δεν όρκει πια τόν μικρό θαλάσσι, τό κλεμμένα χρίματα. Έξω φρενών, έκάλεισε τόν άρχηγόν της φυλής τών Ιθαγενών και τού είπε :

— Οι άνθρωποι σου μ' έκλεβαν. Άν

ναν άπέναντι της άλλης και όλη την νύχτα οι Ιθαγενείς έχόρευαν γύρω από μεγάλας πυρές, με άπαισιες κραυγές. Έπειτα, κατά τά έμμερώματα, ο μαύρος δικαστής πού έπρόκειτο να έκτελέσιν και χρέη δημίου, έπλησίαν άγριος πρὸς τόν Ντάντλεϊ.

Η "Έλλην έφριξε μία κραυγή και έκλεισε τά μάτια, λιπόθυμη. Όταν συνήλθε, είδε πώς ή λόγχη τού νέγρου είχε κτυπήσει τόν άγαπημένον της. Καί έλπιούσιν σκεδόν. Την έπαρμένη νύχτα θα την έοκώτωναν κατά τόν ίδιο τρόπον.

Όταν συνήλθε πάλι, βρέθηκε ξαπλωμένη στό βάθος μίας πυράς. Όρθος, μπροστά της, πού έλαμνε, ήταν ο νεαρός νέγρος πού τούς έφερνε φαγητό στην καλύβα.

— Έγώ σέ έσωσα, της έξηγήσε όπως μπορούσε. Την ώρα πού οι άλλοι είχαν κοιμηθί κουρασμένοι από τούς χορούς, ο έφηρος άπ' την καλύβα και σέ μετέφερε εδώ. Τώρα σέ φέρνω πρὸς τό μεγάλο έκείνο καράβι πού περνάει σ' άνοιχτά. Νά, εδώ είναι και τά χρίματά σου, σέ έκλεβαν. Τά όρθηκα και τά ήπια. Μπορεί να σού χρειαστούν...

Μονάχα, σέ παρακαλώ να με κρατήσιν μαζί σου, να με φέρσιν στίς μεγάλες πολιτείες των λευκών...

Μετά ένα μήνα η "Έλλην παρέδιδεν εις τούς άνωτέρους της τά χρίματά πού είχε κλέψει ο Ντάντλεϊ, δίνοντας μίαν πολύ διαφορετικήν έξηγήσιν για τό τό-

Τύποι Ιθαγενών της Μχόα

έτιμωρούσαν άλλοτε τούς κλέφτες και τις μοικαλίδες με μαστιγώνες. Τώρα όμως ή εκδίκηση θα ήταν πειθό σκληρή : οι δύο λευκοί έπρόκειτο να θανατωθούν.

Οι Ιθαγενείς έδεσαν τόν Ντάντλεϊ και την "Έλλην εις ένα ράσολον, τόν έ-

ξείδι τους από εις την Μχόα. Κανείς δεν ήθελε στην τραγικήν αυτήν έρωτική ιστορίαν της. Μονάχα ο ύπνρπτης της γνωρίζει όλην την αλήθειαν. Γιατί ο ύπνρπτης της είναι ο Ρό Χό, ο Ιθαγενής έκείνος πού την έσωσε, πού έγινε κατόπιν ύπνρπτης της.

ΤΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΦΑΝΟΝ ΤΟΥ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ
ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΡΟΤΕΡΑΝ ΕΚΔΕΙΧΕΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.
ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΕΙΣ 50 ΜΕΓΑΛΑΣ ΟΕΛΙΔΑΣ, ΜΕ ΔΕΔΩΘΕΝΣ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟΥΣ ΕΙΚΟΝΑΣ ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΙΚΙΛΗΝ ΕΚΔΕ-
ΚΤΙΚΗΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΜΟΝΟΝ 2 ΔΡΑΧΜΑΙ

ΤΟ ΤΖΙΓΑΡΟ

Έχετε αντίληψη τον μεγάλον και ιδιως πολυσύνθετον ρόλον του : Τό τσιγάρο, αυτό τό λευκό επίμηκες, κυλινδρικό κατασκευάσμα, έγινε πλέον ένας από τούς κεντρικούς άξονας της ζωής Κοινωνιολογία, φιλοσοφία, ποίσις, θέατρον της ζωής, και άλλα, και άλλα, είναι τυλιγμένα μέσα στο τσιγαρόχαρ-τό... "Αν άμφιβάλλετε γι' αυτό, θα πη,

"Εκστασις... 11 ονειρα αρα νε κλωθουν μέσα στο άχνογάλαζο νέφος τού τσιγαρού;

ότι δεν έχετε αντίληψη τόν μεγάλον και πολυσύνθετον ρόλον τού τσιγαρού.

Ο Αισχύλος με τό τσιγάρο - άν ύπνρπρε στην έποχή του-θα έγραφε τραγώδιαν. Η άταινιάρια θα τού παρείχε πλούσιον υλικόν. Τι είναι ο Προμηθεύς Δεσμός από άπόψης τραγικότητος μπροστά στόν άτσιγάρο : "Αμάν βρέ παιδιά, ένα τσιγάρο". Ποιό όμως από τό "ημε διά" προθυμοποιείται στή δύσκολα αυτά χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

ούτε τσέπες είχαν στίς εσθπτες των, για να έχουν μαζί των... κανένα πακετάκι ντάμες... Ο παλαιός έκείνος Βαδρικό κατασκευάσμα, έγινε πλέον ένας από τούς κεντρικούς άξονας της ζωής Κοινωνιολογία, φιλοσοφία, ποίσις, θέατρον της ζωής, και άλλα, και άλλα, είναι τυλιγμένα μέσα στο τσιγαρόχαρ-τό... "Αν άμφιβάλλετε γι' αυτό, θα πη,

Ο Μολιέρους με τό τσιγάρο θα έγραφε κωμωδίαν. Ο σελέμης είναι πλούσιος εις γελιοπάτια τύπος. Γίνεται άξιοβηρνήτως κωμικός, όταν κάμνει τούς έλιγμούς του με μέτωπον πρὸς τό πακέτο σας. Κολακεύει, περιποιείται, δεν φέρνει εις τίποτε αντίρρησην, είναι όλος μεϊδιαμα και γαλψιά, σάς δίνει για όλα ύποσέξεις, όλην δε αυτήν την προθυμίαν και καλωσύνην πού θα μπορούσε να την έξηγήσετε, όταν σάς σκάσει τό μυστικό : "Δώσε μου ένα τσιγάρο..." Αιτή ή φράσις λέγεται εις όλους τούς τόνους τού ύφους : Με παρακλαιν, με δουλικότητα, με την σδυσμένην φωνήν της οικείας, άλλα και με έπακτικότητα πολλές φορές και με τό άπότομον τού αινιδισμοϋ. Όλους δηλαδή τούς τρόπους τού ψυχολογικού έκδιδισμϋ μεταχειρίζεται ο σελέμης, για να έκπαρθήσιν τό πακέτο σας. Καί όλα αυτά για ένα τσιγάρο ! Άλλα δεν είναι ή άξία του πράγματος. Ο σελέμιομος είναι ψυχική άδυναμία, είναι ένα είδος πάθους. Αυτό τό είχαν πολύ σφασά αντίληψη οι άλλοτε ποτέ ύποψήφιοι βουλευταί, οι όποιοι είχαν γεμίσει τό έκλογικόν των τμήματα με τσιγάρα. Κολακεύοντες έτσι τις...σελεμικές αδυναμίες των έκλογέων, έξησφάλιζαν ύψους...

Ο Δάμνυς θα μπορούσε ν' άντικαταστήσιν τόν φίλον του θινιαν μ' ένα τσιγάρο. "Υπάρχει πιστότερος φίλος από τό τσιγάρο : Στίς δυσκολότερες στιγμές τού θίου σου, αυτό θα σού τόνισιν, τό βάρος. Στίς μεγαλύτερες στενοχωρίες σου σέ παρηγορεί όσο κανένας άνθρωπος. Άποκοιμίζει της λύπης σου. Παίρνει πη σκέψιν σου στή γαλανά φτερα τού καντιού του και την πάει, ψιλά από τό σκληρό πεδίον της πραγματικότητος, στην αιθέρια χώρα τού όνείρου. Τό στήθος σου, καθώς εισπνέεις την ψυχήν του, ή όποια φλέγεται από αυτοθυσίαν για κατήρι σου, άνακουρίζεται από τό βάρος της πλήξεως και της μοναξιάς. Στό τσιγάρο έμπιστεύεται τούς πειθό κρυφούς σου λογισμούς, τούς όμοιους σέ κανέναν άνθρωπον δεν έξομολογείσαι. Τού λές για την άσπικη καρδιά μιας μικρής πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσματική παρηγορίαν, δεδομένου ότι δεν κρατούσαν τάντες

μικρές πού σ' άπαρνήθησε. Κι' έκείνο χρόνια να παίξιν τόν ρόλον Ήρακλιδος και να παρηγορήσιν τόν φουκαρά τόν άτσιγάρο ; Άλλ' ούτε κι' αυτές οι φκεανίδες θα μπορούσαν να τό παρά-νοσον άποτελεσμα

Ο „ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΤΗΣ”
— Ο ΦΡΕΓΚΟΛΙ ΑΠΕΘΑΝΕ... —

‘Ο άνθρωπος με τὰ 100 πρόσωπα, που ἔκαμε ὁλόκληρον τὸν κόσμον νὰ νελά.

‘Ο Λεοπόλδος Φρέγκολι, ὁ διάσημος ‘παλὸς μεταμορφωτής, ὁ μάγος, ὁ ταχυδακτυλουργός, ὁ ἄνθρωπος πού ἐσκόρπισε τὸ γέλιο καὶ τὴν εὐθυμία ἐπὶ τόσα χρόνια εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, ἀπέθανεν τὴν περασμένην ἑβδομάδα. Καὶ αἱ ἐφημερίδες ὅλου τοῦ Κόσμου, τὰ περιοδικὰ καὶ αἱ ἐπιθεωρήσεις, με ἐπὶ κεφαλῇ τὰ ‘Ιταλικά βέβαια, δημοσιεύουν τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς βιογραφίας του.

‘Η λαμπρὰ σταδιοδρομία τοῦ Φρέγκολι ἤρχισεν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν πού κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν. Ὁ πατέρας του ἤθελε νὰ τὸν μάρη ἕνα ἐπαγγελματίαν, ἀλλὰ ὁ Λεοπόλδος, ἀτίθασος νέος, χαρακτήρ ἀνυπότακτος, ἐποτιμώμενος νὰ διασκεδάσῃ τοὺς ἄλλους με διάφορα ταχυδακτυλουργικά παιχνίδια, με φάρσες, καὶ ἄλλα παρομοία.

‘Όταν κατετάγη εἰς τὸν στρατὸν ἀκριβὰς ἐπειδὴ ἦτο πολὺ ζωρὸς, τὸν ἔστειλαν εἰς τὴν ‘Ανατολικὴν ‘Αφρικὴν

‘Ο διάσημος Φρέγκολι κατὰ τελευταίαν φωτογραφίαν του.

‘Εκεῖ ὁ Διοικητὴς τῆς Μεραρχίας, τὸν ἐκάλεσε μίαν ἡμέραν, τὸν ἀνέθεσε νὰ καταρτίσῃ ἕνα μικρὸν θέατρον με τὸν ὁποῖον νὰ διδῇ μερικά παραστάσεις διὰ τοὺς ἀξιωματικούς καὶ τοὺς στρατιώτας. ‘Αλλο ποὺ δὲν ἤθελε ὁ Φρέγκολι!

Μετά μίαν ἑβδομάδα εἰκε καταρτίσει τὸν θέατρον του καὶ ἐδοκίμαζε τὸ πρῶτον ἔργον. ‘Αντὶ θεάτρον δὲ ἐχρησιμοποιοῦσεν ἕνα καφενεῖον. Τὴν παρομνήν ὁμως τῆς πρώτης παραστάσεως ὅλα τὰ σκεδία ἀντισημειώθηκαν. ‘Ενα τάγμα πρέπει νὰ ἀναχωρήσῃ ἀμέσως διὰ τὸ μέτωπον. Καὶ εἰς τὸ τάγμα αὐτὸ εἶναι ὅλοι οἱ συνενεργάται του, ὅλοι οἱ ἡθοῖοι πού πρόκειται νὰ λάβουν μέρος εἰς τὸ ἔργον.

Ὁ Φρέγκολι δὲν τὰ κάνει. Εἰδοποιεῖ τοὺς ἀντιπρόσωπον τοῦ ἐπὶ τῆς παραστάσεως δὲν πρόκειται ν’ ἀναβῇ. Τὴν νύκτα κάβεται καὶ γράφει μίαν κωμωδίαν ὑπὸ τὸν τίτλον «Χαίμαλέων» καὶ τὴν ἐπομένην ἰδίαν μίαν παράστασιν εἰς τὴν ὁποῖαν παίζει ὁ ἴδιος πέντε πρόσωπα, μεταμορφιζόμενος διαρκῶς.

‘Αν καὶ ἐν ἀγνοία του, ὁ Φρέγκολι μὲς, τὸ νέον αὐτὸ θεατρικὸν εἶδος ἔχει δημοιουργηθῇ. Πολλοὶ προσεπάθησαν νὰ τὸν μνησθῶν, ἀλλὰ δὲν τὸ κατέρωσαν με τὸσπιν τελειότητα.

‘Ενα ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα τεχνάσματα τοῦ Φρέγκολι ἦτο τὸ ζῆξ: Διηύθυνε μίαν ὀρχήστραν μεταμορφιζόμενος λ. κ. εἰς Βέρνυ. ‘Η ὀρχήστρα ἔπαιξε μίαν ὀριαντὸν τοῦ ἀνέστου αὐτοῦ. ‘Όταν ἡ ὀρία αὐτὴ ἐτελειώθη, ὁ Φρέγκολι ἐκράτησε τὸ ἐπ’ ὅλῳ ἄνθρωπον ἀπὸ ἕνα κουδούνιον, (ὁν ἐκείνον τὴν ὑποδολεῖν), πού εὐρίσκειτο ἐμπρὸς του, καὶ παρομοίως τὸ πάλιν μεταμορφιζόμενος εἰς ἄλλον αὐν ὀθῆν, ἕνα κομμάτι πού ὁποῖον ἐπαίεν ἡ ὀρχήστρα, πού τὴν διηύθυνεν ὁ ἴδιος. ‘Η μεταμορφίσεις διαρκούσε μόνον ὀλίγας στιγμὰς καὶ ἡ ταχύτης αὐτῆς ἀποτελοῦσε τὸ κυριώτερον σημεῖον τοῦ τεχνάσματος.

‘Ανθρώπος πού ἔκαμε ὅλον τὸν κόσμον νὰ γελά, δὲν ἠμποροῦσε παρά νὰ εἶναι γενναῖος, πονετικός, μεγαλόθυμος. Καὶ ἡ μεγαλοψυχία του αὐτὴ ἔφθανε κατὰ μέγιστον αὐτοθυσίαν. Ἐκείποτε ἐπιπροσέθη ὅτι ὁ διάσημος θηριοδραστής Νομόσο ἔλαβε εὐρίσκει εἰς ὅλῳ ὁικονομικὴν κατάστασιν. ‘Εσπευσε λοιπὸν ἀμέσως εἰς βοήθειάν του καὶ ἀντιγγείλεν εἰς τὸ πρόγραμμα ὅτ, καὶ εἰσέρχεται ὁ ἴδιος εἰς τὸν κλῶδον

Τὸ δρᾶμα πού συγκινεῖ ὁλόκληρον τὴν
— Η ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ —

‘Ενῶ ἀνεμένετο ἐναγωνίως ἡ ἀπόφασις

Τὴν ὥρα πού γράφονται οἱ γραμμές αὐτὲς ὁλόκληρη τὴν ‘Αγγλία, ἡ μάλλον τὴν ἀγγλικὴν αὐτοκρατορία πού καταλαμβάνει ἕνα μέγα ποσοστὸ τοῦ κόσμου, ἐξαρκοῦται ν’ ἀσπασθῇ τὸ ζήτημα πού ἐδημιούργησεν ἡ ἀπροσδόκητος ἐπιθυμία τοῦ Βασιλέως ‘Εδουάρδου τοῦ Η’. νὰ νυμφεῖται τὴν κ. ‘Ερνεστ Σίμσον πού, ὡς τώρα ἔχει παντρευθῇ δύο φορές.

‘Η κυβερνῶσα, ὁ κληρὸς, ἡ ἀριστοκρατία καὶ αἱ κυβερνήσεις τῶν ἀγγλικῶν κτήσεων, ἐτάχθησαν ἐναντίον τῆς ἐκδηλώσεως ἐπιθυμίας τοῦ Βασιλέως νὰ νυμφεῖται τὴν ἡμερικανίδα κ. Σίμσον με μοργανατικὸ γάμο. ‘Ιδίως ὁμως ἡ ἐκκλησία πού θεωρεῖ ξένον καὶ ἀκατακτῆστον θεσμόν τὸν μοργανατικὸν γάμον. Τὶ πρόκειται νὰ γίνῃ κανεῖς δὲν ξεύρει ὡς αὐτὴ τὴ στιγμή. ‘Η κυβερνήσεις ἐξεδήλωσε τὰς ἀντιλήψεις τῆς με πλήρη ὁμοφωνία.

‘Αλλὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς φαίνεται νὰ ἐπιμένῃ. ‘Εν τῷ μεταξύ ἡ κυρία Σίμσον, μόλις ἐξέσπασε τὴν περασμένην Παρασκευὴ ἡ ἀπροσδόκητος εἰδησις καὶ ἤρχισε νὰ συγκλονίζεται ἡ αὐτοκρατορία, ἀπὸ τὸ ἀπροσδόκητον ἀγγελίαν, ἔφυγε σὺ Μπλουὰ τῆς Γαλλίας, ὅπου ἀναγκάσθηκε ν’ ἀναχωρήσῃ σὲς τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα καὶ ἀπὸ τὴν εἰσοδὸ τῆς ὑπηρεσίας, γὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὴν πολιορκία τῶν δημοσιονομικῶν καὶ τοῦ κοιντοῦ. Συνοδευομένη πάντα ἀπὸ τὸν ἰδιαίτερον γραμματέα τοῦ Βασιλέως ‘Εδουάρδου, τὸν λόρδο Μπράντον καὶ ἕνα ἀνώτερο ἀξιωματικὸ τῆς Σκωτλανδ Γουάρδ, κατευθύνθη σὲς Κάννες, ὅπου ἔμεινε σὲ μίαν ἑπταμηνίαν ἐνὸς ὑπαλλήλου τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας σὲ Παρίσι. Καὶ ἐκεῖ ὁμως ὑφίσταται τὴν ἰδίαν πολιορκία. Οἱ δημοσιονομοὶ μάλιστα γὰ νὰ μὴν μωρεῖται νὰ φύγῃ, χωρὶς νὰ τὴν παρακολουθεῖσιν ἐνοικίασαν δύο ἀεροπλάνα καὶ πετοῖον διαρκῶς, πᾶν ἀπὸ τὴν ἑπταμηνίαν. Γ’ αὐτὸ καὶ λέγεται ὅτι ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν νὰ κατευθύνθῃ σὲς Ρώμην.

‘Εν τῷ μεταξύ, σὲ τὴν ‘Αγγλία ἀλλεπάλληλα συγκροτοῦνται ὑπουργικὰ συμβούλια, ἡ κυβερνήσεις βρίσκονται σὲ διαρκὴ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνίαν με τὰς κυβερνήσεις τῶν κτήσεων καὶ σὲς ἐκκλησίας φάλλονται δεήσεις ὑπὲρ τῆς διαφύσεως τῆς κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως εἰς τὸ ἔργον τού.

Ποῦ ὁμως εἶναι ἡ κυρία Σίμσον πού τέτοιον προκλεῖ θόρυβον;

‘Εν πρώτοις εἰς ἰδίαν πᾶς ἐμπροσθενφανισθὲν τὸ ὄνομα τῆς σὲς σπῆλες τῶν ἐφημερίδων. Πρὶν ἕνα μῆνα καὶ πλεον πρώτες οἱ ἡμερικανικὲς ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν τὴν εἰδησίαν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος ἐπρόκειτο νὰ νυμφεῖται τὴν κ. Σίμσον, εἰδησίαν πού ἐδημοσίευσαν ὁμως, μερικά εὐρωπαϊκὰ φύλλα. Καὶ ὁ μὲν ἀγγλικὸς λαὸς καμμία δὲν ἔδωσε πιστί. ‘Η ἀγγλικὴ ὁμως κυβερνήσεις καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἀριστοκρατία ἐννέριζαν πᾶς ἡ εἰδησις δὲν ἦτο ἀνακριβὴς, ὅτι τὸ ζήτημα ὑφίστατο καὶ ὅτι κάποια ἡμέρα θὰ ἐξοπούσε. ‘Ἢδη εἶχαν σημεῖωθῃ προσεγγίσει μετὰ τὸν Βασιλέως-κυβερνήσεως, ἐπὶ τοῦ ζήτηματος τούτου εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως Γεωργίου.

‘Η κυρία Σίμσον δὲν ἦτο ἀγνωστὴ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Λονδίνου. Σὲς κοσμικὰς συγκεντρώσεις ἐνεφανίζετο συχνὰ μετὰ τὴν ἰδίαν βασίλειαν ‘Εδουάρδον τὸν Η’ καὶ τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας.

‘Ενῶ δὲν ἦτο ἀγνωστὴ τῇ κοινωνίᾳ τοῦ Λονδίνου. Σὲς κοσμικὰς συγκεντρώσεις ἐνεφανίζετο συχνὰ μετὰ τὴν ἰδίαν βασίλειαν ‘Εδουάρδον τὸν Η’ καὶ τὸν πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας.

Τὴν θρησκίαν καὶ θὰ ἐδεικνύοντο μαζὺ του. Εἶναι περὶ τὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἐκείνο τὸ βράδυ δὲν ὑπῆρχε οὔτε μὴ θέσις κενῆ εἰς τὸ θεατρικὸν καὶ ὁ θηριοδραστής ἐπρηγματωποῖσεν ἀνεπίσημον εἰσβολήν.

Τὴν θρησκίαν καὶ θὰ ἐδεικνύοντο μαζὺ του. Εἶναι περὶ τὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἐκείνο τὸ βράδυ δὲν ὑπῆρχε οὔτε μὴ θέσις κενῆ εἰς τὸ θεατρικὸν καὶ ὁ θηριοδραστής ἐπρηγματωποῖσεν ἀνεπίσημον εἰσβολήν.

Ποῦ καὶ ὅσα τέτοια ἐπεισόδια ἔχει ἡ μακρὰ σταδιοδρομία τοῦ Φρέγκολι πού ἐκράτος τριανταδύο χρόνια! Καὶ καὶ ποτε ἐκαμνεν ἐπιδείξει τὴν καταληκτικὴν τὸν τέχνης καὶ ἐξῆ ἀπὸ τὸ θεατρικόν, εἰς διὰ νὰ διασκεδάσῃ τοὺς φίλους του, εἰς διὰ νὰ διασκεδάσῃ μόνον του.

‘Ενα βράδυ, μεταμορφιζόμενος εἰς ἄνθρωπον ἑκατόν ἔτη, τὸν γύρε ἀπὸ ὅλα τὰ νυκτερινὰ κέντρα τῆς Ρώμης καὶ ἐποῦλσε τόσα λουλουδία, ὅσα δὲν ἤμποροῦσαν νὰ πωληθῶν ἀλλ’ ἔλαβε ἐπαγγέλλομαι ἀνθοπώλιδες, εἰς διάστημα μίαν ἑβδομάδα.

φανίσθησαν μαζὶ καὶ σὲς Κάννες καὶ σὲ Μπιαρρίτζ καὶ σὲς ἄλλες λουτροπόλεις τῆς ‘Ηπειρωτικῆς Εὐρώπης καὶ ὁ ὅλος ἔκαμε ἐντύπωσιν ἡ προσοχὴ καὶ ἡ συμπάθεια πού τῆς διεδίδιντο. Οἱ ἀριστοκρατικὲς ὁμως κύκλοι τοῦ Λονδίνου δὲν ἤθελαν νὰ πιστεύουσιν, ὅτι ἐπρόκειτο γὰρ ἕνα θεσπαστὸ αἰσθημα πού ἔτρεφε ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας. ‘Ενόμιζαν, ὅτι ἦταν μὴ παροδικὴ ροπή πρὸς τὴν ὥραιαν καὶ πνευματικὴν ἡμερικανίδα. Καὶ διαρκῶς, προσέβλεπαν σύντομο τὸ τέλος τοῦ εἰ-

τι δὲν εἶχε διαρρήξει νωρίτερα τοὺς δεσμούς του μετὰ τὴν κυρία Σίμσον, ἐπιστεῦσαν ὅτι ἔφθασεν ἡ ὥρα νὰ γίνῃ καὶ ἀπὸ ἡμέρας σὲ ἡμέρα ὁ Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος θ’ ἀνγγέλλῃ τὴν ἀπόφασιν του νὰ νυμφεῖται, γὰ νὰ μὴν εὐρὴ ἡ στέφης τὸν θρόνον τῆς ‘Αγγλίας κυρίας Βασίλισσας καὶ θὰ ἐξέλεγε τὴν πρίγκηπισσίδα πού θάταν ὁ σύντροφος τοῦ βίου του.

Κατάληκτοι ὁμως εἶδαν σὲ πρῶτον ἐπίσημο γεῦμα πού ἐδόθη σὲ ἀνάκτορον τοῦ ‘Αγίου ‘Ιακώβου, μεταξύ τῶν ἄλλων

‘Η κ. Σίμσον με τὸ ἀγαπημένο της σκυλάκι

δουλλίου ἂν καὶ ποτὲ δὲν ἔφθανε. ‘Ο πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἦταν ὁ περιζήτητος ἀπὸ ὅλες τῆς βασιλεύουσας οἰκονομίας, γαμβρός, τὸ βασιλοπούλου, ἀληθινὰ, τοῦ παρρημιοῦ. Ταξιδεύοντας, διαρκῶς ὁ δὲν τὸν κόσμο, εἶχε γνωρίσει ὅλους τοὺς λαούς καὶ δὲν ἐπῆρσε ἀπὸ κῆρα ἡ πόλι πού ἡ ἀπλότης του καὶ ἡ ἀγαθότης του νὰ μὴν εἶχαν γοντεῖσει. Παντοῦ ὄφινε ἀληθινὴν ἐντύπωσιν. ‘Ιδιαίτερα, οἱ λαοὶ τῆς ἀγγλικῆς αὐτοκρατορίας τὸν ἐλάτρευαν καὶ ἡ βασίλειά του προσωνιζέτο ὡς ἰδεώδης. Δὲν ἤθελαν λοιπὸν ὁσοὶ ἐννέριζαν τὴν αἰσθηματικὴν πρότιμον πού διεδίδιντο πρὸς τὴν κυρία Σίμσον νὰ πιστεύουσιν ὅτι δὲν θὰ ἐστὼλκε τὸν ἰσχυρότερον θρόνον τῆς γῆς μετὰ τὴν ὑπαιρέτην καὶ μετὰ τὴν πλουσιώτερη χαρίσματα πρίγκηπισσίδα τῆς γῆς. Πολλοὶ μάλιστα πού ἐβλεπαν με ἐκπληξίαν τὸν ἀνθρώπον νὰ δώρῃ τὸ μῆλον σπὴν καλὴν τρεφὴν λέγοντας ἡ καλὴ λεδέτση, ἔλεγον πᾶς κανεῖς δὲν ἦταν ὁ ἄλλος λόγος, ἀπὸ τὴν δυσκολία τῆς ἐπιλογῆς.

Στὸ σημεῖον αὐτὸ εὐρίσκοντο τὰ πράγματα ὅταν ἀπέθανεν ὁ πατέρας του, ὁ Βασιλεὺς Γεωργίος Ε’ καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀνῆλθε σπὸν θρόνον καὶ εὐθὺς με ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν ἀνέλαθε τὴν ἡνία τοῦ Κράτους. ‘Όλοι ἀπορούσαν γιὰ

προσεκεκλημένον καὶ τὴν κυρία Σίμσον. ‘Η θέσις τῆς μάλιστα εἶχε ὀρισθῇ κοντὰ σπὸν πρωθυπουργὸ κ. Μπάλντουιν καὶ τὴν κυρία Μπάλντουιν, τοῦ λόρδου καὶ τῆς λαίδης Μασονμπίαν, τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ‘Εσωτερικῶν καὶ τῆς συζύγου τοῦ λαίδης Νταϊάνας Κούπερ καὶ τοῦ ἡμερικανοῦ ἀεροπόρου, συνταγματάρχου Λιντμπεργκ καὶ τῆς συζύγου του.

Τὸ ἴδιον ἐγίνετο καὶ ὁ ἕνα ἄλλο ἐπίσημον γεῦμα, σπὸ ὁποῖον εἶχαν παρακαθῆσι ὁ δούξ τῆς ‘Υόρκης καὶ ἡ δούκισσα τῆς ‘Υόρκης, ὁ πρῶτος λόρδος τοῦ Ναυαρχείου Σάμουελ Χόαρ μετὰ τῆς συζύγου του, ὁ ἀντιβασιλεὺς τῶν ‘Ινδιῶν λόρδος Οὐίλμινγκτον μετὰ τῆς συζύγου του καὶ ὁ χρυσὸ καὶ τὰ ἐργαστήρια κατασκευῆς οἰκισμῶν σκευῶν πολυτελείας ἐργαζόμενοι, πυρετωδῶς, γὰ ν’ ἀνταποκριθῶν σὲς παραγγελίας πού ἔφθαναν βροχιδόνται πού ὅλες προσεκληθῶσαν ἀπὸ τῆς γιορτῆς, τὰ γεύματα τῆς δεξιῶσεως πού θ’ ἀκολουθεῖσαν τὴν στέφιν τοῦ Βασιλέως ‘Εδουάρδου καὶ ἀπὸ τῆς ἀπαιτήσεως διακομίσσεως τῆς ἀγγλικῆς πρωτεύουσας, γὰ τὸ μέγα γεγονός. Γὰ νὰ πάρῃ κανεῖς μὴ ἰδέα τὴ θάταν ὁ ἑορτασμός, ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὁ κύκλος τῶν ἐργασιῶν τῶν ὀφθαλμῶν, ἐν ὅσοις πάντες τὸν ὁρόνον καὶ τὸ γεγονός τῆς στέφης, ἀνῆλθε ἐξ ἐκπῶν ἐκατομμύρια ἄνθρωποι καὶ ὅτι ὅπως ὑπολογίζετο, οἱ ἰδὲς ἐπαιρείεθαι θὰ ἐζημιώθουν πᾶν ἀπὸ ὀγδόντα πέντε ἐκατομμύρια

ἀχανὴ Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν
— ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ —

τοῦ Βασιλέως ‘Εδουάρδου διὰ τὸν γάμον του

καὶ σπὴν ‘Αδριατικὴ μετὰ τὴ θαλασπινὴν ‘Νάκλιν». Οἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευσαν φωτογραφίας τῆς κυρίας Σίμσον σὲς Δαλματικές ἀκτὲς καὶ οἱ ‘Ελληνες φωτογράφοι ἐφωτογράφησαν σπὸν θέληρον μέσας σπὸν αὐτοκίνητον τοῦ Βασιλέως ‘Εδουάρδου μὴ ὑψηλὴ ἐαυτὴ κυρία μετὰ τὸν πρίγκηπον τῆς Οὐαλλίας. Κατὰ τῆς δημοσιογραφικῆς πληροφορίας ὁ Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος ἐρώτησε πού θὰ εἶναι ἡ θέσις τῆς κυρίας Σίμσον μετὰ

ἀν δὲν γίνῃ ἡ στέφης. Στὸ σημείον αὐτὸ εὐρίσκοντο τὰ πράγματα, ὅταν ἔφθασεν ἡ ὥρα νὰ καθορισθῶν καὶ τὰ πρόσωπα πού θὰ προσεκαλούντο γὰ τὴν στέφιν. Σπὴν συζητῶν πού προσεκληθῇ ὀρεῖται καὶ τὸ ἔξοσασμα τῆς ὑποθέσεως τοῦ γάμου τοῦ Βασιλέως ‘Εδουάρδου, πού συγκλονίζει τὴν ἀγγλικὴν αὐτοκρατορία καὶ ὅλον τὸν κόσμον. Κατὰ τῆς δημοσιογραφικῆς πληροφορίας ὁ Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος ἐρώτησε πού θὰ εἶναι ἡ θέσις τῆς κυρίας Σίμσον μετὰ

‘Η κ. Σίμσον φωτογραφουμένη εἰς τὴν Νίκαιαν

ταξίδι καὶ ὁ Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος ἐπηνῆλθε σπὸν Λονδίον, ὅπου ἐπᾶνῆλθε καὶ ἡ κυρία Σίμσον, πού ἐπαίρειν πάντοτε μέρος σ’ ὅλες τῆς κοσμικῆς συγκεντρώσεως.

Σ’ αὐτὸ τὸ διάστημα εἶχαν ἀρχίσει καὶ οἱ προπαρασκευαῖς τῆς στέφης πού θὰ συντελεσθῇ τὸ ἐπόμενο ἔτος. ‘Όλη ἡ αὐτοκρατορία περιμένει τὸ μέγα γεγονός καὶ τὰ ἀγγειοπλαστικά ἐργαστήρια τοῦ Σπρίνγκφιλδ, ὅπως καὶ τὰ ἐργαστήρια ἄλλοι καὶ τὸ διαβύδιον, ἐν τῷ αὐτῷ δὲν ἦτο δυνατόν διὰ πλείους τῶν ὀσους λόγους. ‘Αλλ’ ὁ Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος δὲν ἐκαμνεν σπὸν κ. Μπάλντουιν νὰ ἐξετάσῃ μετὰ τὴν κυβερνήσιν κατὰ πόσον δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ συνάψῃ μοργανατικὸν γάμον. Τὰ μετὰ πεῖτα εἶναι γνωστὰ, ὅστε νὰ περὶτεῖται νὰ ἐκτεθῶν ἔδω. ‘Η κυβερνήσεις ἐπῆρσαν ὁμως ἀποφασίαν, ὅτι ὁ μοργανατικὸς ἀντικείμεν πρὸς τὰ ἀγγλικά πᾶν καὶ τοὺς ἀγγλικὺς νόμους καὶ κατὰ συνέπειαν μοργανοὺς γάμος εἶναι ἀδύνατος. Κατὰ συνέπειαν ἐπ’ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος, ὁ πρῶτος λόρδος τῆς Οὐαλλίας καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀνῆλθε σπὸν θρόνον καὶ εὐθὺς με ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν ἀνέλαθε τὴν ἡνία τοῦ Κράτους. ‘Όλοι ἀπορούσαν γιὰ

ἐξ, φυσικά, τὴν ἐπισήμωσιν καὶ τὴν τιμωρίαν τῆς ἀγγλικῆς αὐτοκρατορίας. ‘Ος λέγεται ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μπάλντουιν, ἀπῆντησεν ὅτι ἡ κυρία Σίμσον δὲν εἶναι πρόκειται νὰ εἶναι μετὰ τῶν ἐπισήμων προσκεκλημένων. Τότε, ἀκριβῶς, ἐδημοσιεύθη τὸ ζήτημα. ‘Ο Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος διεδύλωσε τὴν ἀποφασίν του νὰ νυμφεῖται τὴν κυρία Σίμσον. ‘Ο πρωθυπουργὸς κ. Μπάλντουιν ἀπῆντησεν ὅτι τοῦτο δὲν ἦτο δυνατόν διὰ πλείους τῶν ὀσους λόγους. ‘Αλλ’ ὁ Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος δὲν ἐκαμνεν σπὸν κ. Μπάλντουιν νὰ ἐξετάσῃ μετὰ τὴν κυβερνήσιν κατὰ πόσον δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ συνάψῃ μοργανατικὸν γάμον. Τὰ μετὰ πεῖτα εἶναι γνωστὰ, ὅστε νὰ περὶτεῖται νὰ ἐκτεθῶν ἔδω. ‘Η κυβερνήσεις ἐπῆρσαν ὁμως ἀποφασίαν, ὅτι ὁ μοργανατικὸς ἀντικείμεν πρὸς τὰ ἀγγλικά πᾶν καὶ τοὺς ἀγγλικὺς νόμους καὶ κατὰ συνέπειαν μοργανοὺς γάμος εἶναι ἀδύνατος. Κατὰ συνέπειαν ἐπ’ αὐτοῦ ὁ Βασιλεὺς ‘Εδουάρδος, ὁ πρῶτος λόρδος τῆς Οὐαλλίας καὶ ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀνῆλθε σπὸν θρόνον καὶ εὐθὺς με ζῆλον καὶ ἀφοσίωσιν ἀνέλαθε τὴν ἡνία τοῦ Κράτους. ‘Όλοι ἀπορούσαν γιὰ

τὸν γάμον τοῦ Βασιλέως ‘Εδουάρδου μετὰ τὴν κυρία Σίμσον, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ πρὸς τὸν προσεχόντος ‘Απριλίον.

ἀποκρούει ὁ ἀγγλικὸς λαός, ὁ ὁποῖος ἐν τῷ συνόλῳ λατρεύει τὸν βασιλεῖα του. Καὶ τὸ ἀπέδειξαν ἐπαρκῶς, τὰ ἄρθρα τῶν ἐφημερίδων ὁλοκληρῶς τῆς αὐτοκρατορίας καὶ αἱ διαδηλώσεις πού συγκροτοῦνται σπὸν Λονδίον, ἀπὸ τῆς ἐπομένης τῆς δημοσιουργίας τοῦ ζητήματος.

‘Ας ἴδωμεν τώρα ποῖα εἶναι ἡ κυρία Σίμσον, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα εὐρύτατα τὰ ὅλα τὰ χεῖλα καὶ σπῆς σπῆλες ὄλων τῶν ἐφημερίδων.

Τὸ πατρικὸν τῆς εἶναι Οὐώρφιλ καὶ ἡ ἰδία χαρακτηρίζεται ὡς μίαν γυναῖκα, ἐξαιρετικὰ λεπτὴ, με θαυμασία πνευματικὰ προσόντα καὶ μεγάλην ἀπλότητα τρόπων. Πᾶν ἄλλο ἡ ταπεινὴς καταγωγῆς, ὡς πιστεύεται, ἀνῆκε σπὴν ἀρχαιότερῃ ἀγγλικῇ ἀριστοκρατίᾳ. Οἱ Οὐώρφιλ κατὰγονται ἀπὸ τὸν εὐγενὴ Παγκλάν ντὲ Οὐώρφιλ, ὁ ὁποῖος ἀνῆκε σπὴν ἀκολουθία τοῦ Γουλιέλμου τοῦ Κατακτητοῦ, ὅταν ὁ ἀληθινὰ μεγάλος ἐκείνος βασιλεὺς ἀπεβίβασθ σπὸν 1066 σπὴν ‘Αγγλία καὶ τὴν κατέκτησε. Τότε ἀκριβῶς, ὁ Γουλιέλμος ἀναγνωρίζοντας τὰς ὑπηρεσίας πού τὸν προσέφερε ὁ Παγκλάν ντὲ Οὐώρφιλ σπὸν ἐξυμνοῦν τὸ ἕνα δέκατον ἔνατον τοῦ ἀπεράντου δάσους τοῦ Οὐίνανωρ καὶ ἀπὸ τότε ἡ ἐκτασίς ἐκείνη ὠνομάσθη Μέρως τῶν Οὐώρφιλ.

Κατὰ τὸ 1662 ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀπογόνους τῶν πρώτων Οὐώρφιλ ἐφυνεν σάν πολλοὺς ἄλλους ἀγγλους καὶ ὡς ἀποικὸς σπὴν ‘Αμερικὴ καὶ ἐγκατεστάθη σὲς ὁχθὲς τοῦ ποταμοῦ Σέθαρν, σπὴν σημερινὴν πολιτεία τῆς Μαίριλανδ. ‘Ἦταν ὁ Ρικάρδος Οὐώρφιλ, ὁ γενάρχης τοῦ ἀμερικανικοῦ κλάδου καὶ ἕνας τριεγγόνος τοῦ ἐπαίει μέγαν ρόλον σπὸν ἀγῶνα τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν ‘Ηνωμένων Πολιτειῶν, ἔμεινε δὲ ἱστορικὸς μετὰ μίαν φράσιν πού εἶπε πᾶς.

Καὶ τῆς ὑπέρτας τῆς ὁμως ἡ οἰκονομία εἶναι νὰ παρουσιάσῃ περὶ ὅσον καὶ πῆλκος. ‘Επὶ πλεον ἡ ὑπέρτα τῆς κ. Σίμσον ἐφημίζονταν ὡς μίαν ἀπὸ τῶν ὑπαιρέτων γυναικῶν τοῦ κόσμου. Λίγο ὁμως μετὰ τὴν γέννησιν τῆς μικρᾶς Οὐέλλας —τῆς σημερινῆς δηλαδὴ κυρίας Σίμσον— πέθανε ὁ πατέρας τῆς Ταίλ Οὐώρφιλ. Τὰ πράγματα ἦσαν δύσκολα γὰ τὴν νεαρὰ χήρα πού γὰ νὰ κερδίξῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀγόρασε μίαν οἰκονομικὴν πανοίαν καὶ νοίκιαζε διαμῖνα ἀπὸ τὰ 1900 ὡς 1908. Κ’ αὐτὸ, ἀκριβῶς, εἶναι πού βρίσκον σπὴν ‘Αμερικὴν νὰ κατηγόρησιν σπὴν οἰκονομείαν τῆς κ. Σίμσον, σάν νὰ ἦταν ἐγκλημα ἡ τιμὴ ἐργασίας: ἐπῆλθε, λέγουσιν, αὐτῇ.

Στὰ 1908 ὁμως ἡ μητέρα τῆς κυρίας Σίμσον, νεὰ ἀκόμη, ἀναδεδεῖται ἔνατον ἀπὸ τοὺς ἐγκαταστάσαντες τῆς Μπάλντουιν πού εἶναι ἡ ἀριστοκρατικὴ πόλις τῆς ‘Αμερικῆς. Περιουσία ὁμως δὲν εἶχε πάντα ἡ οἰκονομία καὶ μόνον ἀρκεῖ ἡ μικρὰ Οὐέλλας ἐκπαινομένη σπὸν ἕνα ἀδελφὸ τοῦ πατέρα τῆς, τὸν Νταϊάνα Οὐ

●◀ Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΒΑΤΡΑΧΩΝ ▶●

ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΞΕΣ ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΝ

Ο βάρτορος χρησιμοποιεί την ανάγκη
 δεν από τους φυσικούς και τους φυσικούς
 λόγους, δια διάφορα πειράματα. Λόγω
 της φύσης των πραγμάτων, ο βάρτορος
 μύς του διατηρούσε επί πολύ τον οριστικό
 διάστημα μετά τον θάνατον μίαν μεγάλην
 ην ελαστικότητα. Δι' αυτό και ο Γαλι-
 λείας π. ε. ε. έκομαε τα πρώτα του πειρά-
 ματα εις τον κλάδον του ηλεκτρισμού,
 ο οποίος πρὸς τήν του ἀνομοίαν γὰρ
 ναυαγίαν, ο βάρτορος, ο οποίος πρὸς
 πιστώσεων έμελέτησαν ἐπ' αὐτοῦ τήν
 κυκλοφορίαν του αἵματος καὶ τήν ἀνα-
 πνοήν των ζώων. Ἡ καρδιά του βάρτορος
 γὰρ ἀποσπασμένη ἀπὸ τὸν θώρακα, δια-
 τηρεῖ ἐπὶ πολλὴν καιρὸν σχετικῶς τὰς συ-
 νήσεις καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς
 τῆς. Καὶ χωρίς τὴν καρδίαν, ο βάρτορος
 μπορεί να ζῇ, να κινήται καὶ νὰ
 περῇ. Καὶ ἀν σκόμῃ του κοπῇ τὸ κεφάλαι-
 ον καὶ καταστραφῇ ὁ νωτίσιος μυελὸς, τὰ
 πτυχὸν ζώον δὲν μπορεί μὲν πλέον νὰ
 περῇ ἀλλὰ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος
 καὶ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ σκελετοῦν τὰ ἀρκε-
 τὰ καὶ καὶ καὶ σκόμῃ.

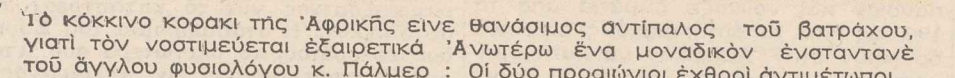
Ἡ ἐπιστήμη ἀναγκάζοντες δὲν, ὅτι

δὲν ὑπάρχουν βιάτραχοι.

Ὁ βιάτραχος δὲν ἔχει ἀνάγκη, κατ' εἶνε πολὺ φαγὰς, οὐτε ἀπὸ πολλῆν τροφήν διὰ τὴν ζήση οὐτε ἀπὸ πολλὴν ἀέρα. Πράγματι, τυχαίως, εὐρέσθησαν βιάτραχοι μέσα σὲ τοίχους ἢ σὲ πέτρες ἐξ ἐπικράτησεν ἡ γνώμη διὰ τὸ βιάτραχος μπόρει νὰ ζήσῃ χωρὶς ἀέρα. Φυσικὸν τὸ τοῦτο νὰ ἐπιούρη τὴν προσοχὴν τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ νὰ γίνουσι διάφορα σκεπτικὰ πειράματα. Τὰ πειράματα αὐτὰ ἀπέδειξαν, ὅτι ὁ βιάτραχος δὲν μπορεῖ νὰ ζήσῃ ἀν στερηθῇ τελείως οὐδυνού, ἀλλὰ πάντως δὲν αἰ ἀνάπνευστικαί τινος

κήμεριον του 1826, ξεθάβονται οι δε μεγάλες πέτρες και ένω οι θάραχοι τα μικρά κενών του άμμολιθίου έχουν ποθάνει όλοι, οι τώ άσβεστολιθίου έσχεθόν όλοι ζωντανοί.

Τό 1851 ο Σενγκέν ό πρεσβύτερος, τοποθέτησε θάραχους εις ψηλά και εις τενεκεδένια δοχεία, τά όποια περιέβαλε με γύψο, πού έγινε φηκία και σκληρως και τά άνοιξε μόνον μετά πάλαι χρόνια, ίσως δέκα, πάντως όχι άνω γώστρου των 5 ή 6 όπως λέγει ο ίδιος. Και ή έκπαλιεί του όπώρεε ερεκτά ή γάλη όταν από ένα από τά δοχεία ή

να στρώμα γύφου. Τῷ 1825 ὁ γεωλόγος
Μποχλάντ κατασκεύασε δώδεκα κενά
γιὰ ἐπὶ ἀσφαλτοῦ ἀσφαλισμένον βάθος
30 ἑκατάμετρα πρὸς τὸ μέτρον πλάτος
10. Δώδεκα ἀλλὰ κενὰ κατασκευάζονται
ἐν ἄλλοις ποταμίσι, ἀμιμολοῦνται.
Ἡ πρώτη πέτρα ἐν πωρώσει καὶ ἀ-
φίνει τὸν ἀέρα να πέρσῃ, ἐν ἡ δεύ-
τερῃ ἐν στεγανῇ. Στὰς 26 Νοεμβρίου
1825 τοποθετεῖται ἑνὰς θάλαρος ἐν κέν-
τρῳ κενῷ. Τὸ στέκιον ἐκτείνεται ἐν
γυῶλι καὶ μετὰ κοκκινώματος πρὸς
μειοὺς ὡς ἀσθέτοις καὶ ὁ δύο μέγιστοι

δυνατομένων αλλά ζωντανών. Μετά τριάντα ή εβδομήντα έτη πεθαίνει, αλλά μάλλον η ηλικία φαίνεται διότι ο άνθρωπος έχει κρύα ήταν πολύ δριμύνης. Έν τούτοις, ο άνθρωπος που πεθαίνει το μεγάλο ψυχός, Περίαιρμα σχετικά απειθείται ότι μπορεί να παγώσει μέχρι και των πλέον σπουδαίων οργάνων του κατά τρόπον ώστε όλα οι λειτουργίες να έχουν ανασταλεί. Η ζωή παύει, δεν καταγράφει έχει περιπτώσεις, αλλά αν παγώσει, αν παγώσει για επανέλη ταχύτητα κατά το επάγωμα, αρκεί το περίαιρμα να μην κρήνη πάρα πολύ. Σε όλο τα τελευταία να παγομένο πάσμα μετρούμεται.

ΠΟΛΛΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ ΜΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Βέβαια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρχη-
σὸν τὸν κόσμο ἐλαφρότερο πρᾶγμα ἀπο-
τὸν ἰσὸν τῆς ἀράχνης. Ξέρετε μὲ πό-
ση «κλωστή» εἶναι καμωμένος ἕνας συ-

νταφισμένοι· «Γετοίοι Ιστός»· Μὲ 6396 μέτρα· Καὶ ἔξερετε πόσον ζωγίζει ὅλη αὐτὴ ἡ ἱστορία· «Ἐξ ἑκατοστογράμμα καὶ 6) 10 τοῦ χιλιοστογράμμου.

Από άδελφές καταμετρήσεως πού έγιναν τελευταίως, άπεδείχθη ότι έρημος Σαχάρα έπεκτείνεται διαρκώς την άμμον της προς νότον, με ταχύτητα 700 μέτρων τό έτος.

♦♦♦

Είς μίαν μίγνιν, από έκμετρώσεως πού ζούν μέσα είς τά σπίτια, έκμετρήσαντο έξη έκατομύρια μικρόβια. Κατά προσέγγισιν, έννοείται.

♦♦♦

Κατά μέσον όρον, κάθε δευτερόλεπτον έως Αμερικανίκης εισέρχεται είς τήν οικομενην, είτε ως άσθενής, είτε ως υγιής.

Ἐνθ' οὐτανκτίον ὁ θάτραχος δὲν μπορ
να ὑποφέρῃ τὴν ζέσθη. Ἀπὸ 30 βαθμοῦ
αἰσθάνεται στενοχωρίαν, στοὺς 35 ἀκρί
νῆται, στοὺς 38—40 φαίνεται νεκρὸς ἀλ
λά μπορεῖ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ κανεὶς στ
κρύο, στοὺς 42 βαθμοὺς πεθαίνει.
Ἐκτὸς τῶν ὅσων καταπληκτικῶν, 5

δερμά διότι άλλως ή άμεσώς μεταγενέστερη άλλαγή θά παρηυσιάζη δυσκολίες. Ο θάνατος έν τέλει γεννά περίπου 1000—1200 αύγά καί ή ζωή του μπορεί νά παραταθί, κατά τους ειδικούς έπιστήμονες καί μέχρι 10 έτών ύπό εύ

νοϊκά συνθήκες. Ή ανάπτυξη είναι δρα-
δεία και παρατεταμένη όπως στις χελώ-
νες και τους κροκοδείλους. Στην Άγ-
γλία τελευταίως εσημειώθη περίπτωση
βαθράχου που εξηκρισθωμένος έζησε 36
χρόνια. Και θά ζούσε αναμφισβητήτως
περισσότερο αν δεν πέθανε από «βίαιον»
θάνατον, αφού πέθανε από «αρισμω-
σιν» ένα χρόνο μετά που είχε κοράκας το
έθγαλε το ένα μάτι. Έως φθάσει σε τε-

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and small brown spots, possibly due to age or handling. A vertical crease is visible near the center. The left edge of the page features a perforated binding strip, suggesting it was part of a bound volume.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. On the left side, the binding of the book is visible, showing a series of small, dark, rectangular marks that appear to be stitching or staples. The overall tone of the page is a warm, off-white or light beige.

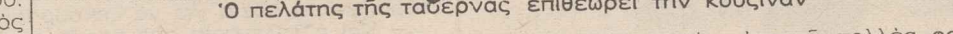

Αριστερά: Η οδύνηρή στιγμή

Μεγαλειὰ καὶ βάσανα τῶν ἐπαγγελμάτων
ΕΣΤΙΑΤΟΡΕΣ ΚΑΙ ΣΕΡΒΙΤΟΡΟΙ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΟΜΑΧΟΥ

το γκαρσόνι και σου λέγει: «Γι' επέλεξες κυρία, Όλα τα άλλα όμως τα Έχεις». Ο γκαρσόνις ένα άλλο, αλλά υψώθηκε και σου γκαρσόνι μέρη τις κομμάτιας και, για να υψώσει να σου πη ότι τέλει σε κι' αυτό. Και μπορεί να Έχουν τέλει και όλα τα φαγητά να καταλόγου και γκαρσόνι να σου διαβεβαιώ μέρη τις τελευταία στιγμή ότι έχει από όλα. Νευρικός κατόπι αυτό, γάνειν την ρεβίν σου και μόνο να... φας το γκαρσόνι σου έρχεται επίθυμια. Έπιπρο

Και τώρα τα βάσανα του επανέγ-
 ρος. Το μεγαλύτερον είναι οι ιδιορ-
 ρίες των πελατών. Σε κανένα άλλο ζώ-
 μ μδεν είναι τόσο δύσκολοι οι άνθρω-
 ποι στο φαγί. Όσα άτομα, τόσα φά-
 γι. Πώς να ικανοποιηθούν μ' ένα φαγί,
 έδρασε μέσα στ'α μιά κατσαρόλα; Άλ-
 λο το βρίσκει ανάλογο κ' άλλος παρα-
 σμένο, άλλος άδραστο κ' άλλος παρ-

τὴν τὴν γκαρδόνι ἀποκτὰ πολλὰς ψυ-
 χὰς ἰδιότητες... ἀσάρατον ἀνθρώπου.
 πὰς, τὸ καλεῖται ἀπεγνωμώμενος, ἀλλὰ
 τὸ θάλλει πονθεῖν. Καί, ὅταν σὲ ἐν
 μὴ καμνὴ φορὰ καὶ ἔλθῃ σὲ τὴν
 ἰσοῦ, μπορεῖ ν' ἀναφανῇς ἀποκτὰ
 πληγῇ: «Βρὲ παιδί μου, ἐοῦ εἶσαι ποὺ
 παρήγγειλ' τὸ γὰν! : Ὅτ' αὐτὸ μὴ βρ-
 θῇ! Πῶς μεγάλως ἐταί!» Εἰς τὴν
 σπῆρατορ ἐν κομῶν ἀποδοίει... ἀπὸ
 κῆς ἰδιότητος. Λένε δι' σφάζουσαν
 ὑπάρχου μολοῖται καὶ καλὰ ἀντι-
 ποῦ ὑποσπῆρατον ὅτι αὐτὸς, ποῦ

πία του πελάτη στο ζήτημα της π
μής—όλοι μας, άφου φάμε, μένου
την έντιμωποι, ότι δεν έφάγαμε τόσ
γυμα, όσα μαρτυρεί ό λογαριασμός
χρήστους φαγητού, που δεν κοι
λυθώ, τό.... Αλλά, φρόντισε να
νί.... έφάγαμε όλην την οείδα,
ρός νά... σκουπισθούμε ή μάλλ
σας ή... σκουπισθούμε την πένα μας....

ΑΣΗΜ

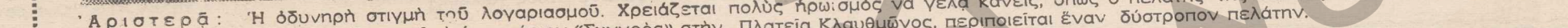
ΤΗΝ ΕΠΕΛΕΓΜΕΝΗΝ ΕΣΤΙΑΣΙΝ

«Ἐλα ἐδῶ, γκαρσόν. Κοίταξέ. Μιά μου μέσα στο φαγί), το γκαρσόνι θά κοιμηθῇ με συμπόνια τὴν νύϊκα καὶ θ' ἀπαντῇ (τὴν κακομοίρα)! . Καὶ, ἂν ἀκόμη εἶ-
μια ὁλόκληρη πίπα μέσα στὴ σούπα καλῆσῃς το γκαρσόνι, αὐτὸ θὰ ριζή-
λου τὴν κουβέντα. «Ἄ, δὲν ξέρετε, ρι-
ε, θά σᾶς ἀπαντήν, πόσο θά χαρ-

είναι πολύ οδυνηρή ή στιγμή, που θ
 ηρ τὸ γκαράζοι με τὸ μπλόκ καί
 λυδί. Ἄν δὲν εἶσθε ψύχραιμοι, μ
 μόλις ἴδωτε τὸν λογαριασμό, ν' ἀρ
 τε ἓνα τραπέζομαχαρο καί ν' αὐτ
 ῶστε, διὰ λόγους... τιμῆς. Καί
 διοί οἱ ἐστιάτορες βλέπουν ὅτι ὁ κ
 τοῦ στομαχίου εἶναι βαρὺς γιὰ τοῦ

...όρκης. Ο γαστρίμαργικός αυτός κ
...σος διατρέφει κάθε ημέρα 50 π
...χιλιάδας Αμερικανούς και άλλου
...και έχει έσοδα 80-90 χιλ. δολλα
...μερησίως!

Διά να έξυπηρετήσει την πελατεί
...το «Ατλάντα» διαθέτει 138 μαγε
...1800 γκαρσόνια, 1500 βοηθούς τυν
...300 ούζα...

διατηρεί το εστιατοριόν «Συγγρός» στην Πλατεία Πανεπιστημίου, 1

Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΠΑΡΑΔΟΞΩΝ

Μία χορεύτρια ναυαρχος του αμερικανικού στόλου!

Η περίφημη Τζίντζερ Ρότζερς, η δημιουργός της «καριόκας», έτιμήθη με το ανώτατον αξίωμα του πολεμικού ναυτικού.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΟΣ ΤΕΛΕΤΗ

Η διάσημη ήδη βεντέτα Τζίντζερ Ρότζερς άρχισε το στάδιο της ως υπάλληλος. Έπειτα χάρις στην ομορφιά της και στην νεότητά της προσελήφθη εώς ένα από τα καλλίτερα κινηματογραφικά μπάλετα, εκόρεψε εώς ιών μεγάλην επιθεώρηση, παρεπρήθη, έκαμε εξαιρετική έντυπωσιν, έθαυμάσθη. Έκτοτε η δρόμος ήταν ανοικτός μπροστά της. Η δεσποινίς Ρότζερς, η οποία είχε με-

τόλουν». Η ταινία είχε τεραστίαν επιτυχίαν και οι κινηματογράφοι των Ηνωμένων Πολιτειών την επρόβαλαν συνεχώς επί έβδομάδας στις διάφορες πολιτείες χωρίς ο κόσμος να κουράζεται ποτέ να την βλέπη. Έννοείται ότι εις την επιτυχίαν της ταινίας—άν και είναι καλογραμμένη και θαυμάσια ανεδαρμένη—συνέβαλον μεγάλως οι δύο πρωταγωνιστάι της, των οποίων πάλιν η φήμη

Η Τζίντζερ Ρότζερς και ο παρτενζάρ της Φρέντ Άσταϊρ, εις τόν νέον χορόν της, το «Χούλα—Χούλα».

τατρέπει το όνομα της μίστερας της, Βιργίνια, εις Τζιν Τζέρ, έπαιξε πρωτεύοντες ρόλους εις διάφορες ταινίες, ως «Το Κορίτσι του Κάτω Κόσμου» και «Μάδε ν' αγαπάς χωρίς να κλαίς», έπειτα μίαν ώραιαν ήμεραν εγγνώρισε τόν καλλίτερον χορευτήν παρόχτου τού Κόσμου τόν Φρέντ Άσταϊρ και έδρεψε μαζί του άφάνταστες επιτυχίες. Μετά τόν «Ρόμπερτα» ηκολούθησε ο «Ευθύμιος χωριάτης» και κατόπιν το «Τοπ Χάιν». Έν-τώ μεταξύ, παρ' άλλων θά τώ λησμονούσαμε, η Τζίντζερ Ρότζερς, επανδρεύθηκε με κάποιον ήθοποιόν όνόματι Λιού Άλφρεντ, εις τήν παρτίαν της. Είς τήν αλήθειαν ότι τώ πράγμα δεν φαίνεται να είχε μεγάλη αποδοτικότητα ούτε γι' αυτήν. Καί τώρα έρχεται ή μεγάλη επιτυχία. Μία ώραία μέρα πού η Τζίντζερ Ρότζερς, τώρα κυρία πλέον, έδούλευε με τόν Φρέντ Άσταϊρ τής τελευταίας σκηνής τού «Τοπ Χάιν», η διευθυνσις τού καλλιτεχνικού τμήματος τής Ν. Β. Α. ήτοι τής Νιού Ροϋζβελτ Άξιον (δηλαδή τού Νέου Συλλόγου Ροϋζβελτ) έκονοποίησε εις άλλους τούς μεγάλους κινηματογραφικούς Οίκους τής Άμερικής, ότι θά ήτο σκόπιμον να επιδώσουν όλοι οι κινηματογράφοι έν γένει τήν διαφήμισην τού Άμερικανικού στόλου.

Η Ράδιο Πικτπουρς, εις τήν όποιαν ήργάζοντο η Ρότζερς και ο Άσταϊρ ένεννεύονθη άμέσως από τήν κυβερνητικήν εγκύκλιον, εξήτησεν από τούς συγγραφείς της να τής έτοιμασουν ένα τρελλά και ταυτόχρονας ένδιαφέρον λιμπρέτο, γεμάτο ποιήματα και χρώμα, τού όποιον θά είχαν ως κύριον θέμα τόν ναυτικό με τήν ώραϊαν ζωήν τών ναυτών, επερώτησε τόν διαμεινόμενον καλλιτέχνην, ήναος Σάνδερς με τήν σκηνοθεσίαν, ένεισησέθη τούς κυρίους ρόλους εις τήν Τζίντζερ Ρότζερς και εις τόν Φρέντ Άσταϊρ και έγυρσε τήν όμιλούσαν ταινίαν «Φόλλου ό Φλιντ», δηλαδή «Ακλουθήσατε τόν

νύχλος τεραστίως έκ τής επιτυχίας τής ταινίας. Τότε η ώραία πατρική πόλις τού μεσορρανούοντος πλέον άστέρος ένεθυμήθη ότι η Ρότζερς ήτο δημότις της και ότι η Πολιτεία τού Τέξας έπρεπε να έορτάση τήν πρό πολλού ήδη συμπληρωθείσαν εκατονταετηρίδα της ένέσεως της προς τās Ηνωμένας Πολιτείας. Ο έορτασμός επρόκειτο να λάβη χώραν φυσικά εις τήν πρωτεύουσαν, εις τήν Άουστιν. Ώργανώθησαν έν τάξει μεγαλοπρεπείς έορταί και παρελάσεις, άνευμνήθη εις διαφόρους ο τίτλος τού έπιτίμιου δημότου και η Ράδιο Πικτπουρς έπλούτισε διά τήν περίπτωσιν τήν ταινίαν της με νέες θαυμάσιες σκηνές στις 5-ποιές η πολυτέλεια και η φαντασμαγορία ήσαν κάτι τού όνειρώδες, κάτι τού άνυπέρβλητον. Η Τζίντζερ Ρότζερς παρότι εις τήν πρώτην πανηγυρικήν εμφάνισιν της νέας αυτής ταινίας και ένέμετο δεκτική με πριγκιπικές τιμές και με άφάνταστες λαϊκές εκδηλώσεις. Η τιμητικότερα βέβαια έξ όλων τών εκδηλώσεων τής πατρίδος της υπήρξεν ο τίτλος τόν όποιον της άπένειμε η Αύτου Έξοχότης ο Διοικητής της Πολιτείας τού Τέξας, άξιότιμος κ. Τζέιμς Β. Άλφρέντ και από μακρού θαυμαστής έκ τού έμφανούς της ώραϊας Άμερικανίδος. Ο κ. Διοικητής λοιπόν δεν ήυρε τίποτε καλλίτερον από τού να τής άπονείμη, «λόγν» τής παραδειγματικής επιτυχούς διαφημίσεως της ύπέρ τού στόλου», τιμής ένεκεν, τόν τίτλον τού ναυάρχου τού κρατικού στόλου τού Τέξας. Η κυρία Ρότζερς τόν έδέχθη ευχαριστίας και παρήγγειλεν έναν πίνακα τού έαυτού της, μεγαλείτερον τού φυσικού μεγέθους, τόν όποιον ο κ. Διοικητής διέταξε να άναρτήσουν εις τήν μεγάλην αίθουσαν τού Διοικητηρίου τού Τέξας.

ΕΝΑΣ ΓΟΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ...

Ο ΓΚΟΥΣΤΑΒ ΦΡΑΙΛΙΧ ΟΜΙΛΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟ «ΕΡΓΟΝ» ΔΙΑΤΙ ΜΑΣ ΗΛΘΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΠΟΙΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΘΑ ΓΥΡΙΣΗ

Άστέρι πρώτου μεγέθους, και λαμπρότης έκφυλλωτικής, ο Γουστάβ Φράιλιχ, ευρίσκεται και πάλιν εις τās Άθήνας. Άπτην ώραίαν τήν φοράν, χωρίς τυμπανοκρουσίες, ύστερικούς αλαλαγμούς τών αθηδών και τίς απαραίτητες κινηματογραφικές διαφημίσεις.

Ο γόης τού κινηματογραφικού στερεώματος, ο ξανθός αυτός παίδαρος με άφαιτη μελαγχολία στήν ψυχή, ταξιδεύει μόνος και ήνυκόνυτο.

Πισθείς ένδεχομένως περί τής... ματαιότητος τών έγκοσμιών, προτιμά πλέον τήν ηουσίαν. Γι' αυτό και ο λόγος τής αφίξεως του στήν ελληνική πρωτεύουσα είναι η άναψυχή. Τό περιεργότερον, όμως όλων, είναι ότι ο Φράιλιχ κατά τήν όλιγοήμερον έντασθα διαμονήν του, έμόνασε συστηματικά. Για να αποφυγή τās «όχλησεις» τών θαυμαστών του, έδωκεν διαρκώς από τού ξενοδοχείου της «Μεγάλης Βρεττανίας», όπου κατέλυσε. Καί επί πλέον αγαπητοί άναγνώσταί, «ήπρε τά βουνά»! Μάλιστα, ήπρε τά βουνά. Πήγε στήν χιονισμένη Πάρνηθα όπου φορώντας κοστούμι δρεβθαρίας έμεινε ολόκληρη τήν ήμέρα τής παρελεύσεως Τετάρτης.

♦♦♦

Πρό τεσσάρων ακριβώς έτών, περί τά τέλη Νοεμβρίου 1932, ο Φράιλιχ συνοδευόμενος και από τήν σύζυγόν του τήν Γκίτα Άλπαρ, ήλθε γιά πρώτη φορά στας Άθήνας. Θυμούμαι τόν πρό τετραετίας Φράιλιχ και τόν συγκρίνω με τόν σημερινόν. Σας βεβαιώ, ότι είναι άνώνυμος!

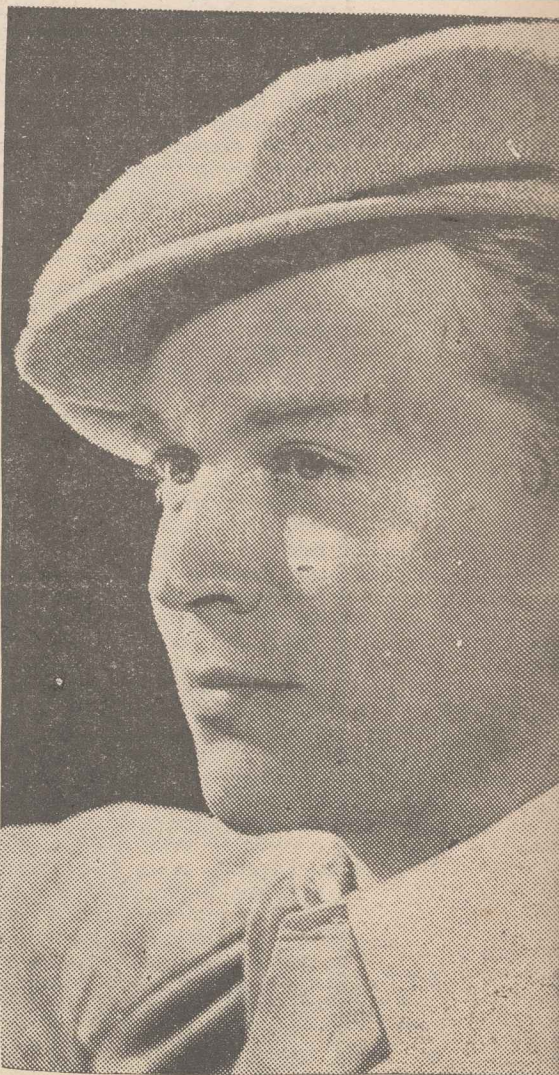
Ο άναγκαστικός του χωρισμός από τήν αγαπημένην του σύζυγόν τού έκτόσισε πολύ. Γι' αυτό και ο Φράιλιχ σήμερα, είναι δύσθυμος, μελαγχολικός και κακόκεφος.

Τήν μελαγχολία του ο ίδιος, τήν άποδίδει σε υπερόπλιον—εργάσθηκα είκοσι τρεις μήνες, μάς έπτε, συνεχώς, χωρίς καθόλου άναπαύσεως. Γύρισα μία σειρά 28 ταινιών και μόλις τώρα έπληρα άδεια γιά να ξεκουρασθώ.

—Και η τελευταία σας ταινία; τόν ήρωτή-ομαι.

—Ήταν η «Πόλις Άνατόλ», τήν όποιαν έσκηνοθέτησαν ο Όζνάλ και...

Είς μία από τίς ταινίες μου, συνέκρινε ο Φράιλιχ, πού άγαπή ιδιαίτερως, τόν γύρισμα τής ήταν πολύ κουραστικό. Πιστέψτε με... έ-ξαναλπτικό.

Έν σκεσει με τήν πρόοδο τού κινηματογράφου, ο Φράιλιχ, λέγει ότι η εξέλιξις της κινηματογραφίας είναι ραγδαία, και ότι η τέχνη της όόντης έντός ολίγου θά φθάση εις τού ζηνίθ της τελειότητος.

Ήδη ο ξανθός Γουστάβος, έφυγε διά τήν Αλμπων. Έκει, καθώς έπτε, σκέπτεται να κάνει τού ταξιδίου τού Νείλου. Θά μείνη εκεί κάτω δύο ολόκληρους μήνες και κατόπιν έά επιστρέψη εις τού Βερολίνον, άφού προηγουμένως επισκεφθή τήν Ρώμην.

♦♦♦

Στά μάτια τού συμπαθούς καλλιτέχνη, διακρίνεται καθαρά μία σκία μελαγχολίας, μιάς λύπης, πού με τού μεγάλο του αυτό ταξίδι, έπιπτε τήν λησμονιά.

Έν θέλει να ήη πολλά. Καί τά λόγια τόν κοιράζουν.

—Ο,τι είχα να σας πώ, παραπρεΐ ο Φράιλιχ, ότι είχα να εκθέσω σούς Άθηναίους Δημοσιογράφους, τά είπα και τά εξέθεσα στο προηγούμενο ταξίδι μου. Όταν πρωτοήλθα εις τās Άθήνας.

Οι Έλληνες με ξέρουν άρκετά καλά. Είμαι παλαιός τών φίλος. Μήλωσα γιά τήν πόλιν σας πού είναι ώραιότατη. Μήλωσα γιά τίς Έλληνικές ώραιότητες, μήλωσα γιά τήν φιλοξενία σας. Τίποτε άλλο δεν έχω να προσέσω, παρά μόνον ότι θά είμαι πολύ εύτυχής, όταν νιώθω πώς με θεωρείτε φίλον σας».

♦♦♦

Η συνέντευξις με τόν «αγαπημένον τών γυναικών», τόν Γκουστάβ Φράιλιχ, είχε τερματισθή. Μάς έοφισε τόν χέρι, και πέρνοντας τού καπέλλο του, βγήκε από τού ξενοδοχείον τής «Μεγάλης Βρεττανίας», κρατώντας ένα όδηγό τών Άθηνών γιά μόνην συντροφιά.

Ολόκληρο τού πρώτ της Τρίτης, μόνος κατάμονος, περιεπλανήθη άγνώστος μεταξύ άγνώστων εις τās άθηναίους δρόμους.

Πόλλοι στο πρόσωπο τού ξανθού άστέρος, άνεγνώριζαν τόν καλλιτέχνην τού σινεμά. Καίς όμως δεν έφαντάσθη, πώς ήτο δυνατόν ο Φράιλιχ, να βρίσκει στας Άθήνας και να γυρίση σούς δρόμους καθώς έγυριζε. Γι' αυτό, όσοι τόν συναντούσαν έλεγαν στο δίπλανό τους:

—Γιά κύπαζε αυτόν τόν νέο πώς μοιάζει τού... Φράιλιχ!

Βρ.—

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΠΑΡΑΔΟΞΑ

Ο ΒΑΓΝΕΡ ΥΠΗΡΞΕ... ΑΚΡΟΒΑΤΗΣ

ΠΩΣ ΕΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗ Η «ΚΛΑΚΑ»

Ο Ρίτσαρντ Βάγνερ δεν υπήρξε μόνον ένας μεγάλος μουσικοσυνθέτης, αλλά και ένας... περίφημος ακροβάτης.

Από τή 1823, ενώ ήταν δέκα χρονών, έδειξε τι θά μπορούσε να γίνη, άν δεν γινόταν αυτό πού έγινε κατόπιν. Τήν έποχή εκείνη κατοικούσε με τούς γονείς του στήν πλατεία τής Άγοράς, τών Δρέσδης. Στήν πλατεία αυτή συχνά έόπνταν τίς σκηνές τού πλανόδιου ακροβάτης και έδιναν ιδιαίρεις παραστάσεις.

Ο Βάγνερ δεν άφηνε παράστασιν πού να μήν παρακολουθήση. Τό ένδιαφέρον του γιά τά κατορθώματα τών ακροβατών ήταν ζωηρότατο. Τόν έδλεπαν πάντα στήν πρώτη σειρά να κυττάζη με άνοητό στόμα τούς λαοτεχνίους εκείνους ανθρώπους, να περιπατούν έπάνω σε σύρμα ή με τά πόδια στών άέρα, να κάνουν ένα σωρό άλλα περίεργα και καταπληκτικά πράγματα.

Γοητευμένος, αλλά και... διδαγμένος άρκετά, ο μικρός Βάγνερ έπéστρεφε σπύτι του και επανέλαμθανε μπροστά σούς εκπληκτικούς οικείους του... «ήρημα—βίστα», όπως λένε στήν μουσική, τά περιότερα από τά γυμνάσματα πού είκε παρακολουθήσει.

Άργότερα, στο κολλέγιο, δεν έζέχασε καθόλου τίς ακροβατικές έπιδόσεις του. Έρριχνε τού κασκέττο του στο γείσο τών τοίχων, γιά να πισωθεί από καμιά προεξοχή και νάχη κατόπιν τήν μεγάλη άπόλαυσιν να έπιδείξη μπροστά σούς συμμαθητάς του τήν άναρπτική του δεινότητα. Και πραγματικά σκαρφάωνε σούς τοίχους

και στίς στέγες, με εύκλινση και τέχνη παλπού ακροβάτου και ξανάπαιρνε τού κασκέττο του, με κίνηση να κατατασκιωθεί καμιά φορά στο λιθοστρώτο τής αυλής.

Πώς τώρα, ύστερα από τόση ακροβατική μανία, κατάρθωσε να συνεχίση τίς μουσικές του σπουδές και να γίνη ο Βάγνερ πού ξέρουμε είναι θαύμα!

Η γοητευτική βεντέτα τού γαλλικού κινηματογράφου Σουζύ Βερνόν, όπως εμφανίζεται ήδη εις μίαν νέαν ταινίαν υπό τόν τίτλον «Το Όνειρον».

Η περίφημη «Κλάκα» τά άργα-αργά έγινε δηλαδή τά κατά παραγενέλιαν χειροκροτήματα, πού ήσαν ήδη να κατατασκιωθεί καμιά φορά στο λιθοστρώτο τής αυλής.

Πώς τώρα, ύστερα από τόση ακροβατική μανία, κατάρθωσε να συνεχίση τίς μουσικές του σπουδές και να γίνη ο Βάγνερ πού ξέρουμε είναι θαύμα!

Ο Βάγνερ δεν άφηνε παράστασιν πού να μήν παρακολουθήση. Τό ένδιαφέρον του γιά τά κατορθώματα τών ακροβατών ήταν ζωηρότατο. Τόν έδλεπαν πάντα στήν πρώτη σειρά να κυττάζη με άνοητό στόμα τούς λαοτεχνίους εκείνους ανθρώπους, να περιπατούν έπάνω σε σύρμα ή με τά πόδια στών άέρα, να κάνουν ένα σωρό άλλα περίεργα και καταπληκτικά πράγματα.

Γοητευμένος, αλλά και... διδαγμένος άρκετά, ο μικρός Βάγνερ έπéστρεφε σπύτι του και επανέλαμθανε μπροστά σούς εκπληκτικούς οικείους του... «ήρημα—βίστα», όπως λένε στήν μουσική, τά περιότερα από τά γυμνάσματα πού είκε παρακολουθήσει.

Άργότερα, στο κολλέγιο, δεν έζέχασε καθόλου τίς ακροβατικές έπιδόσεις του. Έρριχνε τού κασκέττο του στο γείσο τών τοίχων, γιά να πισωθεί από καμιά προεξοχή και νάχη κατόπιν τήν μεγάλη άπόλαυσιν να έπιδείξη μπροστά σούς συμμαθητάς του τήν άναρπτική του δεινότητα. Και πραγματικά σκαρφάωνε σούς τοίχους

και στίς στέγες, με εύκλινση και τέχνη παλπού ακροβάτου και ξανάπαιρνε τού κασκέττο του, με κίνηση να κατατασκιωθεί καμιά φορά στο λιθοστρώτο τής αυλής.

Πώς τώρα, ύστερα από τόση ακροβατική μανία, κατάρθωσε να συνεχίση τίς μουσικές του σπουδές και να γίνη ο Βάγνερ πού ξέρουμε είναι θαύμα!

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ

Η Άννα Άρνωλντ, η γνωστή θεινέζα ήθοποις τής όπερεττας, η όποία «γυρίζει» ήδη εις τόν κινηματογράφον, από τήν διεύθυνσιν τού διασημού συνθέτου και ήθοποιού Βίλλυ Φόρστ.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

ΜΥΡΙΣΑΝ ΤΑ ΧΩΜΑΤΑ

Μύρισαν τά χώματα βροχή, και στίς κλωρασιές μου ζύπνησε η ψυχή.

♦♦♦

Τη θυμάσαι, αλήθεια, τη χρονιά, στίς αγάπης μας τήν γειτονιά; Όμοιο καλοκαίρι δροσερό τού θυμάσαι, έκείνον τόν καιρό;

♦♦♦

τότες πού βρεχόμαστε μαζί από μαγαζί σε μαγαζί

κι' άπ' αλλη κονεάμε ο' αλλη με τ' αποδοχάρικο πουλι, με τού χελιδόνι τού πουλι, κάτω άπ' τήν δροσούλα τήν ψηλή, μής τού κοινού!.....

τίς κοντακιανές τίς πιπεριές: Τρανουδοῦσε η πέτρα τόν ήχο Γλυκό, κοριτσάτικο τρεχιά!

Κι' η ψιχάλα, πού έπιανε ξανά, ραντίσε τά χέρια σου, γυμνά... ♦♦♦

Κατά δώ να πάμε η κατά κεί; —γνώριμα μίην έδωσαν και δικό!

Κατά δώ να βρούμε η κατά κεί; —τό φιλό τού σπύτι μίη βραχή... —Έρχεσθε, άγεράκια μαλακά!

Μαντζουράνες και βασιλικά, Πρασινάδα μύρισε, βροχή, κάτω άπ' τήν δροσούλα τήν ψηλή, και τρεχάλαγες κάτω άπ' τίς άριές,

ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ

Όσο ύμωροφία έμοιράστηκε και ζή στίς ύμωρες τού κόσμου λίγη—λίγη, σαν άπό... άποσε βάψατε όλη μαζή στήν όψη σου και στο κορμί σου ομίγει.

Η αγάπη πού έμοιράστηκε και ζή μέσ' στίς καρδιές τού κόσμου λίγη-λίγη, σαν άπό κάποιο θαύμα όλη... μαζί μέσ' στήν πολύπλοκη καρδιά του ομίγει.

Γι' αυτό και μίην πιστέψατε άν σου πούν πώς δεν σ'όφ λέγω τήν αλήθεια ός μου με τή δική μου αγάπη ο' αγαπούν άλες μαζί οι καρδιές όλου τού κόσμου.

Ι. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΕΛΟΣ ΑΓΓΑΣ

Η ΚΙΤΡΙΝΗ ΘΕΟΤΗΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

ΣΤΙΣ ΜΥΘΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

ΜΙΑ ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΧΡΥΣΩΡΥΧΕΙΑ

“Ας κατεβούμε στο χρυσωρυχείο με τους μεγάλους κουβάδες, που ανεβάζουν το μετάλλευμα από τα βάθη της γης. Μη νομίζετε ότι η καθόδος αυτή είναι διακοσμητική. Η σκέψις ότι μπορεί η αλυσίδα που ανεβάζει τους κουβάδες να κοπεί, εξαρριζεί κάθε διαδρομή γι’ αυτήν.”

Τέλος, η αλυσίδα ζετυλιγεται ηουχα-ηουχα, και φθάνουμε σ’ ένα ευρύχωρο σπήλαιο. Τα διάφορα στρώματα που περνάμε ως που να φτάσουμε στο πολύτιμο μέταλλο, είναι από άρδωσις γη, ή οποία αποτελεί την βάση σις φλέβες που βρίσκεται χρυσάφι.

“Όταν βλέπης κανείς τους μαύρους τοίχους του μεταλλείου να τρέχουν νερό από την ύγρασία, και τους εργάτας να κτυπούν τις πέτρες με τις σκαπνες τους, ενώ το κορμί τους στάζει αίμα, πόν τον ιδρώτα, αιδώνεται κάποιος φόβος. Τα παράξενα τραγούδια των μεταλλωρύχων που ακούγονται σαν να βγαίνουν από τα έγκατα της γης, και η έλλειψις του φωτός κάνουν ακόμη πιο τρομακτικό το περιβάλλον.”

“Ο βράχος από τον οποίον βγαίνει το πολύτιμο μέταλλο αποτελείται από γαλαξία ανακατεμένο με άνθρακιν ή ασβεστο και είναι ποτισμένος με αιδερό και χαλκώδη πυρίτιν.”

Τα κομμάτια του βράχου αυτού, ανεβάζονται στην επιφάνεια, όπου τα παραλαμβάνουν ειδικοί εργάτες, τα ρίχνουν σε κάψι μεγάλα κωνία όπου υπό την επίδραση των ατμών θρυμματίζονται. Τα θρύμματα αυτά πέφτουν σε ένα άλλο μηχανήμα και κοινοποιούνται εντελώς. Μετά αδειάζονται σε μία μεγάλη κρισάρα από συρμάτινο πλέγμα, όπου ρεύμα νερού παρασύρει τη σκόνη δια μέσου των λεπτοτάτων συρμάτων του μεταλλινού δικτύου.

Το ακάθαρτο νερό τρέχει μέσα από ειδικούς σωλήνες, που έχουν μήκος 15 μέτρων. Οι σωλήνες αυτοί είναι τυμμένοι εσωτερικώς με χονδρό δέντρο βυδών στις τρύπες του οποίου σταματά η χρυσόσκονη. Το μήκος των σωλήνων, αναγκάζει το νερό να τρέχει επί πολλήν ώρα επάνω εις το δέντρο, κι’ έτσι, ο χρυσός που είναι θαυρότερος από τα άλλα μέταλλα, κατακάθεται άπαντα στις τρύπες, ενώ ο γαλαξίας και σκεδόν όλος ο χαλκός παρασύρεται από το ρεύμα.

“Όταν τελειώρη αυτή η εργασία, μένει άπαντα εις το δέντρο ένα είδος λάσπης που περιέχει αίμα, άρσενικό και χρυσό. Την λάσπη αυτή την ρίχνουν μέσα σε κουβάδες στους οποίους υπάρχει άρκητη ποσότης υδργόργου, και ανακατεύουν το μίγμα επί 24 ώρες.”

Μετά, το μίγμα αυτό το ρίχνουν σε μασέλα, γεμάτα νερό, όπου το μίγμα του υδργόργου και του χρυσού, λόγω του θάρους του, πέφτει στον πάτο, ενώ οι άλλες ύλες ανακατεύονται με το νερό και φεύγουν από τις τρύπες που βρίσκονται στις πλευρές των μασέλων.

Τότε πλέον, παίρνουν το κατακάθισμα αυτό, το τοποθετούν μέσα σε ειδικά ζύλινα δοχεία και το θάζουν μέσα σε φούρνους. Από την ζέση εξατμίζεται ο υδργόργος και μένει μία καθαρή χρυσή.

Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΛΙΘΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΧΗΜΙΣΤΑΙ

Είναι δυνατόν να κατασκευασθί χρυσός; ο Γάλλος Νικόλαος Φλαμέλ, φαίνεται ότι το είχε καταρθώσει.

Ο Φλαμέλ ήτο βιβλιοπώλης σε μία απόκεντρη οικόκια του Παρισιού, του τοκρόνως δέ, ήτο και μανιώδης φιλανωγώτης. “Ετσι, έλαβε γνώση και περί τις υπάρξεις ενός σπανιούτου βιβλίου, που παρ’ όλης τας προσπάθειας του δεν κατάρθωνε να εύρη. Το βιβλίο αυτό, ανεβέρετο από άλλους σοφούς, ότι έδιδε την λύση του σκευτικού προβλήματος που έδασάνε την σκέψη του.”

Μετ’ ολίγον καιρόν παρουσιάστηκε στο βιβλιοπωλείον του ένας ξένος, ο οποίος του έφερε προς πώλησιν εκείνο ακριβώς το βιβλίο που ζητούσε. Συγγραφέας του έργου αυτού ήτο ένας Έθραϊος πρίγκιψ, λευτίς, αστρολόγος και φιλόσοφος, ονομαζόμενος “Αβραάμ ο Γουδός”. Ο Φλαμέλ άνηκε σε περιπόνητον οβίλιον, μολονότι μία σημείωσις εις την πρώτην σελίδα του, προσείδοι, ότι μεγάλα συμφοραί θα έλλαντον εκείνον που θα τολμούσε να άναγνώρη τας σελίδας του έργου του.

Με την βοήθεια του Έθραϊου διδάσκαλου Κάν, ο Φλαμέλ κατάρθωνε να

εξηγήση τα φύλλα του χειρογράφου, και ανεκάλυψε επί τέλους, τον τρόπον της κατασκευής του χρυσού.

Υπέρηγρος ήδη επεδόθη εις το έργον του, και κατεσκεύασε μεγάλας ποσότητας χρυσού.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ ΕΚ Φύσεως, διέθεσε το μεγαλύτερον μέρος του χρυσού εις διαφόρους άναδοργίνας, άνέγειν νοσοκομείων, κατασκευήν δημοσίων έργων, εκκλησιών κ. λ. π. και όταν απέθανε άφικεν εις τους κληρονόμους του κολοσσιαίαν περιουσίαν.

ΓΙΟΧΑΝΕΣΜΠΟΥΡΓΚ, Η ΠΟΛΙΣ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

Περί τα τέλη του παρελθόντος αιώνος, η θρυλική πόλις Γιοχάνεσμπουργκ αποτελούσε το θελκτικόν όνειρον εκατομμυρίων ανθρώπων όλου του Κόσμου.

Η ίδρυσις της όφειλεται εις ένα τυχαίον όσον και παράδοξον επεισόδιον. Ένας Όλλανδός τυχοδιώκτης, όνομαζόμενος Γεώργιος Βάλκερ, έχων κατα

φύγει εις την Νότιον Άφρικην προς εύρεσιν τύχης, διέσχισεν έφιππος το όροπέδιον. Πεινασμένος και δίψασμένος περιεπλανάτο δεξιά και άριστερά, χωρίς να γνωρίζη και αυτός τί ζητεί.

Σαφνικά, το πόδι του άλόγου εκτύπησε επάνω σε μία πέτρα, η οποία έσπασε στα δύο. Το άλογο εκτύπησε και ο ίππευς ήναγκάσθη να άφικτησθαι και να του περιποιηθί το πληγωμένο πόδι. Με κατάληψιν τότε παρατήρησεν ότι η σπασμένη πέτρα, εξέπεμπεν άκρην άντανάκλασιν. Διεπίστωσεν άμέσως ότι έπρόκειτο περί χρυσάφιου!

Το πράγμα εγνώσθη και από της επομένης ο τόπος αυτός, εις τον όποιον εν έθασίλευον έως τότε λεοπαράδελαι και λείοντες, έπλημύρυσεν από χρυσόθρας και τυχοδιώκτας. Εις το έπεισόδιον αυτό όφειλεται η γένεσις του Γιοχάνεσμπουργκ, της μεγάλης Άφρικανικής μητροπόλεως, η οποία σήμερα έχει 300.000 κατοίκους, και θεωρείται η πλουσιότερη πόλις του Κόσμου.

Όσον άφορά τον δυστυχή ίππεά Γε

ώργιον Βάλκερ, που έδωσεν άφορμήν εις την γένεσιν της, αυτός απέθανε πάμπικως, περιπλανώμενος δεξιά και άριστερά και ζητών έλεημοσύνην! Θα άποζημωθί τώρα με την άνέγειν του άγάλματος του εις την κεντρικήν πλατείαν της πόλεως.

ΚΑΝΑΔΑΣ Η ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ ΧΡΥΣΟΠΑΡΑΓΩΓΟΣ ΧΩΡΑ

Ο Καναδάς είχε παύσει να θεωρείται, ως χρυσόφορος χώρα μέχρι του 1910, όταν γεωλόγοι, κατόπιν μακρών έρευνών που έκαμαν, διεπίστωσαν την ύπαρξιν πλουσιωτάτων χρυσόφωρων κοιτασμάτων, και ούτω συνεστήθησαν μεγάλα Έταιρεία που ανέλαβαν την εκμετάλλευσιν αυτών.

Πρώτον ήρξιας τας εργασίας του το περιήμουν χρυσωρυχείον του Λόλιγκερ και άκολουθως τα έπισης περιήμια χρυσωρυχεία Βεπόν Ντόμ, Μάκ Ίντομ και πολλά άλλα, τα οποία μέχρι της άνακαλύψεως των χρυσόφωρων κοιτασμάτων της Νοτίου Άφρικής, υπήρξαν αι κύρια πηγαί χρυσού του Κόσμου.

Τη 1923, νέα έρευνα απέδειξαν ότι ολόκληρος η έκτασις της Χώρας αυτής ήτο χρυσόφορος.

Το φάνταστρον αυτό ποσόν χρυσού, θα έχη εξαχθί εντός 40 έτών, όποτε πιστεύουν, ότι θα έχουν εξαντληθί και όλα τα λοιπά γνωστά μεταλλεία.

Ο ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΣ

Η ΝΕΑ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΥΠΟΦΕΡΟΥΝ ΟΛΟΙ ΕΜΕΤΡΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΠΙΕΣΙ ΣΑΣ;

Λοιπόν. “Αν θέλετε να είσθε άνθρωπος καθώς πρέπει, αν θέλετε να είσθε άνθρωπος προωδευμένος κι’ αν δεν θέλετε να θεωρηθήτε καθυστατημένος, φέιλετε απαραίτητως να έχετε πίεσιν! Δεν υπάρχει δεύτερη γνώμη. Καθώς πρέπει να έχετε, δεν είναι μόνο τα γυναικεία φορέματα, οι γραβάτες, οι τσάντες και τα άλλα παρόμοια πράγματα, που ακολουθούν τη μόδα. Είναι και οι άρρώστειες. Κάθε έποχή έχει και την άρρώστειά της. Άλλοτε ήταν της μόδας τα περίφημα “δέκαστα”. Κάθε δεσποινίς, σεβόμενη τον εαυτό της, άφειλε να έχη δέκαστα και να έλ με το βερνικέμιο στο χέρι. Άλλοτε ήταν οι ύστερικές καταστάσεις. Πρό δύο-τριών έτών η νευροσθένεια είχε την πρώτη κυκλοφορία με-

Πώς εξηγούν οι γιατροί μας την νέαν μανίαν. — Τί ακριβώς είναι η πίεσις και πόσοι και ποίοι υποφέρουν πραγματικά.

στο γιατρό, να “η μετρήσας...”

—Εσύ έχεις πίεσι;

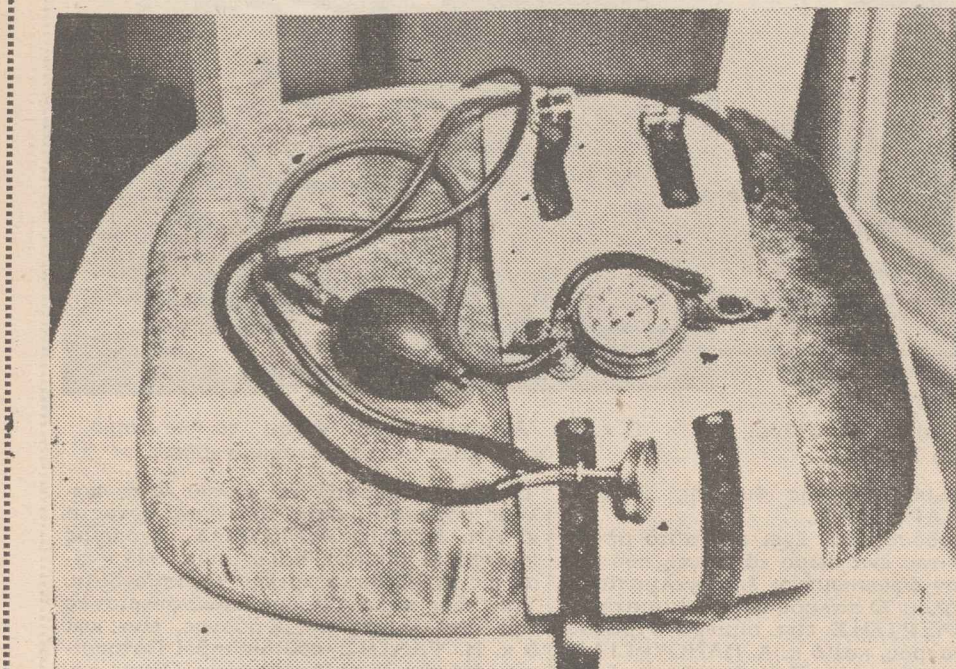
—Και βέβαια έχω! άπαντά ο πειρασμός της κυρίας, κατενθουσιασμένος να το μενάλτο του άποκτικτου... “Έτσι, σας υπαίχει και ός η ιδέα και καταφεύγετε άμέσως στο γιατρό, για να πληροφορηθήτε, αν τέλος πάντων έχετε και σεις πίεσιν ή μήνη έμειναι άπ’ έζω από τον κύκλο των εύτυχών θνητών,

—Και ποιοι είναι οι κανονικοί βαθμοί πίεσεως;

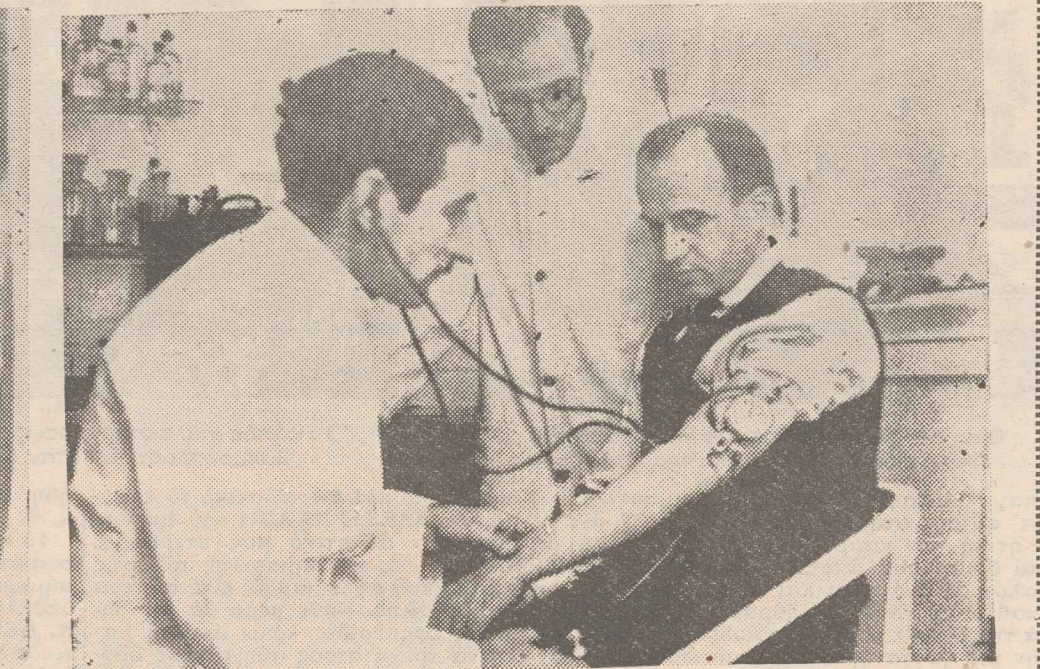
—Είς τους έννλικούς ο κανονικός βαθμός κυμαίνεται μεταξύ 11—14 $\frac{1}{2}$. Άνω των 14 $\frac{1}{2}$ λέγομεν ότι ο άσθενής έχει πίεσιν (ή υπέρτασιν) και κάτω των 11 (δισι) και αυτό είναι παθολογική κατάσταση) λέγομεν ότι ο άσθενής έχει υπότασιν. Το τελευταίον αυτό παρατηρείται επί αδυναμίων, άσυνιών, άνοιμίων, άμωροσίων κλπ., όποτε τονόμενον των όργάνων και η πίεσις επανέρχεται εις των φυσιολογικών της βαθμών. Σημείωστε ότι υποφέρουν όντοισι, που μπορούν να θάσσουν τους 25 βαθμούς, άναφέρονται δέ και περιπτώσεις, που έφθασαν τους 30. Άκριμ υπάρχουν άτομα με ρυθμιζών πίεσιν, χωρίς παθολογικών συμπτωμάτων.

—Πολύ καλά, αλλά τι είναι αυτή η πίεσις τέλος πάντων; Ο κόσμος δημόνεια να μάθη.

—Θα σας εξηγήσω άμέσως. Όπως είναι γνωστόν, αι άρτηριαί είναι ελαστικοί σωλήνες, διά των οποίων κυκλοφορεί το

Το θαυματουργόν μηχανήμα, εις το οποίον καταφεύγουν όλοι διά να μετρήσουν τους παλμούς της καρδιάς των.

Μανόμετρα, σφύματα, δέκται πίεσεως και διάφοροι πολύτιμοι όσκευοί τίθενται εις ένέργειαν, διά να πιστοποιήσουν την κατάστασιν του πάσχοντος

ταξύ του καλού κόσμου. Και, αν ο γιατρός, έπειτα από την εξέτασιν, πού σας κάνει με κάποιο μυστηριώδες μηχανήμα, σεις διαβεβαιώση ότι η πίεσις σας είναι κανονική, τότε είσθε χαμένος άνθρωπος. Δεν μπορείτε να υπερφρονέσθε κι’ έσείς, ούτε να μετρήσετε στας ανεπίτηδες των φίλων σας, οι οποίοι ανταλλάσσον “αδελφάδες” της πληροφορίας των, σκεπτικώς με την διακρίνουσιν της πίεσεως των.

—Εγώ, κυρ-Νικόλαε, έχω 18.

—Εγώ 19 και μισό.

—Πολύ έχεις.

—Ναι, αλλά σημείωσε ότι πρό μηνός είχα 22... Πως έπρόφρασα, κι’ ενώ δεν έβριζα... Έτσι, κυρία Μαρίκα:

—Εγώ έχω μόνο 17, άπαντά η κυρία Μαρίκα, η οποία είναι εις το έπακρον εύτυχης, γιατί επί τέλους η πίεσις της εκίνησε το γενικόν ενδιαφέρον, το οποίον εις μάτην άγωνίζονταν να κινήση με διάφορα έξωπραϊστικά έργα, έπιμελής εκτελούμενα επί του προσώπου της...

“Άλλά τί είναι, λοιπόν, αυτή η περίφημη πίεσις, που αποτελεί το ζήτημα της ημέρας για τον περισσότερο κόσμο; Γιατί πρέπει να έχετε υπ’ όψει σας ότι από τους εκατό ανθρώπους, που μιλούν για πίεσις, πού παρακολουθούν το άνακατεδωμά της με συγκινητική έπιμονη, κι’ ύπαιμον και πού παρακινούν τους άνηλπίτους νηλαιούς των να κοιτάζουν και τη δική τους, είναι ζήτημα, αν ο ένας έξερη τί είναι άπάνω-κάτω αυτή η νέα παληή της ανθρωπότητος. Οι όλοι 99 βρίσκονται σε μία καταπληκτική άνοια του φαινομένου και, λέγοντες πίεσιν, φανταζονται μία καινούργια ασθένεια, πού μόλις εφευρέθη. Γι’ αυτούς τους 99 λοιπόν, έκρινεμε σκόπιμη να δώσουμε μερικώς άπλοποιημένους έπιστοιμικούς διαφωτισμούς και άπλοποιημένους προς τον λαόν, κ. λ. Καθόσον, ο όποιος μάς έλεγε:

“Η πίεσις δεν είναι κομμία νέα ασθένεια, όπως φαντάζεται ο πολλός κόσμος, ούτε είναι κάτι, πού τώρα ανεκαλύφθη. Άλλά κατά τα τελευταία χρόνια έγινε μεγάλη συζήτησις γι’ αυτήν, διότι ώς σμένα ζήτηματα, άφορύντα την κυκλοφορίαν του αίματος, και νοσήματα καρδιάς και διπυκνισθόντων πεισοστέρον με το τελειοποιηθέντα μηχανικά μέσα έλέγχου, πράγμα, πού έμειωσε κατά πολύ το ποσόν των άσθενών θανάτων, πού άπεδιδόμεν συνήθως εις την λεγομένην “συγκοπήν”. Για την έπιστημην η λέξις πίεσις δεν είναι τίποτε το νέο, αλλά έχοχάτως η λέξις έγινε εξαιρετικώς εύχρηστη από τον κόσμο. Αυτή η μόδα όμως δεν έπρόέβλεπε κακό, αλλά τονώνον κάνει καλό σταν κόσμο, ο όποιος τρέχει και εξετάζει την πίεσιν του και την προλαμβάνει συχνά συμφορές,

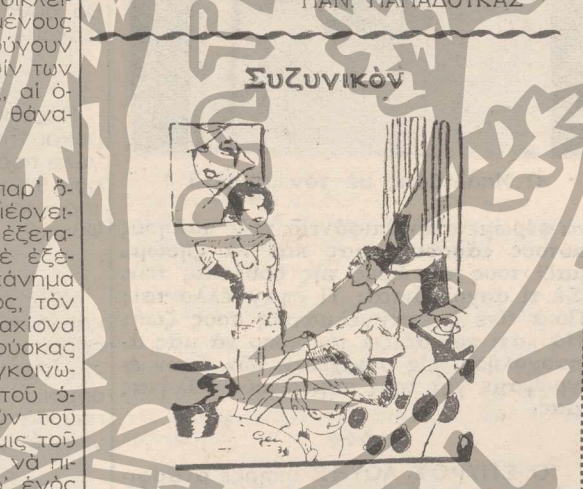
και τότε ίδωμεν την εξήγησιν ότι πρόκειται περί υπέρτασεως νευρικής φύσεως....

Αυτή, λοιπόν, κυρίες και κύριοι, είναι η περίφημη πίεσις, η οποία καταδυναστεύει τον κόσμο και έχει “πάσις” τόσο πολύ τελευταίως. Όλος ο καλός κόσμος τουλάχιστον έχει. Άλλά και ο άλλος κόσμος άκολουθεί πιστός. Γιατί, δηλαδή, μόνο οι πλουσιοί θα έχουν πίεσιν; Έχει και ο γαλαξίας, πού μάς φέρνει το πρωί το γάλα, έχει και ο καρποπώλης, έχει και ο μηχανιστής και ο τσαγκάρης και όλοι. Άκριμ και η κυρ-Μαρίκα με την κυρ-Ζαχαρούλα ανεδριάσαν κάθε βράδυ ως ολόκληρος και συζητούν έμβριθώς περί πίεσεως.

Και ο μανόμε, πού πέρασε με το εύγενες μετρησά του από το σπίτι, έχει κι’ αυτός πίεσιν. Πρό πάντος όμως το βέκο, όποιος είναι κατασφραγισμένος νοσισμός, και δεν διαταραχθεί έναντι των πίεσιν, πειστικώς μέτρησιν το άποκτικτου του, όταν τον ήβη με σκεπτικότητα, πού θα έπρόκαλυσε την εξέγερσιν της Έταιρείας των Ζωοφίλων.

Σπεύσατε, λοιπόν, όλοι και όλες να μάθετε, εάν έχετε πίεσιν. Εάν δεν έχετε, φρονίστε να πληροφορηθήτε, αν υπερίτε ν’ άσκησαστε. Άλλοις θα κοκκισώσθε ως άνθρωποι γεροντοί κι’ αυτοί βέβαια δεν είναι προς τιμήν σας.

ΠΑΝ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

—Έμιασε πέντε χρόνια παντρεμένο και περνάει με τον άντρα μου σαν την πρώτη μέρα του γάμου μας!

—Μά αφού χτες σας άκούσα και τακουνόσαστε...

—Και την πρώτη μέρα το ίδιο κάναμε!

Ένα Ραδιόφωνο 5 λυχνίων μινιβατ

λήψις όλου του κόσμου όλων των κυμάτων

Απόδοσις ενός μεγάλου μηχανήματος

7.000 Δι'εξαλλαδόμενον ρεύμα

Τιμή δραχμής

ΦΙΛΙΠΣ

ΛΗΨΙΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ. — ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΕΥΔΙΕΘΕΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΟΡΙΣΤΙΚΟΤΗΣ. — ΦΥΣΙΚΟΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ. — ΜΕΓΑΛΟΣ ΠΙΝΑΞ ΜΕ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ.—ΤΡΙΕΣ ΚΛΙΜΑΚΕΣ ΚΥΜΑΤΩΝ: 16-75 Μ. 725-2000 Μ. — ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΛΙΑ ΠΙΚ-ΑΠ Κ.Τ.Λ.

Εις πείσμα της

Μά τί επάθατε, παιδιά; Τρελλαθήκατε, πού κάνατε λουτρό μ' αυτό το κρύο;

—Όχι, αλλά μάς το απαγόρευσε η μητέρα μας.

καρρῷ, καὶ φοριεῖται με φουδῶτα θε οκουρῶ
 χρῶμα, κατὰ προτίμησιν μαῦρο. "Ενα λευκὰ
 μπερέ, πὺ ἀφίνει ἀκάλυπτα τὰ μαλλιά, πίσω
 συμπληρῶνει τὸ κομψὸν σύνολον.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

● ΕΝΑ ΖΕΥΓΑΡΙ ΠΑΣΟΥΜΙΑ

Ἐκεῖνος.—Τὸ καλλίτερο που ἔχουμε νὰ κάμουμε, εἶναι νὰ παντρευτοῦμε γρήγορα.

Ἐκείνη.—Μὰ γιατί δὲν θέλεις, καῦμένε, νὰ ζήσουμε λίγο καιρό.....ἀγαπημένοι ;

—Μή στενοχωριέσαι, έρε αδελφέ, το πολύ γιατί σ' έπιασε ή γυναίκα σου θά ξανάβγῃ, θά το ιδῇς!..

—Μά αυτό ακριβώς είν' που μέ στενοχωρεί.